

١١١٦٦
١١١٦٦

ٲه حمهءى موٲتى زاءه

ٲرووسكى له ٲه ٲامه كانى

١٤٣١ كوچى

چاځى ٲه كهم

٢٠٠ زائىنى

ناوی کتیب : ئەحمەدی موفتی زاده ... ترووسکی له په‌یامه‌کانی

نووسەر : عبدالقهار شیخ قادر شیخ محمد شیخ نوری گرده‌شینه‌یی
(کاک شیخ)

نۆره‌ی چاپ : چاپی دووهم

سالی چاپ : ۲۰۱۰

ژماره‌ی سپاردن : (۱۶۹) سالی ۲۰۱۰ ی زاینی دراوه‌تی

تیراژ : (۵۰۰) دانه

kakshekh@gmail.com

ئیمه‌یل :

00964 750 4915597

م :

له جهر گه ی جهمی یارانی گیانی
تۆم نه بی هیشتا خۆم پی ته نیایه
تۆم هه بی ته نها له انفرادی
لیم جهمه ههرچی خوشی دنیا به

« موفنی زاده »

لاڀهره	بابهت
۵	ٺم ڪٽيٻه پيشڪهشه
۶	ههٻڙارڊني ڪهسايهتي ڪاڪ ٺهحمهڊي موڦتي زاده بو؟
۸	ٺهحمهڊي موڦتي زاده ڪيٻه؟
۱۰	چهند ٽيٻينيڪ
۱۱	پيشهڪي
۱۴	پهيام وپهيامداري
۱۷	پهيامي ههزار لاوڻي
۳۰	پهيامي دوڦستايهتي
۵۹	پهيامي بانگهواز ڪاري
۶۳	پهيامي ناسيني دوڦرمني راستهقينهي مروڦ
۶۴	پهيامي داننان به ههله
۶۷	پهيامي تهساموح ليٻوردهيي وگهردهن ٺازادي لهڊلدا
۸۱	پهيامي فهرمووده ناسي
۸۷	پهيامي ٺيمان وڪوڦر وجهنگي ٺيسلام لهگهل ناموسلمانانا
۱۰۰	ريسالهني (ڪبري) وريسالهني (اصغري)
۱۴۲	سهرچاوهڪان
۱۴۳	سوڦاس و پيڙانين

ئه‌م کتیبه پیشک‌شه:

- به روحي پاکي حه‌زرت گيانی که نووري په‌يام و روخساري دونيای روشن کردوته‌وه .
- به دلی گهرم و گه‌شي کاک ئه‌حمه‌دی موفتی زاده که به هه‌ول و هيممه‌تی مه‌ردانه شوین پیی حه‌زرت گيانی گرت‌ه به‌رو به دل و گيانی چه‌شني مه‌شخه‌لی : دين و ژيني هه‌ژارانی گه‌ش کرده‌وه .
- به هه‌موو ئه‌وانه‌ی غه‌وواصي ده‌ريای په‌يامه راسته‌قينه‌کانن و له قولاییدا به دواي گه‌وه‌ري حه‌قيقه‌ت دا ده‌گه‌پین .
- به هه‌موو ئه‌واله‌ی له دل و ده‌روون و ئه‌ندیشه‌يان دا بازيان به سر (أسماء و اشیاء و أحداث = ناو و شت و به‌سه‌ره‌اته‌کان) داوه‌و ته‌نها و ته‌نها هه‌ماه‌ه‌نگی له‌گه‌ل په‌يامه‌کان و بنه‌ما بنه‌ره‌تیه‌کان ده‌که‌ن .

ههلبژاردنی که سایه تی

کاک ئەحمەدی موفتی زاده بو ؟

تەرخان کردنی ئەم کتیبەم بو کە سایه تیه کی مەزنی چەشنی کاک ئەحمەدی موفتی زاده دەگەریتەوه بو سەرەتای تیکەل بوونم بە پەيام و بەرنامە و هزری ئیسلامی و ناسینی کاک ئەحمەدی موفتی زاده وەک نمونە یەکی زیندووی گەش لەم بوارەدا و، سەرسام بوونم بە ئاکاری بەرزنی ئەم کەلە پیاو و جورئەت و رچەشکی تیه کانی لە دنیای فیکری ئیسلامیدا و، راست کردنی لەگەل پەيامەکان تا ئاستی گیان لەسەر دانانی و، لە هەمووان زیاتریش ئەو بی نەفسی و تەوازوع و صدقە قوولە دەروونیهی کە هەیبوو، کە لە دواي پینغەمبەرانهوه ژماره یان یە کجار کەمە ئەوانە ی بەم ئاستی (صدقە دەروونیه) گەیشتون، کە دل و گیانیان چەشنی ئاوینە دەبریسکی تیه وه و ناوه وه و دەرەوه یان یە کسان دەبی ت بە یە کتر. ناسینی ئەم مەردە پیاو سەر لە بەر ژیان و تیروانینی منی گوپی بو ئاین و ژیان و گەردوون بە گشتی، فییری کردم کە ئیت

نابی به‌ته‌ن‌ها چاو له‌تویکل بپرم ، گهر عه‌ودالی تام و چیژم: ئیدی تام و چیژ وا له‌ناوه‌رۆك و له‌قوولایی دا، فیری کردم به‌ته‌ن‌ها له‌سه‌ر پوواله‌تی په‌یام و دهق و فه‌رمایشته‌کان نه‌وه‌ستم و به‌دوای هوکارو نامانج و حیکمه‌تی راسته‌قینه‌یان دا بگه‌پریم

، که ئیتر نه‌ویش پیوستیان به‌بیرو بینشیکی قوولی همه‌چه‌شن و دل و ده‌روونیکی گه‌ش و سه‌لامه‌ت و سازگار هه‌یه، بویه من‌ته‌م دیاری یه‌بچووکه‌م به‌که‌مترین وه‌فایه‌ک ده‌زانم که بینوینم به‌رامبه‌ر به‌م کتوه‌پیاوه، تا هیچ نه‌بی بیته (سه‌ده‌قه‌یه‌کی به‌رده‌وام) بو‌سه‌ر کرده‌وه‌چاکه‌کانی له‌دوا روژدا "إن شاء الله" آمین

ناک
و
هک
ری
ری
هر
قه
یان
دل
ان
نی
پت

ئەحمەدى موفتى زاده كى يە؟

كاك ئەحمەدى موفتى زاده كورپى مەلا مەحمودى موفتى كورپى
عەللامە مەلا عبدولائى دىشىي يە، لە سالى 1933 ز لە شارى سنە
لە بنەمالەيدەكى زانست خوازى تايين پەرودەدا لە داىك بوو، وەك
هەموو زانا ناودارەكانى كوردستان ئەمىش سەرەتاي خويندنى بە
فەقيياتى دەست پى كوردوو و بو ئەم مەبەستەش زۆربەى شارو
دېھاتەكانى كوردستانى ئيران و عىراق گەراو بو خويندن و شارەزايى
لە زۆربەى زانستەكانى تايين دا پەيدا كوردوو . هەر لە تەمەنى
گەنجىتيدا لە مەدرەسەى مزگەوتى (دار الإحسان)ى سنەدا دەرسى
تايىنى گوتۆتەو و ماوئە كىش لە زانستگاي تاران بەشى زانىارى دىنى
دەرسى وتۆتەو، دوو ژنى هيناو و تەنھا لەوئە دووئەمىانى يەك تاو
كورپى بەخىر لە دوا بەجىماو بە ناوى (مەمەد ژيان).

زىاتر لە (10- دە) سال زىندانى كراو، پاش ئەشكەنجەو ئازار دانىكى
كەم وئەنى جەستەيى و رۆحى لە سالەكانى كۆتايى زىندان و ژيانيدا

لاشەى زۆر لاوازو بى ھىز دەبىت و تووشى كۆمەلىك نەخۆشيش دەبىت،
لەوانە شكانى ئىسكى پشت مىلى كە تا رۆژگارى مردنیشى ھەر چاك
نەبوویەو لە ھەمووانیش دەردەدارتر دوچار بوونى بە نەخۆشى
شیرپەنجە (سرطان) كە بەھۆیەو ئىش و ئازاریكى كەم وینەى بوو،
سەرەنجام لە سالى 1993 ز لە نەخۆشخانەى (ئاسیا)ى تاران كۆچى
دواى كورد و رۆحە پاك و مەزنەكەى گەرايەو لە لاى خوا گيانى خۆى و
جەستە برىندارەكەشى لە گۆرستانى (شىخ ھەمە باقر) لە شارى سنە
بە خاك سپىردرا ..خوداى گەورە لىى خۆشبيت آمین

چەند تېببىنى يەك

۱. نووسەرى ئەم كىتەبە نە يوستوو و ناشىەوى بانگەشە بۆ فېكرى
ھېچ كەسنىك و پەيوەستىي و پەيرەوىي لە نەھج و بەرنامەى ھېچ تاقم
و گروپنىك بكات، ئەمەش تايبەت مەندىيە كە و كەم كەردنەوى نىرخ و
بەھا و، كارى ھېچ يە كىك لە دەستە جەمەكە كان نىە، بۆيە ھەرچى لە
دوو توپى ئەم كىتەبە نووسراوہ زادەى بىر و تىپروانىنى تايبەتى (نووسەر)
خۆيەتى دەربارەى ئەو گەورە پىاوہ و بە تەنھا خۆى لە دانە دانەى
بۆ چوونە كان بەرپرسىارە.

۲. نووسەرى ئەم كىتەبە لە تواناى دا نەبووہ ئىحاطەى تەواوى
پەيامەكانى ئەم كەلە پىاوہ بەدات و لە ھەموو وردو درشتىكى
بىنشەكانى بكوئىتەوہ و ئاشنايان بكات بە خوينەرانى، بۆيە پىي
خۆشە ئەم كىتەبە وەك خويندەنەوى بەشىك لە ژيان و بەرھەم و
پەيامەكانى تەماشاشا بكرىت و ئەگەر ھەر كەم و كورپىە كىشى تىدا
بىنرا ئەوا بزانىرى كە ھى كەم بىنى و كورت بىنى خودى نووسەرە كە
خۆيەتى.

پیشہ کی

تیمہ لہ بہر دہم پیناسہ کردنی کہ سیکی مہزنی وہ ہاداین کہ بہ
گوفتاری شیرین و رفتاری روشنی سرؤقایہ تی قہرزاری خوی و
پہیامہ کانی کردؤتہ وہ، کہ سییک کہ لیوان لیوہ لہ ہاوتایی و یہ کسانی
بیرو دہروون :- بہ تاکار و کردہ وہی رؤژانہ و گوزہ رانی ژیانی، کہ سییک
تا سہر ئیسقان خوبہ خش بو پزگاری و خوشبہختی تہوانی دی لہ دنیا
و دوارؤژدا، موفتی زادہ تہو مہردہ پیاوہ، مہزنہ، خاوہن پہیامہ یہ کہ
ہہموو بیرو تہندی شہ وگوفتار و رفتاری پر بوون لہ پند و حکمت و
پہیام و، ہیما یہ کیش بوون بو تیگہ یشتن و پیگہ یشتنی جوان و
تہندروست و بہرہ مدار لہ پہیامی ٹایین دا، موفتی زادہ تہو رابہر و
پہیام دار و حکمت خون و بیرمہند و تہخلاقمہند و عاریفہ مہزنہ یہ
کہ تہگر ہمانہ وی باسی ہہر بہ شیک لہ ژیان و پہیامہ کانی تہو
کہ سایہ تیہ ہہردہم رؤحگہ شہ بکہین رووبہ پرووی دوو حالہ تی سہخت
دہبینہرہ لہ ہہول و تیگوشانہ کہ ماند، یہ کینکیان تہو یہ کہ ٹاسان

فیکری
بیج تساقم
ناسرخ و
چی لہ
دوسرا
دانہی
نہواری
تینکی
ہ پنی
ہم و
تیلیا
سہرہ کہ

ئىحاطى ناوهرۆك و حەقىقەت و جەوھەر و گەوھەرى پەيامەكانى نادرىت، چونكە بەزمانىكى رۆشن و ساكار لە رووكەشدا بەلام قوول و دەولەمەند لە مەعنا و مەبەستدا دارىشتاون و، كارى كەسىك يان چەند كەسىكى كەم نىە لە تەواوى پەيامەكانى حالىى بىن و (ئەسلە مەطلبە)ى خۆيان بگەيەنن بە خەلكان.

ئەوئى تىرىشان ھەر كاتىك بىينە سەرباسى ھەر يەكىك لە پەيامە مەزنەكانى (لە دەروونەوہ) توشى تەرىق بوونەوہ و ھەست بە شەرمەزارى كەردنىكى گەورە و گران دەبىينەوہ نىسبەت بە حەقىقەت و وىست و ناوهرۆكى پەيامەكان كە داواى دەكەن لە عاشقان و پەيرەوكانانى، چونكە بەپراستى بۆ بەكەردەوہ كەردنى پەيامەكان بەر لەھەر كەس لەخودى خۆماندا پىويستمان بە دامەزرانىكى قوولى دەروونى و ئاكار و ئەخلاقىكى مەزن و راستەقىنەى كەردارەكى و ھەول و ھىمەت و كۆشش و لە خۆپران و توانەوہى دل و گيان ھەيە بۆ رزگارى و بۆ خۆشبەختى خۆمان و خەلكانى دى، چون مەطلبەى پەيامەكانى موفتى زادە كەمتر پەيوەندىيان بەھۆش و بىرەوہ ھەيە و بەتەنيا بەزانىن و مەعريفە واز لە دلپەيوەستانى پەيامەكانى خۆى ناھىنى، بەلكو تاسەر ئىسقان داواى ئاكار و كەردارى دەروونى و

جهسٲه يى ءه كهن له ٲه ٲره وانى؁ به راسٲى موفٲى زاءه خوځيشى جوانٲرين
و راسٲرين نمونءى به ر چار و سه ركه وٲووى همه چه شنءى ٲه يامه كانى
خوى بوو و؁ سه لمانءيشى كه ٲيٲر ٲه يامه كان شايسٲه ي جى به جى بوونن
و هر كه سى بيهوى مه زنىى ءونيا و ءواروژى ءه سكهوى ءه بى مه رءانه
قوٲى لى هءلكا و شوځن و كات و ٲه وارى به خششه ءه روونى و
ءه ركه كانى كه ٲيى به خشراوه له خزمهٲ ٲه يامه كان ءابنى ..

پهيام و پهيامدارى

باش وايد گوى له هدموو كسى بگرين، بهلام بريارى به قسه كړدى
هدموو كه سيك نه ددين، بهلگه و نيشانه و پيشنيارى دروست و ته با به
پهيامه راسته قينه كان له هدموو كه سيك و هرگرين، باخاونه كدى
هلگرى بير و بوچوون و په پيره و و پروگرامى نا ته ندروستيش بيت، له
به رامبهردا بهلگه و نيشانه دى نا دروست و ناته با به بندهما
بندهرته ييه كان و ياسا ته ندروسته كان له هيچ كه سيك قبول نه كين، با
خاونه كدى هلگرى په يامى دروست و كه سايدتى گه وره و جه ما وهرى
بى شوماريش بيت، چون نه وى شته كان و كيشه كان و ريگاكان به هق
يك لايى ده كاته وه : په يام وده ستورو بندهما روشن و بهلگه داره كانن،
نهك كه سه كان.

نه وى ناگوريت و شوين كات و هوكاره كان كاريگرى نا ته ندروستى له
سهر ناكهن : ريسا روشن و په يامه راسته كانن، نهك مرؤقه كان .

مه به ستمان له په پیام : بیر و بینش و رسته و دهسته واژه گه لیکه که
پری له ده ستور و یاسا و دیاری کردنی ری و شوین و رینومایی
بهرز و بالا بو خزمه تی مرؤډ به هم مو ره هنده کانی وه و به هم مو
چهن و هم مو ناسته دهرونیه کانی مرؤډ و بو هم مو سه رده مه کان
بی جیاوازی زمان و گه ل و په گز و په نگ و سیما و جیاوازی به کانی تر.

کردنی
با به
که ی
، له
نه ما
ن، با
وهی
هق
انن،

مه به ستمان له په یامکاریش : تیروانیی راست و ته ندروستانه یه له
سه رجه می په یامه کان و دارشتنی نه خشه و پلانی (باشترین شیوازی به
کرده وه کردن) له جی به جی کردنیاندا به جوریک که هه ماهه نگ بیت
به دل و گیان و فیطره ت و خواسته ته ندروسته کانیان و به زه حمه تی که م
وکات و سات لی خه رج کردنی که م : زورترین سوود و خزمه ت
بگه یه نی به مرؤډه کان .. نیمه لی رده دا مه به ستمان له په یامی نایینه ،
واته مه به ستمان پیی : دارشتن و تیگه یشتنی قولی نینسانیه له
چه مکه به هاداره نایینه کان، نه وانهی په گ و ریشالیان له قولایی
مه به ست و روح و خواسته کانی ناین داکوتاره و بی جیاوازی بیر و
بوچورنه کان ده توان خزمه ت به ته واری مروډایه تی بکه ن گه ر بیانه وی
دهستی پیوه بگرن، جا له دونیادا ژمارهی نه وانهی که ده توان بنه مای
گه وره و نه گوپی خزمه ت خواز به ته واری مروډایه تی دابریژن یه کجار

له

که من، چون نهمه کاری پیغمبران و، له دوای تهوانیش کاری
که سانیکه که خاوهن هوشمه ندییه کی گوره و فراوان و خاوهن دل و
دهرونیکی یه کجار بهرز و بالا و روشن و میهره بان بن، کاک نه حمد
یه کیکی نهو زور ده گمه نانه یه که توانیویه تی ژماره یه کی زور له پیام و
بنه مای ته ندروستی سوود به خش به دین و ژینی بنیاده م به ره م بهینی و
به رله هر که س خودی خوئی پی برازینیته وه و بیته چرایه کی دره خسانی
جیبه جی کردنی نهو بنه ما و په یامانه بو ده و روبه ری خوئی و، پاشان
هاندیری گرم و گه شی هر که سیش بیت که بیه وی دهسته بهریان بکات و
رهنگیان پیبداته وه له ژیان و گوزه رانی پوژانه ی خویدا و، به هویره
سه ربه رزی دنیا و ناسووده ی تاهه تای دواروژی، موفتی زاده له وه
حالی بیوو که مه به ست له وه رگرتن و جی به جی کردنی پیامه
نایینه کان رۆحی مه طلبه به که و جهوهر و ناواخنی خواسته
نیلاهیده که یه، نهک پوو که ش و هوکاره میژووییه که ی، بویه به رده وام
له تیگه یشتنی چه مکه نایینه کان به قوولی به دوای نه صله هوکاری
دابه زینی پیامه کان و چیه تی حکمه تی فرمایشته کان داده چوو، تا
بزانی له روژگاری جودا و له سه روبه ندی گوژان به سه راهاتی هوکاره کان
دا چون مامه له ی دروست و، خواستاری رۆحی نایینیان له گه لدا بکات.

پەيامى: ھەژار لاوينى

ھەركات تىربووى : بزانه ھەژاريك ھەيە لە برسائى سكى خۆى كوشيوە،
ھەركات لە مائەكەت گەرم بوويتەوہ : بزانه كرى گرتەيەك ھەيە باى
ساردى پەنجەرە شكاوەكانى، خەوى خۆشى لى زپاندووە، ھەركات
سواری ماشينەكەت بووى : بزانه پيادەيەك ھەيە ماندوو و شەكەت
بەرە و مائ بۆتەوہ بەدەستى خالىى، ھەركات تەندروستىيى لە بارى
خۆت ھەست پى كرد : بەدەم سەيرى ئاسمانەوہ سوپاسيەك بكە و بزانه
نەخۆشەك ھەيە لە سەر جيگاكەى كەوتووہ و كەسيەكى مېھرەبانى
دەست ناكەوى خزمەتى بكات، ھەركات گەنجىتى خۆت بەلاوہ شيرين و
جوان بوو : بزانه پيرىكى پەك كەوتە ھەيە سيپوورى دلى خۆى
بەگۆچانەكەى دەداتەوہ، ھەركات وات بەخەيال داھات تۆ
ھەر دەمىنى و دەژيى : بزانه مردوویدەك ھەيە بەغەربىيى لە گۆرەكەى
دا خەوتووہ و كەس سلاويكى لى ناكات، بزانه ئەوہى ھۆكارى مانەوہتە
بەنەمرىيى : رەفتارە روون وگوفتارە رەواكانتە..

ئەوہى كاك ئەحمەدى موفتى زادە بە ئاشكرا جودا دەكاتەوہ لە
بېمەند و زانا و بانگەوازكار و رابەرانى تر : ئەو بايەخدانە بى

وینەیدیتی که لهدیامه کانیا بههژارانی دەدات و ئەو بایەخ پێ دان و
 له خزمەت بوونانەش وەك ئەركیك لهدین سەیر دەكات و پێی وایە
 هاوکاری کردن و تیکۆشان بۆرزگارکردنیان لەستەمی چینایەتی که
 هەمیشە پروبەروویان دەبیتەوه هیچی کهمتر نیە له باقی شەعائیر و
 پەرستشەکانی تر:

ئەي خوا تەوفايق به: خوّم و هاوریهم

وا کهتۆ پیت خوشه بمرین و بژین

تی بکوشین و تەنانەت گیان بدەین

((فی سبیل اللّٰه والمستضعفین))

، كاك ئەحمەد پێی وابوو ئایین بۆ خزمەتی مرۆڤەکان هاتوو و بنەڕەتی
 ترین ئەرك و پەيامیش داوین کردنی باری گوزەرانی ژیان و ریکخستنی
 ئاسایشی دەروونی و جەستەییان ﴿ لِإِيْلَافِ قُرَيْشٍ (1) إِيْلَافِهِمْ رِحْلَةَ
 الشِّتَاءِ وَالصِّيفِ (2) فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ (3) الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ
 وَأَمَّنَّهُمْ مِنْ خَوْفٍ (4) ﴾ اقریش بۆیه هەر کاتیک و بەهەر بیانوویدەك
 ئەم دوو پێویستیە سەرەکیەیی ژیان لە مرۆڤەکان داگیر بکری و

بشيونىرى ئىدى ماناى واىه گەورەترىن لادان لەبنەما و بنەرەتى
پەيامەكانى ئاين روويان داوه و هەرچى زوه پىويست دەبىت له سەر
مرۆڤەكان ئەم دوو دەسكەوت و خەلاتە خودايىه بگىرنەرە سەردۆخى
راستەقىنە و سەقامگىرى خويان، موفتى زادە پىي رابور هەموو
نەعمەت و بەخششەكانى خودا له سەر زهوى بۆ هەموو دانىشتوانى
سەرزهوى يە بە يەكسانى:

ا گيانە بەحوكمى سوننەت وكتاب

بەشەر هاوشانن لەيەك داک وباب

چى له عەرزايە لەناو و له روو

بۆ بنيادەمه هەموو بۆ هەموو ا

بەر مەرجەى مرۆڤەكان بزائن چۆنى بەدەست دىنن و چۆنىشى
دابەش دەکن لەناو خوياندا :

﴿ هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴾ (البقرة: 29)

﴿ وَسَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِنْهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴾ (الجمانية: 13) واته دهوله مهندان كه سهرمايده كي زور و زياتر له به شي ژيانى خويان له لا كوډه بيته وه دهبي بزنان كه بو ته وه نيه گلي بدهنه وه و ناز و فيز بفروشن به سهر مروقه كانى ترا، بهلكو بو تاقي كردنه وه يانه له به شي شوكرى نيعمت و به خشيني به حقيقي مهردانه به سهر هه ژارانا وبه هويده شه هامت و سهر به رزي دونيا و رزگارى و خو شنوودى تا هه تايبى دواړوژ بدهست بيتن، بو هه ژارانش تاقي كردنه وه يانه له به شي دان به خوډاگرتن و خوډاگرى و قه ناعهت و ره زامه ندى و عيززهت و دل به رزي و خوډه دوزراندن بو سايدو سامانى دونيا..

كاك نه حمد به جورىك له م په يامه قول ببووه گه يشتبووه ته و نه نجامه ي كه دهبي رابه رانى دين : ژيان و گوزه رانيان هاوشان و يه كسان بكن به ژيان و گوزه رانى چيني خوارو و هه ژاراني كو مدلكه و، ته وانده ش

كەدەۋرى ئەو پابەرە دەدەن بۆ گەياندىنى پەيامە كان و خزمەتى خەلكان :
باشتر وايە گوزەرانىيان لە چىنى ناوەرەست سەرووتر نەبى:

مال لە ئەنغازى ناوەرەست زۆرتەر

باوەكو وابى باو بە تۆى دابى

تىكەيى ھەر شت ھىلمەيى فەرشت

ھى نەدارىكە بەش ھەزارىكە

بۆيە ھەمىشە بە دۆستەكانى دەفەرموو جارى لەخۆم و باشترىنىشتان
پانايىنم گەر سەرپەرشتىيارى گوندىك بگرىنە ئەستۆ ژەمەنانىك نەخۆين لە
دراوسىنكەمان باشتر نەبى، عەشق و خەمى ھەزاران بە جورىك تىكەلى دل
رگيانى ببوو دەيفەرموو توخوا بابە ھۆى ھىچ شتىكتانەو ھەزاران
تووشى دل بەخۆ سووتان و كپووزانەو ھى دەروون نەبن، بۆخۆيشى ھەر لە
نارەكەيدەو بىگرە (كاك ئەحمەد) ھار دل و ھار ژيان بوو لەگەلىيان تا

هه موو پیداو یستیه کانی زینده گیان، چونکه پۆشنه که به کار هیئان و لکاندن و شهی کاک له کوردستانی پۆژ هه لاتدا بۆ که سانیک به کار ده بردری که له چینی خوارووی کۆمه لگا بن (ماددی و معنه وی)، ته و ته نانه ت هه ولتی ده دا جل و بهرگیشی له جل و بهرگی ته وان جودا نه کاته وه و ناو ماڵ و خواردنیشی هه ر وه ک ته وان بوو، ته و پی پی و ابوو ته و بان و خوارییی که له حال و گوزهرانی خه لکان هه یه هی خراب به کار هیئانی نیعمه ت و سامانه کانی خودایه له ناو خۆیاندا، له وه ش بان تر گه یشتبووه ته و نه نجامه ی که ته گه ر ده ولمه ندان به دروستی و به زیاده وه زه کات و سه ده قه له مائی خودا ده ر نه که ن و نه یبه خشنه وه به سه ر هه ژاراندا و، له هه مان کاتدا حکومه ت له (به یتومال و ده خلی ماددی خۆی یه وه) له و ئاستی بهرپرسیاریتییه نه بی که له خه می هه ژاراندا بیته و سه رجه م پیداو یستیه سه ره کیه کانی ژیانیان دابین بکات، ته و ده بی جاریکی تر و سه رله نوی ئیمانداران له ناو خۆیاندا پۆژه داراییه که ی هه زه رت گیان بۆ برایه تی پیکردنی (موهاجرین و نه نصار) زیندوو بکه نه وه و هه موو ده ولمه ندیک لانی که م هه ژاریک یان چه ند هه ژاریک بکاته برای برابه شی خۆی و هه رچی پیداو یستیه بۆی دابین بکات، بهرپاستی بۆ چاره سه رکردنی بان و خواری

ناو كۆمەلگە ئەمە جوانترین پرۆژەيەكى (ئابوورى - كۆمەلايەتى) يە
لە دواى حەزرت گيانەوہ كە كاك ئەحمەد
{ بە ناو نيشانى : ئىخانى ئەخلاقى } تەوصىيەى ئيماندارانى دەكات..
ھەميشە بە دەمەوہ چوونى ھەزاران و خوشويستيان ولە گەل ژيانيان بە
جۆرىك ئاويتهى ھزر و ناخ و ژيانى موفتى زادە ببوو گەيشتبووہ ئەو
ئەنجامەى دەيفەرموو: گەر دەتەوى خوشەويستى لای خوا گيان و
حەزرت گيان بيت و سەر بەرزى دونيا و دوا پۆژ بيت دلت پر كە لە
خوشەويستى ھەزاران :

ا گيانەكەم يان مەيزە موسلمانم

يا ئەگەر ئىژى رېك و راس بيژى

دل بەتین وگەش كە: بە عەشقى خوا،

پېغەمبەر، قورئان، عەشقى داماوان ا

بۆيە ئەگەر تەماشای دەفتەری شیعرەکان و پەيامەکانیشی بکەین
دەبینین پەرە لە باس و ژيان و خەم و خزمەتی هەزاران :

ا پر کیشی ئەکەي : خو هەل بکیشی

بە پوول و جل و سفرەو دیواخان

کە بەش هەزاران رووت و برسێه

هەرچەند خویشت بی بی خەتاو تاوان ا

● جەرگ برترین دیمەنیک لە ژيانیا کە ناخ و دل و گیانی
کاک ئەحمەدی هەژاندبێ و خەمی دونیای لە دل و دەروون دا
کۆ کردبیتتەوه، بینینی ئەم رووداوهیه کە لە شاری تاران، لە شەقامی
سەعدی، کاک ئەحمەد سەرەنجی دەکەوێتتە سەر ژن و پیاویکی زۆر بە
فیز لە ئۆتۆمبیلیکی یە کجار جوان و دلپڕینا، کە لە بەردەم دوکانی کانا

شـېـرۆ پى خاوس شپرز و شيواو

سەر كۆلمى ناسك له بهر تاو سووتاو

له زۆرى ته مى {فهقر} ي له ناو چوو

كالىي و ته رچكى مـنـالىي گوم بوو

له لاوه، سه يـرى دوو كانيان ئە كرد

به لام دهـسيان بو هيجى نه ده برد

نه يش ئە هاتن بو بهرانبهر دوو كان

سه يركهـن. ديار بوو: ترساند بوونيان

جار جاريش تيشكى روانينيان ئە چوو

به رهو دوو كان و هه رچى تيا بوو

تاو تاو يش ئە بوون مات و، ماق ئە مان

هه ناسهـي سه رد يان به ردى ئە تهـزان

نهحمهدی موفتی زاده ... ترووسکی له په پامه کانی

چار چاری خه پال، وا ئه یانی برد

دهسیان بائهداو {دید دید} یان ئه کرد

چار چار به ته کان، له جی هـل ئه سان

دائهنیشتنه و جار جار بی ته کان

به قنچکانه و، دهسی گچکوه و جوان

له ژیر چناکه، کزو به سته زوان

زیاتر، تماشای منال ناو ماشمین

هوشی ئه بردن ئه ی کردن غه مگین

ئه ی پرسى نکای مات و بی دهنگیان

چیه دهلیلی گـونای بی رهنگیان؟

بو ئه لمن نین وهک یاروی ناو ئوتول

وه رهنگ و بوشناخ به پوئشمن پاوایل؟

ئەي زانى مروى توۆزى دل زىندوو

دلى بووچكىان بوچىي بى تىيىن بوو؟

مىيش له پهناي روانىنى ئەوان

چااويكم بهرهو ناو ماشين خشان

كوۆپهه ناو ئوتول، وه تىيرى بهرچاو

وه دەسـيـهـوه بوو سيويكى پاراو

جار جار دەمىكى بوى ئەبرد بيواز

هيج نـهـت ئەزاني: گازه، يا نه ناز؟

لهدواي چهن جار ئەم سهرو ئەو سهرو

نـهـختى كهلى كرد، پهرتى كرده دهر

له جوگهه قهراخ شهقاما بهتاو

بهرهو خوار ئەچوو بوگههنى رهشاو

ئەحمەدى موفتى زادە ... ترووسكى له پەيامەكانى

دانيشتوانى لاژوورووى تـاران

ئەشـون شـمەكى دووكان و مـالان،

جا ئەو ئاوه تا بو خوارتر ئەچى

هـەر چـلكنـترو بوگەنتر ئەبى

ئەنجا بەو ئاوه له جەنـوووبى شار

گشتيـكيان ئەشون مەردمى هەزار

سيو تليـرهو بوو بو ناو جـوگەله

دوو كـورپەى ئازيز هەلسان به پـهله

هەرچى خەم دنـياس له دليان دەرچوو

ئەت وت دنـياى وان، هەر ئەو سيـوه بوو

لەم بەرو لەو بەر جـوگەوه وهغار

لەتەك سيـفەكا كـهچوون بەرهو خوار

ئاخري، يه كى له شيره كـ وړان

سيوى لاکهلى لـ هدهس ئاو فړان

به حالى بوخوى گازيکى لـى گرد

نهخجا بهره و لای دهم هاوملى برد

به روانینی پر خواهش هویسی و ناز

{ ئاوی حیات } یکان ئەدا نوږه گاز

دای وه { مهحه بیهت } جه لاو ئیعتیبار

بزه گهل جوانتر له خونچهی وههار

چمت بو بیژم لهو مهنزه ره، ئهو سات

چه گهلم ئه دیی و، به دلا ئه هات

ئهونه ئه زانم : بی خه وه ره له هه ره

ره سم و یاسایی، روژ ره شیبی به شه ره

لایہ دامابی و خفہت ہہہ ژاران

لایہ سہر مہستی لہ خوشی ہاران،

لہ تہک فرمیسا، زوان کہوتہ گہران:

بہ قـوربانان بـم روّہ گیانہکان

لہ کول کلپہی دل، دہنگی ہاتہ دہر:

تف لہ قانون و بہرنامہی بہشہر (

په یامی : دوستایه تی

تیبینی: بری له و په یامانه ی لیره نوسراون دهسته واژه و دارشتنیان هی من،
وهلی له جه و ههر و مه عنادا ههر به هی روچی دره و شاهوی موفتی زاده
یان ده زانم ...

● هه میسه چاوه روانیت له بهرام بهر کهت (به تال) بکه و له خوت
دا (پرا)، به و اتا چاوه پروانی که مترین ههنگاری باشیی له دوسته کهت
مه که، بوئوهی نه گهر بچووکترین چاکه ی له گهل تو، یان ههر
که سیکی تر لی وه شاهه، خوی و چاکه کهت له لا گه وره بیت و ستایشی
بکه ی، له بهرام بهریشدا نومیدی زورترین خیر و چاکه ت له خوت
دا هه بیت بو دوسته کانت .. به پیی توانا و بو په خسان : که مترین دریغی
له م ندرکه ت مه که، بوئوهی هدرکات بچووکترین که مته رخه می له
گوفتار و رهفتاره کانت ره ریاندا بو خزمه تی دوسته کانت: گله یی له
خوت بکه یت، ده توانین به م نمونه یه نه م په یامه روشنتر بکه یینه وه:
(وای دابنی دوستیکت پیویستی به هاوکاری و سه رمایه ی دارایی تو یه

(وای دابنی دوستیکت پیویستی به هاوکاری و سهرمایه‌ی دارایی توّیه
 (به خوږایی) بوّ پیویستیه کانی ژیانی و، توش به نه‌وپه‌ری توانای خوٚت
 سهرمایه‌ی خوٚت ده‌خه‌یته خزمه‌تیه‌وه به خوږایی و بی به رامبهر، پاشان
 روژگار وا وهرده‌چهرخی توّ پیویستت به هاوکاری دارایی نه‌و ده‌بیٚت
 (به قهرز) بوّ پیداویستیه کانی ژیانٚت و، نه‌ویش به هیچ شیوه‌یه‌ک نه‌ک
 هر به خوږایی و خه‌لات نا، به لکو به قهرزیش نایه‌ته پیشی، نه‌و ده‌مه
 توّ که‌خاوه‌نی نه‌و بنه‌ما و په‌یامه‌ی :- نه‌م هه‌لو‌یسته‌ی نه‌و تووشی
 شه‌ژانی ده‌روونی و په‌رچه‌گرداری ناته‌ندروست و بریاردانی ناشایسته‌ت
 ناکات، چونکه نه‌و کاته‌ی نه‌و دوسته‌ت پیویستی به هاوکاری توّ
 هه‌بووه: توّ به نه‌رکی په‌یامدارانه‌ی سه‌ر شانی خوٚت هه‌لساویت که
 چاره‌روانیت له‌خوتدا پرکردوه و ئومی‌دی زوٚترین خه‌یر وچاکه و
 هاوکاریشت بوّ به رامبهره‌کانت به خوٚت هه‌بووه و به کرده‌وه‌ش راستیی
 هه‌لگرتنی نه‌م په‌یامه‌ت له‌ ده‌روونی خوتتا سه‌لماندوه، له
 به رامبهریشدا وه‌ختی توّ پیویستت به هاوکاری نه‌و بووه و په‌یامدارانه
 و وه‌فادارانه نه‌هاتوته پیشی: هیچ سه‌راسیمه‌یه‌ک دل و گیان وه‌ست و
 هوشٚت داگیر ناکات، چونکه زووتر چاره‌پوانی هه‌لو‌یستی گه‌وره و
 کرداری بالات نسبت به دوسته‌که‌ت کوژاندوته‌وه له‌ ده‌روونی خوتتا،

تهنانهت گلهییشی لی ناکهیت، چونکه تو کهسیکی په یامداری و لهوره
تیگه یشتووی که گرنګ نهوه نیه دوسته کانت چاکه ناکدن، به لکو
گرنګ نهوه یه خراپه به دهست و دل و زمانیان نه که نه پیشدی
همیشه یی خو یان. ئیدی به مه ئاسان ده توانی دلنه رم بیت له بی
هه لویستی دوسته کانت و، ئاسانیش ده توانی رق و کین هه لنه گری له
دهروونتا به رامبه ر خه لکی.

● (چاکه) ی بچووکى خه لکیت له لا گه وره و (خراپه) ی گه وره ی
ته وانت له دلدا بچووک بی، له به رامبه ردا (باشه) ی گه وره ی خو ت
له لا بچووک و (خراپه) ی گچکه ی خو ت له دل مه زن بی ت، به م په یامه
ده توانی بو (چاکه) ی بچووکى به رامبه رده کانت ستایش بنیری وله
(خراپه) گه وره کانیشیان ئاسان ببوری، له به رامبه ریشدا بو (باشه)
مه زنه کانی خو ت فریوی نه فس وشه یتان نه خو یت و له (خراپه)
بچوکه کانیشت ئاسان نه بوری .. کاک نه حمده ی موفتی زاده ته واوی تم
دو په یامه مه زنه ی له م چند دیره شیعه کورت کردوتته وه :

ا گیانه پیټ خوښه موسلمانې بی
خوښه ویستی خو او هر که انسانه
خاسی خه لک نه ختی، به فله بگره
چا که هی خوټ زوری، به کهم بزانه
عهیبه هی خه لک لات کاوی کای بی
تو زکالی له خوټ به کی وی دانه
توقع له خوټ زور، له مهردم کهم
سه رمایه هی بهرزی ههردوو ژيانه ا

- هه میسه دو ستایه تی که سانیک بکه هه قیان له تو خوشتر بووی.
- هه تا ده توانی گونا هه کانی خوټ، که موکوری و ناله باری و رهو شته ناشایسته کانی خوټ، له لای کهس باس مه که و که سیش به فریاد پرهس مهزانه بو چاره سهری کی شه و تاوانه کانت، په شیمانیه ته و فریاد پرهس و دادوره زور د لسوزه یه که ناشتت ده کاته وه له گه ل هه ق و راستیدا.
- بتوانه یه کیټک یان چند که سیکی کهم هه لبریری بو ته وهی نهینه کانی خوټ یان له لا بدر کینی، ته ویش له دوا ی چندین تاقی

کردنه‌وی لی دهرچووی دوسته‌کانت، چون ژماره‌یان یه‌کجار که‌مه
ته‌وانه‌ی ده‌توانن نه‌ینی پاریز بن له خوشی و ناخوشیدا، له‌تورپه‌یی و
له‌خوشه‌ویستیدا .

● با عه‌قل چاودیری گوفتار و برپاره‌کانت بی‌ت، به‌لام ره‌فتاره‌کانت
نوقمی سوژ و میهره‌بانی بکه، هاوته‌بابوونی عه‌قل و دل، شت و مانا،
له‌یه‌ک کات دا و له‌یه‌ک مروژدا شتیکی موسته‌حیل نییه .

● وه‌ختی چاکه له‌گه‌ل دوسته‌کوت ده‌که‌ی چاوه‌روانی پاداشتی لی
مه‌که، ته‌نانه‌ت سوپاس‌یکیش، نه‌و ده‌مه‌ ته‌گه‌ر له‌جیاتی چاکه بی
وه‌فاییشی له‌به‌رامبه‌ر نواندی، گله‌یی لی ناکه‌ی، ته‌گه‌ر گله‌یشت
لی‌کرد له‌به‌ر خو‌یه‌تی و بو‌دانه‌به‌زینی ناست و پله و نمره‌ی مروژیتی
خو‌یه‌تی، نه‌ک له‌به‌ر چاکه‌کانی خو‌ت که له‌گه‌لتدا کردوونه، که
ته‌مه‌شیان هر چاکه‌یه‌کی تر و هاوکاریکردنیکی تره له‌گه‌لیدا .

● له‌گه‌ل هاو‌ریکوت هم‌یشه له‌سه‌ر نه‌و بابه‌تانه بدوی که ته‌بایی و
هاوکوکی‌تان ه‌یه له‌سه‌ری، نه‌گه‌ر بابه‌ته ناکوکه‌کان هاتنه پیشی
خوتیان لی لاده، به‌سه‌لامه‌ت هیشتنه‌وی دلی دوسته‌کوت باشته له

حکومتی و غیر حکومتی اداروں کے ذریعے اور ان کے ذریعے
میں سے جو لوگ ہوں ان کے لئے (مختص بنائے) اور ان کے لئے
اور ان کے لئے اور ان کے لئے اور ان کے لئے اور ان کے لئے
اور ان کے لئے اور ان کے لئے اور ان کے لئے اور ان کے لئے

● اور ان کے لئے اور ان کے لئے اور ان کے لئے اور ان کے لئے
اور ان کے لئے اور ان کے لئے اور ان کے لئے اور ان کے لئے
اور ان کے لئے اور ان کے لئے اور ان کے لئے اور ان کے لئے
اور ان کے لئے اور ان کے لئے اور ان کے لئے اور ان کے لئے

● اور ان کے لئے اور ان کے لئے اور ان کے لئے اور ان کے لئے
اور ان کے لئے اور ان کے لئے اور ان کے لئے اور ان کے لئے
اور ان کے لئے اور ان کے لئے اور ان کے لئے اور ان کے لئے
اور ان کے لئے اور ان کے لئے اور ان کے لئے اور ان کے لئے

اور ان کے لئے اور ان کے لئے اور ان کے لئے اور ان کے لئے
اور ان کے لئے اور ان کے لئے اور ان کے لئے اور ان کے لئے
اور ان کے لئے اور ان کے لئے اور ان کے لئے اور ان کے لئے
اور ان کے لئے اور ان کے لئے اور ان کے لئے اور ان کے لئے

جیبه جی بوونه وه، بهه بوونی ئەم دوو خەسلەتە : مروژ سەرۆهەری
زۆریه ی بوونه وه رانه و ریزلیگی راترینیشیانە، وریابە عەقل لێ
دۆزینە وه ی ریگا راستە کان و هەلبژاردنی بابەتە بەرھەمداڕەکان
بە کاریینە، ئەوانە ی بەرژۆهەندی دنیا و دواوژی خۆت و تەواوی
مروژایە تیان تێدا یە، تا ئیرادەت پابەندی ژیری بیّت و باخی ئارەزووت
میوه ی دنیایی و نەمریی بگریت..

● **بو گوژان** : بزانه که له دل و دەروونه وه دەست پی دەکات، تا
لە ناخە وه پەیکەری سەر جەم شتە ناشایستە و نالە بارە کان تێکنە شکینی
لە دەره وه بەسەر یە کدا رماندنی هوکارە کان هیچ سوودیکی نییە، ئەوه ی
لە ناخە وه رەگ و پریشە ی گوژان دادە کوتی : ترسی لە ئاییندە ی خۆی نییە،
کە چی ئەوه ی بەتەنیا پەیکەرە دەره کیە کان لار دە کاتە وه : لە ئەمرو شیدا
لەر زۆکە، بو ناسینی خۆت : (ناسینی راستە قینە)، بو گوژینی خۆت
: (گوژینی بنەرەتی)، بو ناسین و گوژینی جەوهەر و حەقیقەتی خۆت :
دەبی تەواوی ئەو پەیکەرە دەره کیانە تێکبشکینی کە کۆمە لگە بە پی
نەریت و پیوستیی خۆی بوی تاشیوی .

● هەر کاتیک، له هەر بابەت و باس وگوفتار و رهفتار و بیروبۆچوونیکت وهرچهرخایت و گوڤانت بهسهرداهات : په له مه که له بلاوکرهوهی ئەم ههوالهت بهناو دۆسته کانتدا، بانگه شه و داوای ئەو گوڤانه له ده وروپشتت مه که بهم خیراییه ، لیگه پری ئەو گوڤانهت هه موو خانه و پیکهاته کانی وجودت روشنکاته وه و بیته به شیک له بوونی خۆت و هه رگیز نه کری لیك جوودابینه وه ، بابیته ئەندامیکی دانه براو له دل ودهروونتتا و، هه موو خه یال و هه ست ونه ستت داگیر بکات، لیگه پری با زه مه نیک هیمنی و بی دهنگیت قسه بکات بو ده وروبهرت، لیگه پری با عه یامیک کردارت چه شنی مه شخه لیکی دره خشان روشنایی په رشکا بو هاوړیکانت، ئەمه ش به دلنیا ییه وه به تپه پاندنی زه مه ن وله گه ل ژیان وتیگه یین وپیکه یینی راسته قینه به رهه م دی ...

● بزانه کهس ناتوانی بتگوڤیت ئەگه ر له ناخی خوتدا بریاری گوڤان نه دهیت، بریار به رهه می نابی ئەگه ر نه یکه یته کرده وه، کرده وه به تیکو شان، تیکو شانی به رده وام، پاشان کولنه دان و نارامگرتن له سه ر تهنگ و چه له مه و نه هه مه تیه کانی ریگا، پاشان دامه زران و

خوږاگرې، بدمه چرای نومیدت هه لده بی و ژووری ژینی دنیا و
دواړوژت رووناك ده بیته وه.

● به پالنه ری سوژ وعاتیفه، بی لیکو لینه وه و لیوورد بوونه وه به رگری
له هاورپیکه ت مه که که تووشی کیشه یه ک بووه له گه ل که سیکی
دیکه دا، ههقت خوشر بووی له هاورپیکه ت، دواي نه وه ی گه یشتی به
نه نجامی دروست، نه نجا په یامدارانه سهری بجه، به وه ی نه گه ر ههق
به لای نه ودا که وتبوو پشتگیری لی بکه به به لگه و شاهیدی و زیاتریش،
نه گه ر ههق به لای به رامبهره که شدا بوو نه و دهستی دوسته که ت بگره و
مه هیله نه وه زیاتر سوور بی له سهر نارپه وایی کردن، که نه مه شیان هه ر
پشتگیری لیکردن و سه ر خستنیه تی به جوړیکی دیکه ...

● له خوږاگری و نه شله ژان و دامه زراویت له ته نیاییدا: بتوانه بی
هموو که س بژی، به لام دوستیکی په یامداری راسته قینه، هاورپیه کی
وه فادار و نهینی پاریزی خو ت، به هیچ شتی مه گوږه وه و ناسان
مه هیله له دهستت ده رچی، با له و پیناوه شدا سه رو سامان و
که سایه تیت بکه و یته مه ترسییه وه !!

● چاره‌پروانی گۆران له هه‌موو که‌سی بکه، به هه‌ردوو باری چاکی و خراپیدا، ئەم په‌یامه خزم و که‌س و دایک و باوک و خوشک و برا و ته‌نانه‌ت ئەو دوستانه گیانی به گیانییه‌شت ده‌گریته‌وه که ناماده‌ی هه‌موو قوربانییه‌کی له‌پیناویدا و، ته‌واوی خه‌زنه‌ی ده‌روونیه‌شت خستوته به‌ر ده‌ست و دیده‌ی، بو‌یه باشت‌ر وایه ته‌واوی نه‌پینه‌کانت، سه‌رجه‌می رازو نیازه‌کانت نه‌خه‌یته به‌رده‌ستی که‌س، بو‌ ته‌وه‌ی له‌کات و ساتی گۆران به‌سه‌راهاتنی ئەم خزم و که‌سه، ئەم دایک و باوک و، خوشک و براهیه، ته‌نانه‌ت ئەم دوستانه گیانی به‌گیانییه‌شت: تووشی ده‌هشه‌تی ده‌روونی و ر‌اچه‌نینی دل و هو‌ش وه‌سته‌وه‌ره‌کان نه‌بیت ..

● ئە‌گه‌ر لارو له‌و‌پیریت به‌چ‌ه‌ند باره‌ینی و به‌به‌رده‌وامی له‌ ئازیزیکت ده‌بینی، ئە‌گه‌ر گله‌بیت له‌ هه‌ست و هو‌ش و بیر و گو‌فتار و ره‌فتاری دوستانه‌ت هه‌بوو، ناوی مه‌زپینه له‌لای خه‌لکی و ده‌نگ و باسی ناشایسته‌ی به‌ناو دوستانه‌کانیدا بلا‌وه پی‌ مه‌که، نا: ئە‌مه شی‌وازیکی ته‌ندروست نیه بو‌ راست‌کردنه‌وه و گۆران‌دنی ئەو دوستانه‌ت له‌باری ناله‌باریه‌وه بو‌ باری ر‌یک و راستی . سه‌ره‌تا له‌وه‌وه ده‌ست پی‌ بکه: له‌قو‌لایی دل و ده‌روونته‌وه دو‌عای بو‌ بکه‌ی و ئومیدی خه‌یر بخوازی له‌م نه‌هامه‌تیه ده‌ربازی بیت و بیته مرو‌ئیکی ته‌ندروست، ئەم دو‌عا و

ئومىد خواستنهشت ھەر تەنھا قەدى سەر زارەكيت نەبىت، بالىت
 بىتتە مەلەكە و ھەموو ھەست و نەست و خەون و خەيال و ھوش و
 بىرت داگىر بىكات، پاشان كاتىكى زۆر گونجاو و شوينىكى زۆر باش
 ھەلبىزىرە، پاشان بە ئەوپەرى دىسۆزى و بەئەوپەرى ھىكەت و
 بەسەنەيەكى ساف و دىلىكى نەرم و نىيان و بەزمانى: كە پىر بى لە وشەو
 دەستەواژەى ناسك و شىرىن و ھەست بزوين، بچۆرە لای و لەدوای
 ستايشكردنىكى زۆرى و لەدوای سازاندنى زەمىنەيەكى لەبار و دىلپىن
 بو ئاخافتن : ئاموژگارى و رىنومايى بىكە و سەرەنجامى ناتەندروستى
 كارەكانى بخرە پىش چا، بەردەوام بە لە نمونە ھىنانەو و بەسەرھاتى
 مروڤە مەزەكان و، با ئەم گىفتوگۆر ئاخافتنەشت بە رووخسارىكى
 گەشى خەندە ئامىزەو بىت كە پىر بىت لەمانا و پەيامى دىسۆزىت بو
 ھاوپىكەت ، دەشى ئەم ھەلوئىستەت بىتتە سەرەتايەكى درەخشان بو
 ۋەرچەرخاندنى ئەم دۆستەت . ئەگەر خۆشت ئەم كارەت پى نەكرا،
 ھەولدە ئازىزترىن كەسى لە دلى ئەم دۆستەت بدۆزىەو و پەيامەكانت
 بەر بسپىرە و با ئەو لەجىياتى تو بەكارەكان ھەلسى، چون ئازىزان
 ئاسانتر دەكەونە ژىر كارىگەرى يەكتى يەوہ ..

● بو گیشتن به نامانجه کانت هیچ ریگایه کی ناتهن دروست مه گره
بهر، هیچ ههنگاوینک له خهون و خوژگه و خدیال و نومیدیکت نزیك
مه به وه، نه گهر به دوورخستنه وهی ههنگاوی که سیکی تر له هیواو
ئاواته کانی ته واو ده بوو، تیکنه دانی یاسا دروسته مروقتیه کان : نهو
یاسا سهنگینانه ی پاریزگاری له په یوه ندییه پته وه کومه لایه تیه کان
ده کهن به گرنه بزانه و مافه رهواکانی خه لکانی تر به که متر مه زانه
له نامانجه کانی خو ت ...

● هه میسه نامانجیک هه یه له دللی مروقتدا، بو گیشتن به م نامانجه
چهن دین هوکار و ریگاو ویستگه هه یه، نامانجی گه وره و راسته قینه له
ژیانتدا دیاری بکه و پاشان جودای بکه وه له گه ل هوکار و ویستگه کان .
گرنه گیشتن به نامانج و به ره مه کانیه تی به ریگاو شیوازی دروست
.. هه رگیز خودی نامانجه گه وره که به قوربانی هوکار و ویستگه کان
مه که، نه گهر له پیناوی گیشتن و به رده ست که وتنی نامانجه
راسته قینه که کومه لیک ماف و پیداو یستیش له ده ست دا قهیدی ناکا،
با هیچ شتیک له خودی نامانجه گه وره که داتنه برینیت، ناماده ی ده ست
هه لگرتن به له ته واوی پله و پایه و په یوه ندی و پیداو یستیه کانی
ژیانت، به لام بای تاله موویدک له نامانج و به ره مه کانی خوش مه به .

● ھەرگىز رىگا بەخۆت مەدە زياتر لەوەى (ھەى) ت دەركەوى،
ھەرگىز رىگا بە (ئەوانى) تر مەدە بەشدارى له دروستکردن و
بالاکردنى كەسايەتى ناراستەقینەت بکەن، ھەميشە رەفتار وگوفتارى
نەتەبا بە ناخ و پەوانى خۆت : ھۆكارگەلى لەدايك بوونى ئەم
كەسايەتیه نەخۆشەن لە دەروونتدا، ئەگەر پەيكەرى عاريفيىكى
رياكار، ئەگەر ئوستاد و حيكمەت خوانيىكى دل تاريك، ئەگەر
سەرکردەيكى نادلسۆزت لەناختدا بينى ئەوا زووتر له خەلك
چەكوشى نازادى وئازايى، تەورى ھيممەت وھەقپەوى بگرە مشت و
بە تەواوى ھىزى دل وگيانت وردوخاشى بكە، با رووخسارى روشن و
راستەقینەت، با سيمای تەبا بە دەر و دەروونت (وہك ھەيە) دەركەوى،
با تەلە و داوى خەيال، با فيل و فریوى نەفس وشەيتان و ئارەزوو
ھەپروون بە ھەپروون بيٺ ...

● كات وزەمەنى ژيانى خۆت دابەش بكە بەسەر دووكات و زەمەنى
سەرەكیەوہ:

يەكەم: زەمەنى (فەردى - زاتى - مەعنەوى - تەنيايى)
دووەم: زەمەنى (كۆمەلايەتى - بابەتى - ماددى - زەمەنى ئەوانى دى)
تۆ ھەميشە لەزەمەنى فەردى و تەنيايى و مەعنەوى خۆتا خەريكى

بیرکردنه‌وی قوول و پاکژکردنه‌وی دل و سینه و روشنکردنه‌وی
دهروونی خوٚت و به‌هیزکردنی تیراده و ده‌وله‌مەندکردنی هوش و بیر و
دهروونت به، خوٚت به‌تالکه له هەرچی (نارو بابه‌ت وروودار) هه‌یه و
،خهریکی په‌یوه‌ندی به‌ستانی پته‌و و راسته‌قینه به له‌گه‌ل خودا و
حه‌زرت گیان و، ژیان و مه‌خلوقات و‌گه‌ردوون به‌گشتی .. له‌زه‌مه‌نی
کو‌مه‌لایه‌تی و ئەوانی دیکه‌شدا که له‌و کاته‌وه ده‌ست پی‌ ده‌کات
کو‌بوونه‌وه و پی‌که‌وه‌بوون و گفتوگو له‌نیوان تو و که‌سیک یان کو‌مه‌له
که‌سیکی تر‌دا رووده‌دات : خهریکی ناسین و به‌جی گه‌یانندی ئەرک و
فرمانی دروستی مرو‌قیه‌تی خوٚت و په‌رش و بلا‌وکردنه‌وی هه‌ست و
سوژ و میه‌ره‌بانی و پیدان و وه‌رگرتنی (سوودمه‌ندی) به له‌نیوان
خوٚت و ئەوانی دیکه‌دا، خهریکی به‌سه‌رکردنه‌وه و لی‌پرسین و به‌ته‌نگه‌وه
هاتن و دابین کردنی پیداو‌یستیه دروسته‌کانی ئەوانی دیکه به به‌پیتی
تواناو بو ره‌خسان، خهریکی تی‌گه‌یاندن و پی‌گه‌یانندی عه‌قل و دل و
ده‌روون و که‌سایه‌تی پته‌و و راسته‌قینه‌ی ئەوانی تر به، خهریک به
چه‌شنی چرا دابگیرسی و بتوییه‌وه بو روشنکردنه‌وی سینه و ژووری
ژیانی هه‌مووان.

● بوّ ئه‌وه‌ی په‌یوه‌ندی گه‌رم و گه‌شت به‌سه‌لامه‌تی و نه‌په‌چراوی له‌گه‌ڵ
ئه‌و دۆسته‌ت به‌یله‌یه‌وه که خاوه‌ن بیر و بو‌چوونی تایبه‌ت به‌ خو‌یه‌تی
ده‌ریاره‌ی مرو‌ژ و ژیان و گه‌ردوون، ئه‌وا په‌یوسته‌ت خاوه‌نی یه‌کیک له‌م
په‌یناس و هه‌لو‌یستانه‌ بیت و په‌یره‌ویشیان بکه‌یت
له‌ژیا‌نتدا:

1- یان ده‌بی له‌ ئه‌وه‌یه‌ری ده‌وله‌مه‌ندی و هه‌یز و توانستی رو‌شن‌بیریدا
بیت و له‌ با‌لی (مه‌عریفه) دا به‌ به‌لگه‌ و سه‌لماندنی گومان‌پر: عه‌قل
و به‌رنامه‌ و ته‌یروانینی دۆسته‌که‌ت بجه‌یه‌ ژیر په‌رسیاره‌وه و له‌ هه‌زی
خو‌یدا بیگه‌یه‌نیه‌ت ئه‌و ئه‌نجامه‌ی که هه‌رچی ئه‌تو و ته‌وته‌ نمه‌ی
راسته‌یه‌تی له‌ هی خو‌ی زیاتره‌، پاشان له‌با‌لی (عیرفان) یشه‌دا: توانای
رازیکردنی دل و ده‌روونیت هه‌یه‌ت بو‌ ئه‌وه‌ی دان به‌ راستیه‌کان بنیه‌ت و
به‌ریاری گو‌پانی بنه‌په‌تی و په‌شه‌یی بدات له‌ناخی خو‌یدا، چون ئه‌وه‌ی
زه‌مینه‌ بو‌ گو‌پانکاری ده‌سازینه‌ی: دل و ده‌روونه‌، پاشان هه‌زو
عه‌قل ...

2- یان ده‌بی با‌وه‌ر په‌ینی به‌وه‌ی که مرو‌ژ به‌ هه‌بوونی جیا‌وازیه‌کانه‌وه
جوانه‌ و په‌ی بده‌ین هه‌رکه‌س خاوه‌نی بو‌چوونی تایبه‌ت به‌ خو‌ی بیت و،
ده‌سکاری شه‌ ناوه‌کیه‌کانی یه‌که‌تر نه‌که‌ین، له‌ په‌شته‌وه‌ی ئه‌وانه‌وه‌ که

گورپانی ژیان وگوزهرانه : حهز به بهخته وهری و سهرکهوتنی یه کتر بکهین، له گفتوگوشا تنها له سهر شته کوک و ته باکان بکهوینه قسه و باسهوه، بو تهوهی له جیاتی جیاوازی و یه کتر سپینهوه : جوانکاری بو بیروبوچوونه کانی یه کتر بکهین ...

3- یان ده بی خاوهن روچ و دل ودهروونیکی روشن و بهرز و بالاو فراوانی ودها بیت، بهرخاتری هیشتنهوهی په یوهندی پیروز و بهتینی هاوریهتی، دهست له سپینهوه و په تکردهوهی بیروبوچوونی هاوریکهت هه لگريت و له بهرامبه ریشدا (تهو) : هه رچی ههول وکوششیک ده کات و ده دات بو داگیرکردنی هزری تو ریگیری لی نه کهیت و، بی دهنگی بهرامبه ر بنوینی و، دهروونیشی ودها حالیی بکهیت که تو هیچ کیشه یه کی هزری و دهروونیت له گدل خوئی و بیر و بوچوونه تهنډروسته کانی نیه، بهمه هم په یوهندی دوستایهتی گهرم وگهش ده مینیتتهوه، هه میش له کوپوونه وه کانتانا هیمنی و لیک حالی بوون بال ده کیشی به سهر گفتوگو کانتانا.

● هاوریکهت له (کل - گشت) ی دا بناسه، هه لویتیک، یان کرداریکی مه که پیوهر بو بریاردانت به رهایی له سهری، مروژ به گهره ر و حه قیقه تی ناروهی ده ناسریتتهوه نه ک روالهت و کرداری،

تهوی به راسته قینهیی مروژده به دهروهی خوئی ناشنا ده کات: تهو روخ و هیژه بزوینده ریه که رهگ وریشالی به نار تهواوی بهش و پارچه کانی مروژدا چه قاندوه ...

● همیشه نومید بروینه له دلی هاوریکانت، بهردهوام تهوه یان بو بسه لینه که تهوان خاوهن نیرادهی به هیژن و پایه کانی که سایه تیان پتهوه و ده توانن گوژان له خویمان و ده و روبه ریشیان دروست بکه ن، تو همیشه تهو که سه به که دوسته کانت بو رواندنه وهی خهم و ناسور و گومانه کانیان، بو زیندوو کردنه وهی هیمهت و نیراده یان، بو گه شه و نهش و نمای نه قل و، جوش و خروشی دل و دهرونیان سهر دانت بکه ن ...

● نه گهر گهرمی یان (تا) ت هه بوو: مه ترسه له دابه زینی نمره ی که سایه تیت و شهرمیش له سهیر لی کردنی خه لکی مه که له خوت، به دیار چاوی هه موویانده (نار) بکه به سهر و سیما و دهم و چاو و دهست و قاچت، با گهرمی و (تا) کهت پروات و بره ویتته وه، گرنه گ ده ریازبوونی تو یه، چون تهو نازار و نیش و ژانه ی هه یه له (تو) یه نهک (تهوانی دی) ، نه مه نمونده یه و (تنزیل = دایبه زینه) سهر هه موو پارچه و په یوه ندیه کانی ژیانته و، با هه موو بهش و بابه ته گرنه گه کانی بوونت بگریته وه، به مه له په رستنی نادرستی (تهوی تر)

خوت رزگار ده کهیت و له سهر لووتکه به رزه کانی دهروونیش تالای
راستی و نازادی (دل و ژیری) ت، هه لده کهی ...

● بو پاداشت نه گهر خاوه نی چاکه کهشت دهست نه کهوت، نزیکان و
دوستانی (خاوهن چاکه که) به هره مهنده که له و خه لاتانه ی که به نیازی
بیان به خشیت، به لام بو سزا : ئامان هه رگیز نه که ی جگه له خودی
تا ونباره که خوی کسی تر سزا بده ی، دایک و باوک و خوشک و برا و
کس و کار، که سیان دهستیان له تاوانه که ی نه و نیه، هیچ
بیانویه کیش بو سزادان و نازاردانیان له نارادا نیه، تو با یه که م
تیکشکینه ری نه م داب ونه ریته ناتهن دروسته ی کو مه لگا بیت و به م
هه لوسته شت به چیته ریزی مهردو جوامی ترانه وه ...

● دوی هه موو گو فتارو ره فتاریکت گوی له دهروونی سه لامه تی خوت
بگره و بزانه ده لی چی ؟ بی گومان: نه وه ی گوتووته و کردووته
نه گهر باش بو بی: نه وا نارامیه کی بی پایان روت تی ده کا و
ههستیکی هیمنی خوشنوود داتده پوشی، به پیچه وانده وه نه گهر نه وه ی
گوتووته و کردووته ناتهن دروست بو بی: گری شله ژان و نا نارامی و
دل هراوکی له دهروونتا کلپه ده سینی، به ده نگیکی ویژدان هه ژین
له سین هتدا ناگادارت ده کاتوره و پیت ده لی (چیت کرد؟ نه ده بو وات

گوتبا و وات کردبا!) ته مه تاقی بکهره وه و به دلنیا بییه وه ههروایه ،
چونکه هه موو ناخیک زمانی خوئی هه یه و ، هه موو دلنیک چاوی خوئی
هه یه و ، هه موو دهروونیکیش پاریزگاریکی هه یه و خاوه نه که ی
له هه ر شتیکی دروست یان نادرست ناگادار ده کاته وه :
﴿ إِنَّ كُلَّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ﴾ (الطارق: 4)

● به ئاسان په یمان مه ده ، خو ته گه ر به ئین و په یمانت به هه ر
که سیک دا بی گومان و به دلنیا بییه وه (له کات و شوین و به مه رجی
خوئی) به جیی بگه ینه و گوئی به گه وره یی و بچووکی کاره که مه ده ،
گرنگ نه وه یه تو خاوه نی گوفتار و رهفتاری خوئی بی ، یه کیک له خاله
بنه ره تیه کانی پیکهاتی که سایه تیه کی پته و له مروژدا به جی گه یاندنی
په یمان و به ئینه کانیه تی ...

● دیاری بچووکی دوسته کت به گه وره سه یرکه و ته ماشای چه ندیتی
و چوتیه تی خه لاته که مه که ، (تو) له بیر بوونه که یت له لا به هادار و
به نرخ بیت ..

● نه‌گه‌ر له‌غیابی (نه‌و)، له پاشه‌مله : شتیکی نادرست و ناشایسته‌ت له‌به‌رامبه‌ر که‌سیک گوتبوو ویزدانت نازاری ده‌دایت : نه‌وا یه‌که‌م بینینی نه‌و که‌سه به‌ه‌ل بزانه و داوای لی‌بوردن و‌گه‌رده‌ن نازایی لی بکه، به هیچ جوړیک گوی به‌پایه‌ی کو‌مه‌لایه‌تیت و نمره‌ی که‌سایه‌تیت مه‌ده، ملکه‌چی و بچووکي له‌به‌رامبه‌ردا بنوینه وه‌ک وه‌ستانی سه‌ریازیکی سه‌ری‌پ‌چی‌کار له‌به‌رده‌م فه‌رمانده و سوپاسالاریکی داد‌گه‌ری به‌ه‌دیه‌ت دا..

● وه‌ختی هاوریکه‌ت قسه‌ت بو‌ده‌کات، ته‌ماشای ره‌نگ و پروخساری بکه‌و هدموو هه‌ست وهوشی خوتی له‌خزمدت دانی، روت لیتی وهرمه‌گیره و خوت به‌هیچ شتیکی خه‌ریک مه‌که و، به‌هیچ شیوه‌یه‌ک ته‌ریقی مه‌که‌وه، نه‌و شته‌ی که بو‌ت باس ده‌کات نه‌گه‌ر ته‌واوی بابه‌ت و به‌سه‌ره‌اته‌که‌شت له‌لابوو قسه‌ی پی مه‌بره و وای نیشان مه‌ده که پیشتر نه‌و باسه‌ت زانیوه، به‌م تاکار و هه‌لو‌یسته به‌رزت (نه‌و) : هه‌ست به بوون و نرخ و به‌های زیتری خوی ده‌کات و (تو) ش : تای ته‌رازووی که‌سایه‌تیت سه‌نگینتر ده‌بی ...

● له گفتوگوتدا له گهل هاورپيکته ته وای ته و شتانه ی ده یانزانی له دانیشتنیک و له ماوه یه کی کورتدا مديانغه روو، چونکه هدرچند خو پاريزيش بيت هدر ته و یان لی ده خویندریته وه که نیازی (خو به زورزان) نیشان دانیت هدی، با ته من ویه کتر ناسین و به یه که وه ژیان وسه فدر و مامه له و دراوسییه تی : راستر و روشتر به یه کتان بنا سینئ ..

● به زور پیکه وه ژیان گری کویره کانی زمان له نیوان تو و هاورپيکته دا ده کرینه وه، به تیپه رینی کات هیماکانی فدره نگی گفتوگو شی ده بنه وه، به مه ئاسانتر و زوتر دره ختی لیک حالی بوونی نیوان تو و هاورپيکته به روبووم ده گری . ته مه بکه پیوانه و له گهل هدر که سینک دوای به مخرجی مه گره (به ئاسان و زو له هه موو مه رام و مه به سته کانت تیبگات)، چونکه مخرجی لیک حالی بوونی ئاسان و زو ئاستی به رزی روشنبیری و له گهلژیانی دریژ خایدن و ئاکاری بالآ و دهروونی گه شی که سه کانه ...

● زور بیر بکه وه و کهم بدوی، مه دوی تا پرسیمارت لی نه کهن، ته گهر پرسیمارت ناراسته کرا به پیتی زانیاریه کانی خو ت به راستی وه لام بده وه، هه ولده شیواز و ئاوازی ده نگت به چه شنی نهرم و نیان بیت سه رنجی

دۆسته کانت رابکیشیت به لّام بی لاسایی کردنه وه و زۆر له خو کردن،
ههتا دهتوانی با وشه کانی فه رههنگی زمانت ناسک و شیرین و
دلخۆشکه ر و ئومید به خش بن و پاکیان بکه وه له وشه گه لی ناخۆش و
ناسازگار و دلشکینه ر ...

● نه گه ر نیگه رانی و لیك تورپه بوون که وته نیوان توو هاوړیکه ت،
هه میسه توو نه و که سه به که دهستی ناشتبوونه وه دریژ ده کات، دریژ
دادر مه به له چبوو چبووی کیسه کان، پاساو و پاکانه ی هاوړیکه ت
قبوول بکه و له وردو درشتی ناته باییه کان مه کو له وه، په تی په یوه ندی
نه گه ر داوه ده زوویه کیش بوو به زۆری بزانه و مه پیچرینه، هه میسه
سینه پاک و ئاسان په و و خو ش خو لّق و نه رم و نیان به .. خو نه گه ر
(تو) نیوان گیریت کرد له نیوان دوو که س یان دوو کو مه له ی له یه کتر
تورپه بوودا : نه وا گو ی له هه ردوو به ره ی نا کوک بگه ر و دوا ی نه وه پری
شاره زاییت له ده ستووری (چاره سه ری کیسه کان) با کاتی : بریاری
یه کلایی بوونه وه ده ده یت: نه برسی بیت و نه تینوو، نه خه م و خه و
داگیری کرد بیت و نه توورپیی و نه گو مان و نه راپایی، دوا ی نه وه ش که
نه نجام گیری ده که یت و مافی راسته قینه بو خاوه نه که ی ده گیریته وه،

فایلی نهم بابه ته له دل و هزرو زمانتدا داخه و نهینه کانیان بپارینه و
هه رگیز لای هیچ کهس باسیان مه که ...

● هه ر چاکه یه کت له گه ل کرا له لایه ن هه ر که سیکه وه، ته و او منده ت
پیی بی و به قه رزی بزانه له سه رخوت، زو و یان درهنگ پادا شتی نهم
چاکه یه بده ره وه خاوه نه که ی به چاکه یه کی باشتر و زیاتر له خو ی، زو و زو
باسی نهم چاکه یه بکه له سه رخوت و واش بکه دهنگ و باسه که ی بو
خاوه نه که ی بگه ریته وه، به م هه لو یست و په یامه ت هه م خاوه نی چاکه که
هانده دهیت به ره و چاکه خوازی، هه م خوشت په تای بی وه فای
ناتگریته وه، نه گه ر ده ستت نه گه یشته خاوه نه که ی، تا چاکه که ی به باشتر
له خو ی له گه لدا بکه یته وه، نه و چاکه له گه ل دایک و باوک و خوشک و
برا و خزم و کهس و کاری نه و کهسه بکه، نه مه لوتکه ی ره وشت جوانی و
تا کار به رزییه له بوونی هه ر مرو فیکدا ..

● ناوی هه موو نه وانه ی قه رزیان پی داوی له لای خو ت یان له ده فته ری
یاده وریت تو مار بکه و هه رگیز له بیریان مه که، بزانه روژگار یکه نه مه
ده سگیو ییان کردووی، خو نه گه ر روژگار و هر چه رخا و قه رزی تو به زیاتر
له نه وان و به مو له تی در یژتر له می نه وان که و ته لای یه کیکیان، نه و ا:
تا کاتی دیاری کراوی خو ی نه یه ت دا وای مه که وه و لای که سیش باسی

مه که، خو نه گهر له دهستی نه بوو و نهیتوانی له واده ی دیاریکراوی خو ی پیت بداته وه، نهوا هدرگیز تنگه تاوی مه که و مو له تی زیاتری پی بده، کهس رامه سپیره بو داوا کردنه وهی و نه گهر توانیت بهو شوینانهش گوزهر مه که که ریگه و جیگه ی یه کتر بینینتانه .

● (یهک) چاکه بهرام بهر (ده) خراپه ی هاورپیکه ت وه کو یهک هه ژمار بکه، له وهش زیاتر: با هه میسه له دل و دیده ی تو دا په رده ی نه ستوری نه م (یهک) دانه چاکه یه سه راپا جهسته و لاشه ی تاریکی نه م (ده) خراپه یه داپوشی، بهمه تاجی زیوینی (وه فا) ده خه یته سدرت و هدر پوژ خه ریکی هاورپی گرتن نابیت و نه م په یامهشت بو هه موو شوین و کاتیک ده گونجیت و بو ته وای مرو قایه تیش سوو دمه نده، چونکه نه م چه شنه دل و دهروونه چرای رو حیکی گهش و گهرم و تارام تیندا هه لکراوه ...

● ووتویانه : له هوشمه ندی و تیرامان و گفتوگو دا مرو قه کان سی چه شنن:

یه کهم / هدیانه هه میسه دل و دیده و هوش و بیری له سه ر (نار و که سه کان)، ته وای (شت و روو داوو بنه ما بنه په تیه کان)

داده به زینتته سهر که سایه تیه کان و دروستی و نادروستی هدموو
شته کان له رفطارو گوftar و هه لویستی نه وان بو یه کلاده بیته وه،
نهمانه: (خاوه ن هقله بچوو که کان)..

دووهم / هه یانه (شته کان و رووداوه کان) ده کاته ده ستمایه ی
بیرکردنه وه و تیپرامانی، به هاتنه پیش و دوا هاتنی رووداوه کان :
که سایه تیه کان پیناسه ده کات و بنه ما گهش و گه وره کان باور پی
دینی، نهم چه شنه شیان خاوه نی (تهقله مامناوه نده کان) ..

سی یهم / هه شیانه ته واوی سه روکار و قوولبو ونه وه و تاویته بوونی
(له گه ل بنه ما بنه پره تیه کان و به ها بالا کان) ه و ته واوی
(مروقه و رووداوه کان) به ته رازووی (په یام و بنه ما گه وره کان) ده پیوی
و راستی و ناراستی هدموو (رووداوو کاراکتیره کان) ده باته وه ناو
ناخی ده ستوره کان، گفتوگوی ته واو و به رده و امی له سهر
(بنه ما سه ره کیه کانی) ژیان و مروقه و هه رگیز دانا به زیتته سه ر شته
ناشایسته و بچوو که کان، لایه نگیری کهس نیه هه ق نه بیته و ،
ده مارگیری بو هیچ (شت و رووداو و کهس و گرو هیک) نیه ریسی
ته ندروست نه بیته.. له هه رکوی هه ق ده رکوی په پره وی لی ده کات و
ناپرسی نه وه ی هه قی لاده رکه وتوو کی یه؟ چون نه و نیش و پیویستی

راسته قینهی به خودی ههقه که یه نهک خاوه نه که ی هه رگیز باکی به
لیهاتنه دهنگی داب و نه ریتی ناتهن دروستی کۆمه لگاش نیه،
نه مانه شیان خاوه ن (نه قلله گه وره و گه شه کان) ن، سه راپایان پره له
چاره پروانی بو ده رکه وتنی هه ق و، بوونیان لیورپیره له نامادهیی بو
پشتگیری له داد گه ریی، بو یه نه و که سه ی گفتوگۆی له گه ل ده که ی به ر
له هه ر شتیك بزانه خاوه نی (نه قلله بچووک یان مامناوه ند یان گه وره و
گه شه که) کامیانه ؟ ئینجا بازنه ی بیر کردنه وی دیاری بکه و، پاشان به
پینی ناست و هوشمه ندی خو ی له گه لی بدوی، چونکه سوودی نیه و نابو
(نه و) له بازنه و ناستیك پرسیار له تو بکا و (تو) ش له بازنه و
ناستیکی بالتر یان جوداتر وه لام و به لگه ی بو بهینیته وه .

● شهیدابه تا تروپکی شهیدایی، شهیدای ههقیقه تی بالا، شهیدای
ناکاری به رزی (حه زهت گیان) : رابه ری مه زن، شهیداییه ته کانی
گه وره به ده روون ده دات، شهیداییه نه سپی تیژره وی دل و گیان بو
گه یشتن به تامانجه دره خشانه مه عنه وییه کان ..

په یامی: بانگه واز کاری

کاک ته حمد بو کاری بانگه واز و روشنکردنه وهی ریگی راسته قینهی
خودا له لایه ن که سانی که وه که سه رقالی ده عوه ت و رینیشاندانی
خه لکانی خودان به مخرجی گرتبوو که ده بی خاوه ن دل وده روونیکی
یه کجار گرم وگهش بن .. له ته ک نه و زانیارییه تیروته سهل و
همه لایه ندهی که ده بی بیانی نسبت به روحی مه طلبی ثابین و
گوه دری په یامه کانی خودا و حه زرت گیان، له هه مان کات ده بی
خاوه نی ده روونیکی همیشه په یوه ست به یادی خودا و دلینیکی
همیشه مه ست به خه یالی حه زرت گیان بن ... نه م پیی و ابوو : گرنه گ
نه وه یه کول نه ده یین له به تاگا هیئانه وه و چاره سه رکردنی ده رده کانی
مروث، نه گه ر باجه که ی به مخرجی خوشمان ته واو بیته . کول نه ده یین و
بیتار نه یین و ده سبه رنه ده یین له هه وله کانمان و نه گه یینه بنه به ست
له گوپانی ناخی مروثه کان، چونکه پیئاسه ی تیکوشه ر و دل سوژ و
په یامدوستان نه وه یه که : گرنه گ نه وه یه مروثه کان له دوخیکی

قینهی
اندانی
نیکی
دل و
ین و
دهبی
نکی
نگ
انی
و
ت
و
و

ناته ندروسته وه بگوازینه وه بو د وخیکی ته ندروستی ناها که سبهی
 نهو (تاك) ه تاکیکی هاوکارو یارمه تیدر بی بو رزگار کردن و
 بهخته ور کردنی مروقه کان له دونیا و دواپوژدا، نه م گواستنه وه و
 گوپینی ناخ و دل و دهرورنهش له د وخیکی ناته ندروسته وه بو بار و
 د وخیکی ته ندروستی گهش و گهرم و پاست و په وان به که سانیک ده کریت
 که حوجهتی سهرتاپاگیر و شاهید و شهید بن به سر خه لکانه وه،
 بهو مانایه ی ته واوی بیر و بینش و دل و گیان وههست و نهست و خهون و
 خهیا ل و گوفتار و پهفتار و سهراپای پیکهاتی بوونیان شاهیدی
 حهققانیه تی په یامی خودا بدن، شاهید و شهید بهو مانایه ی
 (سمع و بصر و فؤاد) یان له پیگه یشتووترین ناستی خو یان له نهرک
 و فهران دانه و بینایی و چاوی دل یان کراوه ته وه، چون شاهیدی به رزی
 معنهوی به که سی دهوتری که په یامه نیلاهییه کان بووبنه تایهت
 له لای، بهواته شاهید که سی که تایاتی خوا ده بینی و له هه مان کات
 (ههستی گه ورهیی و شکومهندی مرؤه به گشتی و نیماندار به
 تایهتی و ریوارانی گیان و دل سووتاوی نیلاهی و راسته شه قامی
 رینگای معنهوی) داگیریان کردوه و دل و گیانی خویشی چه شنی
 باخچه یه کی مه له کووتیی دپته بهرچار که گوپه یامه نیلاهییه کان

شکوفه‌یان کردوه تیایدا، وهلی شه‌هید له‌وانه‌ش به‌رزتر پویشتووه و له‌جیاتی نایات ته‌نھا خاوه‌نی نایه‌ته‌کان ده‌بینی و له‌جیاتی خه‌لق ته‌نھا خالیق ده‌بینی و (بوونی مروژ) وهک خه‌لقنده‌یه‌ک بو ته‌جه‌للای (اسماء و افعال) ی خودا وجودی نه‌ماوه له‌ دل و گیانیدا و له‌ته‌واوی بوونه‌وه‌ر ته‌نھا و ته‌نھا خوا ده‌بینی که به‌خشنده‌ی راسته‌قینه‌ی جووله و ئه‌رک و فه‌رمان و هیژ و توانای دروست کراوه‌کان بی.. کاک ته‌حمده بو گه‌یشتن به‌م پله و پایه و بو به‌خشینی ئه‌م چه‌شنه دل و ده‌روونه به‌م جووره مونا‌جاتی له‌گه‌ل خواگیانی خو‌ی ده‌کرد :

ا ئه‌ی خودا دلی خه‌لات که به‌خوم وعه‌زیز گه‌لم

تی بگات و، کول بدات و، له‌ مردوو بخا ته‌کان ا

ئه‌و بو نه‌وانه‌ی که ده‌یان‌ه‌وی هه‌نگاوی به‌رزو بالا بگره‌ به‌ر و شوین پی‌ی که‌سانی هه‌لگرن که به‌ چاکترین و سوودمه‌ندترین مروژ ناسراون له‌لایه‌ن خوداو خه‌لکه‌وه : به‌مه‌رجی گرتبوو که ده‌بی دوو ئاکار له‌هه‌ست و نه‌ست و ناخ و دل و گیان و ته‌واوی وجودیان شوین بکه‌نه‌وه‌و، به‌جوژیکیش تیکه‌لی بکه‌ن به‌ پینکه‌اتی بوون و ژیانیان که نیت نه‌کری لیک جو‌دابنه‌وه نه‌به‌ترس و نه‌به‌ته‌ماع، یه‌کیکیان

که مکردنه وهی زه حمهت بهردانی خه لک بو دهسته به ربوونی پیداویستییه
ماددی و مدعنه و یه کانی خوینان، که به پرهنجی شان و دهست و دلی
خه لکان بکه و یته دهست، نه وهی تریشیان خزمه تکردنی
(تا چندی ده کری) ی خه لکانی خودا، به شیوه یه ک که سوودی ماددی
و مدعنه وهی به ژین و دینیان بگه یه نی، نه م په یامه شی له م دوو رسته
شعریه درکاند بوو:

(گیانه تیکوشه له ته ک مهردما

زه حمهت که متر و خزمهت زورتر کهی

نه نیا به فایه ی زورتر گه یانندن

به پله ی بهرزی (خیر الناس) نه گه ی (

په یامی:

ناسینی دوژمنی راسته قینهی مروؤ

ئیمه هه میسه له شکستاو له تیکشکانی دهروون و که سایه تیمانا رووبه پرووی هوکاره کان و که سه کانی دهره وهی خویمان دهیننه وه، به هه مور هیژ و توانایه کی ماددی و مدعنه ویمان بهرگری له بوون و بهرانه تی خویمان ده کهین و پاساو بو دارووخانه جهسته یی و ناخه کیه کانمان دههیننه وه و به هه موو هیژ و توانایه کی ماددی و مدعنه ویش هیژ ده کهینه سهر دوژمنه کانی دهره وهی خویمان که به :

(هوکارو که سه کان) ی ده زانین، که چی موفتی زاده به وردبینی چاوی دل و له ژیر روشنایی په یامی خودایی دا، نه وه مان بو ده سه لیئنی که (نه خیر) دوژمنی سه رسخت و راسته قینهی ئیمه (نه فس و شهیتان) ن و چاکتر وایه له جیاتی هه ر دوژمنیک هه رچی زوه رووبه پرووی نه و دوو دوژمنه راسته قینه یه ی خویمان بیینه وه و، بو تامردنیش له سه نگره ی بهرگری دابین بوی، نه م په یامه شی له چه ندین شوین له شیعه ره کانی دا

درکاندووه، ئەمەشیان نمونە یە کە (نەفس) بە دوژمنییکی
سەر سەختی مروژ دەزانیت لە کاتی کە بە داخووه زۆری بە مروژە
زیانمەندەکان لێی بی ناگان، دەفەرمووی :

(زلمت کە لێ بچێ لە نەگرووسی زالمی)

بو توڵە خو خوهراس وخهوت لێ حهرام ئەبی

هیچ دوژمنی ههزار یهکی نهفست شهری نیه

چونە لە شوینی ئەمری، دلت بی سهقام ئەبی)

مانا
سو
تی
نمان
رش
:
اوی
که
ن
دو
ری
دا

په یامی: داننان به ههله

مروژ وهك سروشتی خوئی تا پله و پایه ی دهر وونی و كو مه لایه تی به رزتر
بیته وه سه ختر ده توانی له به رامبه ر هه له و نه پیكانه کانی دان به
راسته کان بنیت و به بهر چاو و دل و گوئیچکه ی خه لکانه وه بلی: من
هه له م کرد و نه م پیکا، هه میسه پاکانه ی خاوه ن پله و پایه ئاینیه کان
ته وه یه که ته گهر دان بنیین به هه له یه که که گوتوو مانه یان کردوو مانه
و داوای گهرده ن نازادی له كو مه لگا بکه یین: ته وا ده بیته په له یه کی
ره ش به سه ر سیمای که سایه تی ئاینیمان و له مه ولا گهر هه قیش بلیین
به گومانه وه لیمان وهرده گرن. پاساوی لیپرسراوان و سه رپه رشتیارانی
خه لکانیش ته وه یه که ته گهر دان بنیین به وه هه لانه ی گوتوو مانه و
کردوو مانه ته وا متمانه ی لیته اتوو ییمان له به رپه یه بردنا له دلی خه لکان
له ده ست ده ده یین و ته و ده مه ش بو هه ر ته رك و مافیك که بو یان دیاری
ده که یین ناره زایی ده رده بپن و سه رپیچی لی ده که ن، دواتریش ناتوانین
له کات و ساتی پیویست بوونی رووبه روو بوونه وه ی مه ترسیگه لیك که
یه خانگی خاك و خه لك ده بیته وه: هاوپی و هه ماهه نگیان بکه یین

به ههست کردن به لیپرسراویتی و ، تووی گیان فیدایش بچینین له
 هزر و دل و گیانیاندا! که چی کاک ته همدی موفتی زاده به پیچه وانده
 هه موو ته و بیر کردنه وه نه خوش و ناته ندر و ستانه (له کاتیکا که بالایی
 هه موو پله و پایه تایینی و کومه لایه تی و روشنبیری و
 سیاسییه کانیشی) هه بوو، به توندی به رپه رچی ته و خووه ناپه سه نده ی
 دهروونی مروقی ده دایه وه و به نه خوشییه کی کوشنده شی ده زانی بو
 مردنی دلی مروق و، له بارچوونی خاکی بوون و، ئاست و قهواره و
 قهباره ی مروقیی تیمان.. ته و ئاسان دهیتوانی دان بنی به هه له کانیا و،
 له وهش زیاتر پهرش و بلاوشی بکاته وه به نار دوسته کانیا، به کوئی
 دلش ده گریا بو ته و زیانانه ی که له ته نجامی ته و هه له یه وه رووبه پرووی
 دوستانی بووه ته وه، به دل داوای لی بوردن و لیخوشبوونی له خواو، پاشان
 له دوستانیشی ده کرد، هیچ شهرم و ترسیشی له نزمبوونه وه ی نمره ی
 که سایه تی خوئی نه بوو، به پیچه وانده وه : بهم هه لوئیسته مهردانه ی
 هه نده ی تر بهرز و بالا بوو، هه م لای خودا و هه م له دلی دیندارانی
 راسته قینه شدا، ته و له وهش قوولتر ده پروانیه ته م بابه ته و مه ترسیه کانی
 : بویه له نیوان خوئی و خویا له موناجاتی گهرم و گه شیا داوای له
 خواگیانی خوئی کرد بوو ته گهر له حالی ته مهن و ژیانیشیا پهی نه برد

بهرزتر
 ن به
 : من
 به کان
 یمانه
 به کی
 بلین
 ارانی
 نه و
 تکان
 یاری
 رانین
 که
 نه بین

به سرتاپای هه‌له و نه‌پیتکان و که موکوپیه کانی نه‌وا خواگیان رۆحی
نه‌و بیاته خه‌ونی که سانیکی ده‌روون سازگاره‌وه و له‌خه‌ودا هه‌له‌کان
ده‌ستنیشان بکات و پاشان دوستانی لی ئاگادار بکاته‌وه، نه‌وه‌ش بو
نه‌وه‌ی هه‌م له‌دوونیا که‌س به‌هوی هیچ یه‌کی له‌گوفتار و ره‌فتاره‌کانی
نه‌و گرفتار نه‌بی، هه‌م له‌دواروژیشا شه‌رمه‌زاری لای خواگیان و
حه‌زرت گیانی خوی نه‌بیته ...

پھیامی: تھساموح

لیبوردھی و گھردھن ئازادی لھدلا

دھبارھی ئاشتی و توورھبوون گوتوویانھ : مروثھ کان لھناخ
وسروشتی خوینا چوار چھشنن :

- ھھیانھ زوو توورھ دھبی و زوو ئاشت دھبیٹھوھ .
- ھھیانھ درھنگ توورھ دھبی و درھنگ ئاشت دھبیٹھوھ .
- ھھیانھ زوو توورھ دھبی و درھنگ ئاشت دھبیٹھوھ .
- ھھشیانھ : درھنگ توورھ دھبی و زوو ئاشت دھبیٹھوھ .

توئھ گھر توانیت زور کھم توورھ بھ، ئھ گھر توورھش بوویت بھناچاری:
ئھوھیان بھ کھ درھنگ توورھ دھبی و زوو ئاشت دھبیٹھوھ، ئامان ھھرگیز
لھپیڑی ئھوانھ نھبیت کھ زوو توورھ دھبن و درھنگیش ئاشت دھبنھوھ،
چونکھ بھرکول و دھروون تاریک و دلرھقن، بارانی رھحمدت و نھرم و نیانی

کینگه‌ی سینه‌یانی ته‌ر نه‌کردوو، زه‌نگی حیکمه‌ت له‌خه‌وی توند ر
تیژی و (ههرمن + به‌ته‌نیا من) بیداری نه‌کردوو نه‌ته‌وه ..

هه‌تا ده‌توانی ده‌روبه‌ر و هاورپیکانت خوشبوی، خوشه‌ویستی تووکی
به‌پیت و فه‌ره : دانه‌ویله‌ی ملکه‌چی و به‌گویی کردنت بو‌ده‌پشکوینی
له‌دل و ده‌روونی دوسته‌کانت، خو‌ئه‌گه‌ر نه‌تتوانی خوشه‌ویستی
ببه‌خشیه‌وه، ئامان نه‌که‌ی درک و دالی رق و قین سینه‌ی سافت هه‌نجن
هه‌نجن کا، چون ته‌نها رق و قینه به‌ریه‌ستی پولایینی گه‌یشتن به
لوتکه‌ی به‌رزی سینه‌ی سازگاری و پایه‌ی بلندی لیبوره‌یی ... ته‌ساموح
ئه‌و چه‌مک و کرده‌ی قووله‌ی ئاینیه‌یه که ئاسان ناتوانین له‌بنج و بناوانی
حالی بین مه‌گه‌ر له‌کاتی‌کا که موعایه‌شهی قوولی حال و کرده‌ی که
بکه‌ین و بیینه جیبه‌جیکاری لیبوردنه‌ی که خوی، ته‌وه‌ش وه‌ختی: به
ناکام ده‌گات : که زووتر پیناسه‌یه‌کی تیرو ته‌سه‌لی (ته‌ساموح =
لیبوره‌یی) مان له‌لابیت، ته‌ساموح بریتیه له (پیشیل بوزن و پاوان
بوونی مافیک یان کومه‌له‌ی مافیکی ماددی یان مه‌عنه‌وی که‌سیکی
یان کومه‌له‌ی که‌سیکی دیاریکراو به‌ده‌ستی نه‌نقه‌ست له‌لایه‌ن که‌سیکی
یان کومه‌له‌ی که‌سیکی سنور به‌زینی ماف پیشیلکاره‌وه، پاشان نه‌و
که‌سه یان نه‌و کومه‌له‌ی که‌سه ماف خوراره‌ی هه‌لسن به‌لیبوره‌یی و

چارپوښی و دهست بهردان و دل بهردان له ته واوی مافه ماددی و
 مدعنه و یه کانیانه وه به جوړیک که لیبوردنه که له قوولایی ناخ و دل و
 دروونیا نه وه چه شنی کانیی هه لقوقلیت و ناوی سازگاری به خشنده یی
 بیه خشیته وه به سهر ته وانه ی مافه ره واکانی ته مانیاں پیشیل کردوه،
 جا خودی ته م لیبوردن و دهست بهردان و دل بهردانه له مافه کان و
 گردن نازادی ماف پیشیلکاره کان، پیی ده گوتری: ته ساموح). مروځ
 به سروشتی خوئی وایه حز ده کات مافه کانی پاریزراو بن و که س دهستی
 پیشیلکاریان بو دریژ نه کات، له کاتیکیشا که ته و مافه داگیر کرا پیی
 خوشه به زووترین کات و به هره شیوازیک که گونجاوه ته و مافه ی خوئی
 دهسته بهر بکاته وه ... تا تیره مافی ته ندروستی هره په پیره و کاریکی
 پدیامگه لیکه که تهرک و مافه کانی سهرجه م مروځه کانی دابین کردوه و
 سنوره بهرینه کانی پاراستنی مافه کان و شیوازه کانی ده ستخسته وه ی
 نه و مافانه شی ده ستنیشان کردوه له حال و ساتی داگیر بوونیا، به باوهر
 هینان بهم پیناسه یه ی سهره وه ده گینه ته و نه جامه ی که نه مه کرده و
 هه لویستیکه هه موو که سی ناسان ناتوانی پیاده ی بکات له ژیا نی
 روژانه ی خویدا، مه گره که سیك خاوه ن بیرکردنه وه یه کی قوولی ئینسانی
 و نایینی بیت و به پالنه ریکی ئیمانی بو ده ستخسته نی پاداشتی زیاتری

ند و
 کی
 بنی
 تی
 بن
 به
 ح
 ت
 ه
 ه
 :
 :
 :

لای خودا و سازگارترکردنی دەررون و بەسەلامەت هیشتنەوهی دل و
گیانی خوێ و خزمەتکردنی دین و ژینی خەلکانی خوا ، وابکات ...

کاک ئەحمەدی موفتی زاده له تیروانینیا وردو تەندروست بوو له
تیگەیشتنی بو چەمکەکان و ورد چووبووە بنج و بناوانی مەطلبە
نیلاهیەکان، دەربارەیی رق و کینە دەیفەرموو : دەشی له دەررونمانا رقمان
بیت له خراپە و هەرچی شتیک که مایەیی سەرگەردانی مروڤه له دنیا
و دواوژدا، وهلی هەرگیز شوین و دەرڤەت نیە له دەررونمانا حەز
بەنەهامەتی و چارەپەرەشبوونی خەلکانی تر بکەین و پیمان خوشبیت
چی نەخووشی و ناخووشی و ریسواییە بیتە ریمان له دنیا و دواوژدا،
بەپراستی ئەم خەسلەتە دەررونی مروڤه ویران و چەپەل دەکات، چونکە
ناکری تو روژگارێک بیتە پیشی و بتەوی هەق و هیدایەت بگەیهنیە
مروڤهکان و له نیوانیشتانا دەریایەک هەبیت له (کینە) ی یەکتەر و
حەز بە لەناوچوون و چارەپەرەشیی یەکتەر، موفتی زاده پیتی وابوو نەک
هەرنابی (کینە) ی خەلکمان لەدل دابی، بەلکو دەبی له قوولایی
ناخ و دەررونیشمانا نارەزوو بکەین هەرچی (خراپەکار) یشە بکەویتە
سەر راستە شەقامی نایین و بەهۆیەوه خوشبەختی دنیا و دواوژبی،
دەبیوت بە هەلگرتنی (کینە) لەدلماندا یەکم زیانمەند خۆمان دەبین

که دله کانمان ویران و چه پهل ده کین و چرای ناروزوی (خوشبهخت
 بونی خه لک له دونیا و دواروژدا) له ناخمانا ده کوژینینه وه، ده یوت
 نه گهر نیمه له بهر زات و نه فسی خو مانه (کینه) مان گرتوته دل ته و
 زیانه کی بو دل و دهر وون تاشکرایه، خو نه گهر له بهر ره زامه ندی
 خودار سهر فرازی بهنده کانی خودایشه ته و اچ له وه خوشتر هدی له دلدا
 ناروزو بکه مین هرچی ته وانه ی هه ن له سهر ریگی تاون و
 نازار به خشی و ماف خواردنی خه لک: بکه ونه وه سهر شه قامی هق و
 هیدایهت و له (پاشان) ته وان خزمهت به دین و ژینی بهنده کانی خوا
 بکه ن؟ ته و بو ته و پهیامه ی ورد چوبوه ناو حیلیم و ره حمه تیه تی
 حه زرت گیان و ده یویست له پهیامی هه ژار دوستی و حیلیم و
 ته ساموح و ره حمه تیه تدا (به ته ندازه ی خو ی) رو حی تی که ل به رو حی
 حه زرت گیان بکات و شوین دل و شوین پیی راسته قینه ی ته و
 هه لگری، ته و سهر سام بوو به وه ی که له (طائف) دوا ی ته و هه موو
 نازار و دلشکاننده ی که پیی کرا (حه زرت گیان) له جیاتی ته وه ی
 دوعای ریسوا بوون و به دبه ختیان لی بکات، دیت دوعایان بو ده کات
 که خوا گیان له نه وه ی ته وان مروئی چاک و پاک و نیماندار دروست
 بکات و، له نیوان خو ی و خوی خوشیا مونا جات ده کات و ده فهرمووی :

دل و

له

له به

مان

نیا

هز

ت

،

ه

،

،

،

،

،

،

ته گهر ته توّم لیّ زویر نه بیّ من هیچ باکم بهم شتانه نییه، ندر
 دلمهست بوو به وهی له شهردا وهختی سهریازیکی له شگری ناموسلمانان
 به برینداری به جیّ دهما له جیاتی ته وهی حه زرهت گیان فرمان به
 کوشتنی بدات، به خوئی ده چوه سهر لاشه کهی و سهری ده خسته سهر
 پانی موباره کی و به دهسته زور پیروزه کانی ته پ و توّز و خوینی سهر
 ده مووچاوی سهریازه کهی لادهدا و بهر له ژینی خه می دینی ده خوارد و
 چاوه موباره که کانی به قوولیی ده برییه چاوه کانی و به هوییه وه هزاران
 ترووسکایی ره حمهت ده پرژایه نار چاوه کانی و دلّ و گیان و ههست و
 نهست و ته وای پیکهاتی بوونیان دره خشان ده کرد و له ناخ و دلّیک پر
 له دلّسوژی و به زمانیک پر له سوکنایی پیی دهوت بلّی (لا إله الا
 الله) تا شه فاعهتت بوّ بکهم له دوا روژدا، ته مهشی چندین جار
 به گوئی دا ده چرپاند و کوئی نه دهدا تا به ناره زوی خوئی شایه تومانی
 پیّ ده هیئا، نهو بیی له وه نه ده کرده وه نهو سهریازه ناموسلمانان بوّ شهرد
 کوشتاری موسلمانان هاتوره، رهنگه دهست و شیریشی سوور بیت
 به خوینی هاره لانی، به لکو نهو هه میسه ته م په یامه :
 ﴿وما أرسلناک إلا رحمة للعالمین﴾ تیکه دلّ به دلّ و گیان و ههست و
 نهست و ته وای ذه پراتی وجودی ببوو، موفتی زاده سهراسیمه بوو به

هه لویستی مهردانه و پیغه مبهه رانه ی حه زهت گیان له فته ی مه که یا،
 درای نه و هه موو ده ربه ده ری و ده رده سه ری و مال تالان کردن و کوشتن و
 پرینه ی که به خو ی و هاوه له به ریزه کانی کرد بوویان، وهختی گو ییست
 ده بیت یه کی له هاوه له زور به ریزه کانی (له بهر زور دل سوژی و خه مخوری
 و خوشه ویستی بو پیغه مبهه ر سه لامی خوی له سه ر بی) به کافره کانی
 ناو شاری گو تبوو بو کوی ده رۆن (الیوم یوم الملحمة = نه مرۆ روژی
 کوشتار و توله سه ندنه وهیه) که چی حه زهت فه رموی نه خیر (الیوم
 یوم المرحة = نه مرۆ روژی لیخوشبون و په حمت و گه رده ن نازادیه) ..
 یان وهختی هاوه لیکی به ریز و نزیک ی پی ده فه رمویت نه ی
 خوشه ویست: بوچی نه مرۆ توله ی نه و هه موو نه هامه تیانه یان لی
 ناکه یته وه که به سه ر خوت و یاران تیان هیئا : له وه لامدا پی
 ده فه رموی (بعثت رحمة = به لام بزانه که من به په حمت نیتر دراوم بو
 ته وای مرو قایدتی) .. هه موو نه وانه ی چه مکی ته ساموح و لیبووردن
 و گه رده ن نازادی له دلدا ده که نه ده سمایه ی ژیان یان و بریار ده دن که
 نیتر به رم و نیانی و لیبوورده یی ده ستوری ژیان ی ماددی و مه عنه وییان
 بیت: هه موو ژیان یان پرده بی له چه رمه سه ری و ته نگ و چه له مه و
 کیشه و نه هامه تی و رووبه پروبوونه ی مه ی نه ت و نازار له لایه ن نه وانی

ترهوه و، پاشان قبوولکردنی هه موو ئه و ئازارانه و (نهك هه رهههه
نه گوتن و رووبه پروونه بوونه وه و رته نه کردنه وه) به لكو گوینه دان بهر
نه خوشی و ناخوشیانه و گهرم و گه شتر بوون له سهه هه ورپی کردن ر
هه ماههنگ کردنی خه لكان بهم چه مکه پیروژهی (لیبوره دهیی) یه
.... موفتی زاده ده یویست هه مووان فیتری ئه وه بکات که خویمان رزگار
بکهن له کووت و بهندی هه لسوکهت و مامه لهی (مثل بالمثل) واته
هه رکاتیک به رامبه ره کهم هه وائی پرسیم جا هه وائی بیرسم، هاته مالم
جا بچه مائی، به ده نگه وه هات و به فریام کهوت جا منیش
به ده نگه وه بچم و به فریای کهوم، خوانه خواسته ئه گهر پیچه وانهی
ئه وانه شی کرد منیش پیچه وانهی ئه وانهی له گه لدا بکهم به خراپتر
له خویمان، ده یوت هه همیشه له هه لسوکهوت و مامه له و دلسوژی و
خه محووریتان بو رزگاری و خوشبهختی خه لكان چاوبهرنه ئه و دکتوره
دلسوژهی که عیلاجی مندالیکی نه خوش دهکات، ببینن چون ئه و
دکتوره که کیمه هه رگیز سووربوونه وه و هه ره شه و جوین و هه لویستی
ناشایستهی ئه م منداله له به رامبه ره خوئی وای لی ناکات سارد بیته وه و
دهست هه لگری له پدیامه کهی خوئی که چاره سه ره کهر و رزگار کهری
نه خوشه کانه، چونکه ئه م دکتوره باش ده زانی له بهر زوری نیش و ژانی

خوڤه تي ئەم مندالە قسه ي ناخوش و ناشايسته به دکتوره که ده لى نهک
نهري که رقى لىي بيتهوه:

(ئەگەر ههزاران له بهر ههزاري

خه تيان تفيان لىت کرد مه يگره دل

حه کيمى دلسوز، منالى نهخوش

ههزار جنيو بـ ناکه ويته سل...)

خو ئەگەر ته ماشاي ژيانى روژانه ي خوڤشى (موفتى زاده) بکهين
دهبينين پره له نواندنى ئەم هه لويسته مهردانه ي ... وهختى ده يانگوت:
(نه حمده ي موفتى زاده رهنجى کوردى به باده) ده يگوت گهر بچينه ناو
ناخى نه وان و ته ماشاي نه و پيناسه يه بکهين که بو منيان کردوه له
دهروونيانا نه وراست ده کهن، بو يه ناکریت تو گله يى له که سيک
بکهيت که (به پيودانگى هوش و بيري خو ي) پيى وايه رووبه پرووى
خائينيك بوته وه... له راپه رينى خه لکانى موسلمانى ئيران، وهختى کاک
نه حمده له زيندانا بوو، خه لکانى کى ناسراو هه بوون (توقيع = واژوويان)
کردبوو که کاک نه حمده له سيدهاره بدرى، کاتى خوا ئەم قه ده رى نه هيتنا

پيشى و كاك نه حمده هاته دهره وه له زيندان و راپه رپنى خه لكانى
 موسلمانى ئيران كرا، دوسته دلسوزه كانى ده يانگوت ئيمه له و كه سانه
 خوش نابين و توله ي نه م هه لوئسته ناشايستانه يان لى ده كه ينه وه،
 كه چى كاك نه حمده نهك هه رخوى توله ي نه كرده وه و كه سيشى رانه سپيرا
 بو توله سهندنه وه، به لكو ده يگوت نه صلن هه ر رازى نيم پيشيان
 بگوتريتته وه و گله پيشيان لى بكن، ته نانه ت ئپوهش هه ولدهن له دل و
 دهروونى خوتانى بكنه وه دهره وه، نه و له زيندانيشا هه رگيز له و
 داربه ده ستانه تووره نه بوو كه بى هيچ سوچ و تاوانىكى مروقايله تى
 لتيان ددها، چونكه نه و ده يزانى نه مه فه رمانىكه و له سه رووى نه وانه وه
 دراوه و نه وان ته نها جيبه جيكا رى فه رمانه كهن، بو يه تا پيى ده كرا
 ناموژگارىشى ده كردن، له دواى هاتنه ده ريشى له زيندان هه ر ناو و
 روخساريشيانى له بيرچووبونه وه ... نه و به جوړيك تيكه ل به
 ميهره بانىيه تى خوداو په حمه تيبه تى حه زرت ببوو : خه مى خوشبه ختى
 و رزگارى دونيا و دواړوژى خه لك تاسه ر ئيسقان هه موو ژيانى داگير
 كرده بو، نه م داگيربوونه شى به نه ندازه يه ك له دل و دهروونيا په گى
 داكوتابو زدرجار له مونا جاتى گه رموگه شيا له گه ل خودايا ده يفه رموو
 (خوايه گيان: بونه جاتى په كجاره كى و بو خوشبه ختتيان ناماده م

لهجیات تهواوی خه لکی سهرزهوی بچمه دۆزهخ و بسووتینریم) .. لهوهش
بالاتر: دهربارهی نهوانهش که سهربه رشتیاری حکوومی و کاربه دهستی
دهولت بوون (له بچووکیانده و تا سهروکی گشتی و رابهری
روچیشان) گهردهنی ههموویانی نازادکرد و رق وکینه یانی له دل
هه لنگرت، له ههمووان بهرزتر و گه شتر و روشنتر، مهردانه و
جوامیرانه تر، ئیماندارانه و په یامدارانه تر، ئهم هه لویسته ی بوو که
نواندی به رامبه ر به نهوانه ی کومه لکی زور له دوستانی نازیزیان
نه شکه بجه کوژ کرد و، نهوانهش (40) دانه له هاوپیانی گیانی
به گیانیان زینده به چال کرد فهرمووی : (خوا شاهیده نسبت
به وانیش رق وکینه نیه له دلما و چون بو خوم ناره زوی ئیمان و
فهزیهت وناقیهت خیری ده کهم، نارها بو نه وانیشی ناره زوو ده کهم)
... که به راستی ئهمه لوتکه ی ئاکار بهرزیه، به حق ئهم کردار و
هه لویسته ی که موفتی زاده نواندی و پیاده ی کرد له دواهمین
قوتاغی ژیانیا شوین پیهه لگرتنی راسته قینه ی پیغه مبه رانه و تنها
نهوان توانیویانه له دوا پله و تروپکی چه مکه کانه وه نمایشی حه قیه تی
په یامه کان بکه ن . حه زره تی (ئیبراهیم س) نسبت به بته کان و
نهوانهش که به خودایان داناون و رییان لی شیواوه به خودا ده فهرمووی

﴿ رَبِّ إِنَّهُمْ أَضَلُّنَا كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ فَمَنْ تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّي وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴾ (ابراهيم: 36) واته ده يه وي پاسا و پاكانه بو خودی سدرلیشیواوه کانیس بهینیته وه و تاوانی هاوول پیداکردن و لادانیان له راسته شه قامی نیلاهی بداته پال بته کان، بو یه به کوئی دل روو ده کاته خودا و ده لی {خوایه گیان نه وه بته کانن هوکاری سدره کی سدرلیشیواندنی زورینه ی خه لکان، بو یه نه وه ی شوینی راسته شه قامی هیدایه تی تو ده که وی له به دوا هاتنی شوین هه نگاهه کانی منه وه : نه وا له منه (له یه کتاپه رستیدا) و وه ک منه (له به ندایه تی و ته سلیم بوون به خودا و پدیامه کانی) ، نه وه ش که سدریچیم لی ده کا و شوین نه و بهرنامه و ری و شوینه ناکه وی که له تو وه بو م هینا وه ، نه وا تو : (لیبوره ده و میهره بانی) ، وه ک نه وه ی بیه وی له دل وه به خواگیان بلی : نه م تاوانبارانه ش به دهستی نه نقه ست نه م کاره ناله بارانه یان نه کردوه و له کالقامی خو یان بته کان سدریان لیشیواندبوون و گومرای ریگی راسته قینه ی تو یان کردبوون، که به راستی نه مه لوتکه ی خه م خواردنه بو رزگاری و خوشبه ختی خه لکان له دنیا و دواروژدا . یان نه و مه لایکه تانه ی که هاتبوون بو میوانی و مژده ی مندالبوونیان بو هینابوو، و له هه مان کات بو له ناوردنی قهومی (لوط) سه لامی

خوی له سه ری هاتبوون به هوی خراپترین کرداریانه وه (لیواطه) ،
 که چی ته ماشاده که این حه زره تی ئیبراهیم بو ته مانیش داوای موآله ت
 پیدانی زیاترده کات و بو دوورخستنه وهی سزا له سه ریان تا ناستی زور
 پینداگرتن و عوزره یئانه وه و پارانه وه بو یان کول نادات، چونکه ناکاری
 بهرز و سرووشتیانه ی خوی و ابوو : ﴿ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُنِيبٌ ﴾
 (هود: 75)، خوداش ته م کولی دله ی ده رباره ی قهومی (لوط) له قورئانا
 تو مار کردوه و ده فهرمووی : ﴿ فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ وَجَاءَتْهُ
 الْبُشْرَىٰ يُجَادِلُنَا فِي قَوْمِ لُوطٍ ﴾ (هود: 174) ، بو یه کاک ته حمده ی
 مو فتی زاده ورد ته م فه رمایشته ی خواگیانی له بهرچاو گرتبوو که به
 خوشه ویستمانی فه رموو بوو : ﴿ ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ
 حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ .. ﴾ (النحل: 123) ، بو یه حه زره تیش
 ده یفه رموو: ((بعثت بحنیفیه سمحه)) ، بو ئیمه ی ئیماندارانیش خواگیان
 ته م سرووشه ی خه لاتی خوشه ویستمان کردبوو: ﴿ قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ
 اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ .. ﴾
 (ال عمران: 31) ، بو یه مو فتی زاده به گه یشتنی به م ناسته به رزه ی
 ده روون و به پیاده کردن و نواندنی ته وه لو یسته جوامیرانه و مهردانه و
 په یامدارانه ی چوره سه ر لوتکه ی چه مک و مه عنای ته ساموح و ،

به هویانه وه بووه جوانترین نمونه ی جیبه جینکاری تهم په یامه و شوین پین
هه لگرتنی پیشه و مه زنه که ی که هه زره تی فه خری عالم (محمد
المصطفی) یه، بهم هه نگاوه ی نه و خه یالده ی پو و چهل کرده وه که پی پی و ابو و
گه یشتن بهم پله ی (لیبوردنه ره سینه) له دلی مرو قدا شتیکی
مه حاله و نایه ته گوړه پانی جی به جیبو ونه وه، بو تا هه تاش بووه چرای
دره خسانی مهیدانی ته ساموح و لیبوردیه ی و گه رده ن نازادی له دوا ی
هه زره ت گیانه وه ..

په یامی: فەرمووده ناسیی

سویین پی
م (محمد
بی و ابو
شتیکی
وه چرای
له دواي

ئیمه تا ئیستاش بو وه رگرتن و قبوولکردن و به فەرمووده زانیینی
هه ر فەرمايشتیکی حه زهت، یان ره تکرده وه به فەرمووده نه زانیینی:
ته نها پشت به سهند و ریزبه ندی ته و پیاوانه ده به ستین که هه ریه کیک
له ته وه ی بهر له خو ی گو ی لی بووه و گێراویه تیه وه، زۆر که م ئیش له سه ر
مه تن و ناوه رۆکی فەرمووده کان کراوه و، ته و ده مه ش زۆر جار بووه
فەرمووده یه ک هاوته بای سه رجه می مه طلب و په یامه کانی قورئان
بووه له گه ل رۆحی بالای حه زهت گیان و سه رجه م په یام وئاکار و
ره شته به رزه کانیشی هه ماهه نگ بووه، که چی هه ر له بهر ته وه ی یه کیک
له ریزبه ندی ته و پیاوانه ی فەرمووده که یان گێراوته وه (گوايه
عه دلی: {واته ئیمان وته قوا و ته خلاقیاتی} و حفظی: {واته هوش و بیرو
یاده وری} له ناستی پیویست نه بووه)، یان بیرکردنه وه یه کی تایبه تی
نایینی هه بووه (فەرمووده که یان لاواز کردوه و بریاری کار پی نه کردن
و باهر پی نه بوونیشیان به سه را بریوه، له به رامبه ردا په نگه

(بهناو فەرمووده) بووبی : نه له گەڵ خواست و پەيامەکانی قورئان و، نه له گەڵ رۆحی بالای حەزرت گیان و پەيام و ئاکارو رهوشته بەرزەکانیشی هەماهەنگ بوو، کەچی هەر لەبەر ئەوەی لە گەڵ ئەو مەرجانە یەک هاتۆتەوه کە بۆ دروستیی فەرمووده یەکی حەزرت دایان ناو: دەبینی فەرمووده کە یان بەراست زانییوه و کارپیی کردن و باوەرپیی بوونیشیان بەخەیرێکی گەوره ناساندوو بۆ ئەوانە ی جی بەجیی دەکن لەژیانی خۆیاندا، ئەگەرچی بەرەهەمیشی نه بووبی و بگرە زیانی گەورهی کۆمەڵایەتیشی لی کەوتیبێتەوه، بەراستی هەقە لەمەولا بەچاویکی ترو بەنەخشە و پلان و بەرنامە یەکی تر کار لەسەر ناسینەوهی فەرمووده راستەقینەکانی حەزرت بکەین و بەتەنها لەسەر سەنەد و ریزبەندی گیرەپهوه بەرپێزەکان نەوهستین و، هەول دەین ئیش لەسەر مەتن و مەعنا و ناوهرۆکی فەرمووده کان بکەین..له هەمووان گرنگتریش بۆ ئەو فەرموودانە ی پەيوەندیان بە (ئیمان و کوفر و نیفاق و ئەحکام و... بابتە بنەرەتییەکانی تر کە پەيوەندیان بە دیاری کردنی چاره نووسی مرزفەوه هەیدە.) فەرمووده ناسانی سەردەم بە رۆحییکی بالای گەش و گەرمەوه پەيوەندی بەخودی حەزرت خۆیەوه بکەن و دروستیی و نادرستی فەرمووده کان لە خودی خۆی پرسیار بکەن

(نەمەش بەھۆی یەکیك لەو ھۆکار و ریگایانەدی که لەپدیامی
ریسالەتی (صغری) ی ئەم کتیبەدا باسکراوە)..

کاک ئەحمەدی موفتی زاده لە ریزبەندی ئەو پیشەوایانە بوو که پیتی
وابوو نابێ ھەروا بە ئاسان بریاری قبول یان رەتکردنەو، فەرموودە
یان نا فەرموودە، بەھیز و باش و دروست یان لاوازی فەرمايشتەکانی
حەزرت بەدەین، بەلکو لەمەولا جگە لەو مەرجانەدی که بۆ فەرموودەدی
دروستیان داناو و زۆرتەین یەکلایی کردنەو یان لەسەر پیوانی
سەنەدەکانە، دەبێ بەقوویی لەناو مەعنا و ناوەرۆکدا کاربکەین و
بۆ ئەم مەبەستەش دەبێ باوەر بێنین بەوێ که مەعنا و ناوەرۆکی
ھەرفەر موودە یەك که ھی حەزرت بێ:

- لەگەڵ ئەصڵە ھۆکاری ھاتنی تاین بۆ مرۆڤایەتی ھەماھەنگە..

- لەگەڵ سەرجم (أسماء و أفعال) ی خودار، تەواوی پەدیامە
بەدەتیبەکانی قورئان گونجاوە..

- ئەو باس و حوکمەدی که لەناوەرۆکی فەرموودە کەدا ھاتووە: بوون و،
بناغەو، ناماژەدی لەقورئانا بەرپۆشینی ھەیدە، چونکە حەزرت

رۆشنکهرهوهی په یامه کانی قورئانه به رهفتار و گوفتاره شیرینه کانی ﴿بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ (النحل: 44)

- نهو باس وخواست و مه طلب و حوکمه ی که له فهرمووده کهدا باسکراوه یه کانگیره له گهډ هه مان نهو باس و مه طلب و حوکمه له قورئاندا..

- له گهډ رۆحی بالای حه زره ت گیان و سه رجه م ئاکار و رهفتار و گوفتاره شیرینه کانی هه ماهه نکه..

- له گهډ سروشت و دهروونی نه شیوی نراوی مرؤفا سازگاره..

- له گهډ هوش و بیرى سازگارا ناویته یه..

- له گهډ زانستی راسته قینه دا هیچ دژایه تیه کی نیه..

- له گهډ بهرژه وه ندییه دروسته کانی مرؤفا ناته با نیییه..

-راسته كه م و زۆرىك وشه و دهسته واژه ي گيڙه پره وه كانى تيڤكه وتوه، به لام له (كل-گشت) دا وشه و دهسته واژه و ناماژه كانى حه زره ت گيان تايه تن و نزيكايه تيبه كى زۆريان هديه له گه ل وشه و دهسته واژه و ناماژه كانى قورنان و، زۆر جودانه له وشه و رسته ي خه لكانى تر..

خو نه گه ر فه رمووده يه ك له گه ل يه كيڤك، يان ته واوى نه م خه سله ت و پيئاسانه يه ك نه هاته وه ئه وا باشتر وايه ليى بوه ستين و هيچ نه بى به (فه رمووده ي حه زره ت) به خه لكى ئاشنا نه كه ين، نه وه جگه له وه ي ده بى له گه ل فه رمووده دروسته كانيشا به وردى مامه له بكه ين، چونكه به شيكى زۆر له فه رمووده كانى حه زره ت پيئويستيان به بيكه ت و شاره زاييه كى ورد هديه له پياده كردن و به كرده وه كردنيان، چونكه زۆرىكيان به پيى ئاسته ده روونيه كانى مرؤڤ و هه ل و مه رج و كات و شويى جودا گوڤرانيان به سه ردا دي ت ، چونكه وه ك چۆن سوڤه ت و ناياتى قورنان (مه ككه يى و مه دينه يى) ان هديه : ئاوها به هه مان شيه وش فه رمووده كانى حه زره ت مه ككه يى و مه دينه ييان هديه و ده بى بزانيه كى ؟ وچۆن؟ پياده و به كرده وه يان ده كه ين.....

په یامی: ئیمان و کوفرو

جهنگی ئیسلام له گهل ناموسلمانانا

چەمکی ئیمان و کوفر دوو چەمکن: چەندە پەییوەندیان بەناخ و سروشتی مرۆڤەکانەوه هەیه، ئەوەندەش پەییوەندی بەچارەنووسیانهوه هەیه له دنیا و دواڕۆژدا. ئەم دوو چەمکه دوو بەکاربردهی ئیلاهی و تهواری پەيامە ئاسمانیەکان باس و خواسی وردیان دەربارە کردووه، شتیك نیه تاییبەت بیّت بەدواهەمین پیغەمبەری خوا حەزرەتی (محمد) سەلامی خوای لەسەربیی و تەنها قورئان باسی لیتوێ کردییت، بەلکو هەموو پیغەمبەرانی خودا سەلامی خودایان لەسەربیت دەعووت و تەبلیغی پەيامی خودایان بە کۆمەلگاکانی خۆیان راگەیانندووه و بە ئەوپەری حەققانیەتی حەققەوه و، لەترۆپکی ئاستی بەرزی پەيامەکانیشا چەشنی نمونەیهکی عەمەلی خۆیان نیشانی مرۆڤایەتی داوه .. جانەوانەیی قبوولی پەيامە ئیلاهیەکانیان کردیی و باوەریان پیتی

هینابیت وشوین کهوتھی پیغهمبدره کان بووبن : ئەوا بوونەتە ئیماندارو ،
ئەوانەش که بەتاگامی رەتیان کردبیتتەو و رووبه پرووشی بووبنەوہ :
ئەوا بوونەتە کافر و سەرەنجام دونیا و دواپۆژی خۆیان دۆراندووہ .. ئەم
دوو چەمکە زۆر بەتاشکرا لە قورئانا باسیان لیتوہ کراوہ و خەڵکانیکی
زۆرش لەلیکۆلەرەوانی ئایین و تەفسیرکارانی قورئان پیناسی
جۆراوجۆریان دەربارە کردووہ .. قورئان پەيامی خودایە و خوداش تاکە و
یەک تاکە مانای راستەقینەیی داواکراویش لەچەمکەکان هەیدە ، وەلی
مرۆفەکان ملیۆنەهان و خاوەن هەزارەها بیر و بوچوونی تاییبەت
بەخۆشیانن وشتیکی سرووشتیشە کەوابی ، چونکە مرۆفەکان لەیەکتەر
جیاوازن و هەریەکیان خاوەن بیر و هۆشیکی تاییبەت و سروشتیکی
تاییبەت و ئاستیکی دەروونی تاییبەت و ژینگەییەکی تاییبەت بەخۆیانن ،
هەموو ئەم جیاوازیانەش وایان کردووہ جیاوازی بکەریتە بیر و
بۆچوونەکانیانەوہ دەربارەیی ئایین بەگشتی و قورئان بەتاییبەتی و ئەم
دوچەمکەش زۆر تاییبەت تر ، هەبوونی ئەم جیاوازیانە وایان
لەپەرەوکارانی ئایین و ئیسلام و قورئان کردووہ دابەش ببنە سەر بیر و
بۆچوونەکان و هەریەکیان بەپیتی نزیکییان لەبیر و هۆش و سروشت و
ژینگەیی خۆیان یەکیک لەبۆچوونەکان بکەنە سەرمايەیی دل و

ھۆشيان و ھەم خۆيان لەسەرى پابەندىن و ھەمىش بانگەشەى
 ھەققانىيەتى بۆيکەن.. کاک ئەحمەدى موفتى زادە يە کيکى ئەو خاوەن
 بۆچوونانە يە کە بەھەق توانيوويەتى لەرۆحى مەطلبى ئىلاھى و
 ئەصلەماناي ئەم چەمکانە لەپەيامى قورئانا نزىک بىتەوہ و ورد لە
 بنج و بناوانيان حالىي بىت و ھەم خۆيشى بەپىي ئەم تىگەيشتانە
 رەفتارىکات و ھەمىش بانگەشەى بەخىر و ھە کىمانە بۆ ئايىن بەگشتى
 و قورئان بەتايبەتى و ئەم دووچەمکەش زۆر تايبەت تر بکات.. بەر لە
 ھەرشتىک کاک ئەحمەد وەھا لەئايىن و پەيامەکانى قورئان حالىي ببو:
 کەمەرج نىە ھەرکەس موسلمان نەبوو ئىدى دەبى کافرئىت،
 وەھەرگىزىش مەرج نىە کە ئەگەر کۆمەلگايەک موسلمان نەبوو،
 تەنانت ئەگەر کافرئىش بوو ئەوا ئىسلام شەرى لەگەلدا بکات لەسەر
 ئەوہى کە موسلمان نىە، ئەصلەن شەرىک بەناوى ئىسلام و کوفر
 (تەنھا لەبەر کوفرەکەيان) و جوودى نىە، درىژەى ئەم باس وخواسانە
 کاک ئەحمەد بەم جۆرە پىناسەيان دەکات:

(ئىمان): برىتى يە لەخۆشەاتن لەھەقق (بەماناي خودا و رۆژى
 درايى و مەلانىکەتانى و کتیبە پەدزەکانى و پىغەمبەرە بەرئىزەکانى)

و ههروهها قبوولکردنیا و بهدل تهسلیم بوونیا و خوشویستنیان و ههول و تهقهلاو تهکان دانیش بو پاریزگاری و بهرگری لیکردنیا..

(کوفر) یش: بریتی یه لهخویشی نههاتن له حهقق و تهسلیم نهبوون پی و خووشنهویستنی و داپوشتنی و ناگاهانه رووبهروبوونهوه و لهبهرامبهروهستانی..

{ئیماندار}: کهسیکه قبوولی حهققی کردوه و خویشی دهوی و تهسلیمه بهسهرجهم پهیامهکانی و بههویانهوه دل و گیانی گهشه و نهشوفا پی دهکات و تا ئاستی لهپیناو دانانی تهواوی بهرژهوهندیه دروستهکانی و تهنانهت گیان بهخشینیشی بهرگریان لی دهکات..

{کافر} یش: کهسیکه تهواوی حهققانیهتی حهققی بو روشن بوتهوه و باش باش لیان حالیی بووه و تاناستی به (مادی بوون و جهستهبهریوونی حهقق) ﴿ وَعَادًا وَثَمُودَ وَقَدْ بَيَّنَّا لَكُم مِّنْ مَّسَاكِينِهِمْ وَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ اَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ ﴾ (العنکبوت: 38) بینویهتی و، دواپی نهم حهققهی داپوشتوه لهبهر ههراکام له بهرژهوهندیه ناتهندرسته مادی و مهعنهویهکانی و، پاشان

ئاگاھانە بېرىرى شىكىست پى ھىنانى داۋە و بە زمان و دل و گىيان و
لاشەشى رۇبە رۇۋى بۆتەۋە..

لە بە رامبەر نىسلا مىشا : بە تەنھا كوفر بۇنى نىيە ، بە لىكو ئەۋانىش دابەش
دەبنە سەرسى دەستەى سەرەكى لە يە كتر جوداۋە :

1- {كافر} : ئەۋە يە و تەۋاۋى حەققى بۆ ئاشكرا بۇۋە و پاشان
ئاگاھانە رۇبە رۇۋى بۆتەۋە..

2- {مونا فىق} : ئەۋە يە و بە تەۋاۋى حەققى بۆ رۇشن بۆتەۋە و لە
دل و دەروونىدا رقى لىي دەبىتتەۋە و تەسلىمى نايىت لە ناخىدا و
بە چەندى پىشى بىكرىت مەملانى و رۇبە رۇۋى بۇۋە يە لە گەلدا
دەكات ، بە لام لە بەرگ و رۇۋى خىسار و نواندى نىسلا مە تىدا..

3- {ئەھلى فەترە} : ئەۋە يە و ھىشتا تەۋاۋ حەقق و پەيامى ئىلاھى
بۆ رۇشن نە كراۋە تەۋە و ھىشتا بە دروستى و سەرتاپا گىرى نازانى
سروشى ئىلاھى و پەيامى ئايىن (چى) يە و (چى) ىشىان لە (ئەۋ)
داۋايە؟ ، ئەۋ دەمە بە ئارەزۋى خۇيان يان بۇۋە تە نە صرانى ، يان

یەھوودی، یان لەسەر داب و نەریتی باوباپیرانیان لەسەر بت پەرستی و (شرک = هاوبەش پەیدا کەریی) ماونەتەوہ..

کاک ئەحمەد پیتی وابوو نەک هەر لەبەرامبەر ئیسلام و موسلمان بووندا تەنھا کوفرو کافرایی بوونی نیە، بەلکو (کوفرو نیفاق و فەتری بوون) هەیە، لەھەمان کات دا: کوفر و کافرانییش یان راستر وایە بلیین ناموسلمانانییش یەک جوۆر و یەک هەلوێستیان نیە، بەلکو ئەوانییش دابەش دەبنە سەر سی دەستە و سی جوۆر هەلوێستی جوداشیان هەیە:

1- کافر یان ناموسلمانی {مخارب = شەرخواز و شەرکار} :
ئەو یە وا بەویست و هەلبژاردە ی خو ی و بەھەموو هیتزیکی ماددی و مەعنەوی خو یەوہ هەموو جوۆرەکانی چەکی بەرامبەر بەئیسلام و موسلمانان بەرز کردۆتەوہ..

2- کافر یان ناموسلمانی {ذمی} : ئەویش ئەو یە وا لەسەر زەمین و لەژێر دەسەلات و فرمانرەوایی ئیسلاما ملکہ چانە پەیرەویی لەدەستوراتی ئیسلام دەکات..

3- کافر یان ناموسلمانان { معاهد = پهیمان له گهل به ستر او } :

نه ویش نه ویه که قبولی مוסلمان بوونی نیه، به لام په یمانی هدیہ له گهل مוסلمانان، له نرم ترین ناستی په یمانه وه : که شهر نه بوونه له نیوانیان تا هارکاری یه کتر کردن و زانست گوپینه وه و بازرگانی کردن له نیوانیان و تنانتهت بهرگری کردن له بوون و قه واره ی یه کتریش.. جا نیستا نه گهر بیینه سهر جهنگی نیوان نیسلام و ناموسلمانان، نهوا کاک نه حمده پی پی و ابو هه رگیز شهریک بوونی نیه له نیوان نیسلام و کوفر، یان نیسلام و ناموسلمانان ته نهها له بهر کوفر یان مוסلمان نه بوونیان، چونکه نیمان و نیسلام بوون شوینگه یان دلّه و نارزه و موندانه ش مرؤف لییان نزیک ده بیته وه، ده بی له دل و گیانشیا جی نشین بیته و خوشی بویت و پی پی رازی بیته و پاشان ته سلیمی بیته و له خوی و ژیانی روژانه شیدا رهنگیان پی بداته وه، دیاره نه م کرداره ش هه رگیز به توبزی کاری و به هیزی ماددی یان مه عنه وی بهرهم له وجودی مرؤفا په دیداناکات، خو ته گهر زیاد له پیوستیش ناچاریکریت نهوا مرؤف هانا بو نیفاق ده بات (واته له دل و دهروونیا هه تا بلی رقی لی ده بیته وه و باوه پی پی نیه و پیشی رازی نیه، به لام له ترسانا یان له برسانا و انیشان ده دات که قبولی کردوه، نه م حاله شی

په گهل به ستر او
یان ناموسلمانان
له بهر یه کتیا
به گهل :
ماددی و
کوشاریان
له وکاته نام
بهرگری له
الله الدین
البقرة: 90
نیسلام و مه
له ووه م : ف
زیلی خویا
کلیشته جیو
نست و د

نه هیچ سوودیک به خوی ده گه یه نی لای خودا و له دوا پوژا،
نه موسلمانانیش قازانجی لی ده کهن.. به واته شه ری ئیسلام له گه ل کافر
یان ناموسلمانان له بهر کوفر یان موسلمان نه بوونیان نیه، به لکو
له بهر یه کیتک له م هۆکارانه ی خواره وه یه:

یه که م: هیزیکی کافر یان ناموسلمان کۆبینه وه و به ته واری تاماده یی
ماددی و مه عنده ی خویانه وه هیرش بکه نه سه رموسلمانان و شه ر و
کوشتاریان له گه لدا بکه ن و بیانه وی له ره گ و ریشه یان به یینه ده ری،
ته وکاته ناچار ئیسلام و هیزی موسلمانان له بهر امبه ریان ده وه ستن و
بهرگری له تاین و ئیمان و قه واره ی خویان ده کهن: ﴿وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ
اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ..﴾
البقرة: 190، به واته شه ری کافرو ناموسلمانان هیرش هیئانه و هی
ئیسلام و موسلمانانیش بهرگری کردن..

دووهم: فهرمانه وایی کافر یان ناموسلمانان له سه ر زه مین و سنوور و
ولاتی خویانا تازار و نه شه که نه جو کوشتاری ته و موسلمانانه بکه ن
کنیشه جینی خاک و تازی ته وانن و بیانه وی ناچار به ده گه رانه وه و
دست و دل بهردان له تاین و په یامی ئیسلامیان بکه ن، ته و

ئەشكەنجەو ئازارو كوشتارەشيان تەنھا لەبەر موسلمان بوونيان بىت و
هېچ پاساويكى تەندروستی ياسايى و ئەخلاقى (فەردى و
كۆمەلايەتى) ان بەدەستەو نەبىت بەسەريانەو، ئەو دەمە ئىسلام و
هېزى موسلمانان دوو رىگا چارە دەگرەبەر بو رزگارکردنى ئەو
موسلمانانە لەدەست جەور و ستەمى ناموسلمانەكان:

1- ئەگەر ئەو سەرزەمىن و سنوورو وڵاتەى كەموسلمانەكانى تيا
ئەشكەنجەو ئازار دەدرىت دراوسى و تەك بەتەكى سەرزەمىن و سنوور و
وڵاتى ئىسلام و موسلمانان بوو ئەوا هېزىيان بوكۆدەكرىتەو و
بپياردەدرىت يان دەست هەلگرن لەئازاردانى موسلمانەكان يان شەپيان
لەگەلدا دەكرىت تاشكست دەخۆن و موسلمانەكان سەرىەرز دەبن و
بەدل و گيان و لاشە ئازادانە خواپەدرستى خويان دەكەن: ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً وَأَعْلَمُوا أَنَّ
اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴾ (التوبة: 123)

2- ئەگەر ئەو خاك و سنوورو وڵاتەى ئەشكەنجە و ئازارى موسلمانانى
تيا نەنجام دەدرا دراوسى نەبوو لەگەل خاك و هېزى ئىسلام و
موسلمانان ئەوا ناكرىت بە هېچ شىوہيەك خاك و سنوورى وڵاتىكى تر

ببه زینن و نه هامتسی و پشیتوی و نائارامی و زیان بگه یه نن
به کومه لگا که یان، چونکه ناکریت توله سهر حسابی مهرگی که سیکی
بی تاوان ژیانی که سیکی تر رزگار بکهیت، به لکو نه و ده مه داوا
له موسلمانانی نه و خاک و سنوره ده کریت که نه شکه نجه و نازاریان تیا
ده دری: کوچ بکه ن و له و خاک و نیشتیمانه نه مینن و بیته ناو سنور و
خاک و فرمانره وایی ئیسلام و موسلمانانوه، نه گهر له و پیناوه شدا
زوریک له بهر ژه و وندی و سه روهت و سامانه کانیشیان له ده ست بدن..

سی یه م: دوا هه مین شهر که ئیسلام و موسلمانان له ناو خوی خویانا
(واته له ناو سه رزه مین و سنور و فرمانره وایی ئیسلاما) رو به پرووی
ده بنه وه له گهل ته وانه یه وا به بی هیچ پاساو و ماف پیشیل بوونیکي
نایینی یان ئابووری یان نه خلاقی { فردی یان کومه لایه تیان }
له حکومت و ده سه لات و ده ستووری ئیسلام و موسلمانان
هله ده گهرینه وه و رو به پرووشیان ده بنه وه { که زووتر بریارو په یمانان
دابوو هاوشیوهی ده ستووراتی ئیسلام زینده گی بکه ن }، نه و ده مه ش
جاریکی ترو سه رله نوی حه قیقه تی ئیسلام و په یامه کانی تاین و
لورنایان بو راده گه یه نریته وه و مؤله تیشیان پی ده دریت که بیربکه نه وه،

تەگەر لەم بەگژداچوون و ھەلگەپرانەو و یاخی بوونە بئی پاساوەیان
پەشیمان بوونەو ئەوا باشە و وەکو جاران حورمەت و مافەکانیان
پاریزراو، خۆ تەگەر ھەر پئی داگیربوون لەسەر ھەلگەپرانەو و یاخی
بوون و شەپخوازی خۆیان، ئەوا ناچار دەکرین کە لەم فەرمانپەرەویی و
خاک و خەلکەئیی ئیسلام و موسلمانان بچنە دەرەو و شوینگە یەکی تر بۆ
زیندەگیی خۆیان ھەلبژیرن و لەویدا ئازادانە بۆچوونە
ناتەندروستەکانی خۆیان پیادەبکەن .. خۆ تەگەر لە یاخی بوون و
شەپخوازی خۆیان دەست و دلیان ھەلنەگرت و نەشچوونە دەرەو
لەسنوور و فەرمانپەرەویی موسلمانان ئەوا بەناچاری شەریان لەگەڵدا
دەکریت تا ناچار دەکرین یان ملکەچی دەستووراتی ئیسلام زیندەگی
دەکەنەو یان لەخاک و فەرمانپەرەویی ئیسلام و موسلمانان دەچنە دەرەو.

بۆ ھەموو شەپەکانیش چەند حوکمیکی بنەرەتی ئیلاھی
پیادەدەکریت:

1- ئەوانەئیی لە شەپدان و بەھیچ جۆریک کۆل نادەن و چەک دانائین ئەوا
شەپوگۆشتاریان لەگەڵدا دەکریت تا دەکوژرین..

2- ئەوانەش وا دوای ئەوێ شکست دەخۆن و بەریسواپی، دوای بەمانی هیچ رینگا چاره یەکیان دەکەونە دەست موسلمانان ئەوا دەکرێنە سێ بەشەو و هەریە کەشیان حوکمیکی جودا و تاییبەت بە خۆیان بۆدەرە کریت:

یە کەم- ئەوانە ی بەدنیاییەو دەزانریت کە لە شەردا خەلکیان کوشتوو ئەوا دەکوشترینەو.

دووەم- ئەوانە ی بەدنیاییەو دەزانریت خەلکانیان بریندار و کەم ئەندام کردوو ئەوا بریندار و کەم ئەندام دەکرینەو لەتۆلەیاندا.

سێ یەم- ئەوانەش کە بەدنیاییەو دەزانریت نە خەلکیان کوشتوو و نە کەشیان زامار و کەم ئەندام کردوو: (ئەگەر سەربازی ئەو لەشکرە بون کە ولاتی ناموسلمانانە ی تاییبەت بە خۆیان هەید) ئەوا بە پیتی بارودۆخی تاییبەتی شەرە کە: یان زیندانی دەکرین بۆ ماوێدە ک، یان بە بری سەرۆت و سامان دەدرینەو کەس و کاریان، یان دەگۆردرینەو بە دیلە موسلمانەکان، یان دەکرینە فشار بۆ دا بینکردنی بەشی لە بەرزەو ندیەکانی موسلمانان، یانیش بی بەرامبەر ئازاد دەکرین و

په پیمانان لی وهرده گیدری که جاریکی تر به شداری شهری دژ به
 موسلمانان نه که نه وه.. (نه گهر سهریازی نه و له شکرهش بوون که له سدر
 زه مین و سنووری نیسلام و موسلمانان ده ژیان) نه و دوور ده خرینه وه
 بو شوی نیک که تیر جاریکی دی هیژو ده سه لات پیدا نه که نه وه بو
 به گژدا چوونه وهی نیسلام و موسلمانان: ﴿إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ
 اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ
 أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خِلَافٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي
 الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ...﴾ (المائدة: 33)

(تیبینی: ئەم حوکمە ی دوایی که بو شهرا نگیزانی ناو سنووری نیسلام و
 موسلمانانە دەر حەق بە که سانیک جی به جی ده کریت که به بی هیچ پاساویکی
 نه ندروستی تایینی و کومه لایه تی و تابووری له په یام و ده ستوور و له پیشه و او
 حکوومه تی به حەقی نیسلام و موسلمانان هه لده گه ری نه وه، نه ک
 پیچه وانه که ی .. به داخه وه به در یزایی میژووی موسلمانان شکوومه ت و
 پیشه واه که لیک نا شایسته ی به ناو نیسلامی به شمشیری ئەم تاپه ته نه یاران
 خو یان پاکتاو کردووه که له سته م و سه ریچی و پیشیلکار بیه کانیا ن هاتبوونه
 ده تک و داوای مافه ره واکانی خو یان و موسلمانانی سته مدیده یان لی
 ده کردن..)

ریساله تی (کبری) و ریساله تی (صغری)

یان

ریساله تی (عام) و ریساله تی (خاص)

خوشویستنی پیغه مبه ر (سهلامی خوی له سهر بیټ) پایه یه کی پته وه
له پایه کانی ئیمان لای ئیمانداران و هوپه کی سهره کیشه بو به ده ست
هینانی ره زامه ندی خودا و رزگاری و خوشبهختی له دونیا و دواروژدا،
کاک نه حمده له خوشویستنی حه زره تا به جوړیک به قوولایی مه حه ببه تیا
لاچووبوو : نهک هدر له نزیکان و دوستان و خانه واده و جگه رگوشه و
له خویشی خوشتر ده ویست، به لکو دره ختیکیش که (حه زره ت به ده ستی
خوی ناشتوویه تی) ناماده یه نه گهر ئیختیار بکریت له نیوانی نه وه ی
نهر تاقه جگه رگوشه یه کی هه یه تی (محمد ژیان) بمری وله به یین بچی
له نیوانی نه وه ی که گه لایه ک له و دره خته بوهری !! نه م ناماده یه

نهو هیان ههلبژیژی که سهخته لهسه ر دل ودهروونی باوکانا و ماییدی
جهرگبینه بهلام یهك تاچه دانه له گهلای نهو درهخته موباره که نهوهری،
بویه دهینرا ههرکات که ناوی موبارهکی حهزرت گیان بهسه ر دل
وخدیال وگوچیچکه و زمانیا گوزهری بکردبوا : موچرک هه موو گیانی
دههژاند و به کولی دلی دهگریا و ههنسکی قوولی دل وگیان ههناوی
سوتاوی ههلاهه لای نهوین ده کرد، نهو خوشه ویستیه گهرموگه شهشی
چهشنی کراسیک کراوه به بهر زوژینهی شیعرهکانیا و ئاسان خویمان
دهخنه بهردل و دیدهی خوینه رانی، نهو له خوشه ویستی زوژی بو
حهزرت گیان ویستی سه ر له بهر ژیانی موبارهکی خوشه ویست
بنوسیته وه به شیعره بو نه مهبهستهش ههولی گهرم وگهشی خویدا،
بهلام بهداخوه سه رقالبوونی بو خزمهتی خه لک و زیندانبوونی و
نه خوشی و مهرگ نه یانهیشت نه م ئاواته له دلایشیرینهی بهینیته دی و
، ههرتهنها توانی چند به شیکی که م له ژیانی نهو پیغه مبه ره نازداره
به شیعره تو ماریکات، بهلام به ههق که ته ماشای نهو به شه که مه
له ژیانی حهزرت گیان ده کهی که نهو به ریزه نووسیویه تی دهینی پره
له وردینی جوانی و نهینی، لیورپژیشه له به ره کت و ره جمه تی
نیلاهی ... جگه له م مه ولود نامه دیهش چندین شیعره جوانی ههیه

دەربارەى حەزرىت گىيان ويە كىك لى جىوانترىنى نەو چىوارىنانەى كە بو
نەو خۆشەوىستە زۆر خۆشەوىستەى خۆى نووسىيوە نەو چىوارىنە
شەرىتەى كە لەزىندانەا ولەناو ئىش و تازارى (جەستە و دەروون) ولەناو
حەسرەتى دوورى يارانى وخەمى قولى تەنىيەى خۆى بە دەم تازارەو روى
دلى خۆى كەردۆتە حەزرىت گىيان و بە كولى دل پىي فەرمووە :

(لەجەرگەى جەمى يارانى گىيانى)

تۆم نەبى هېشتا خۆم پى تەنىايە

تۆم هەبى تەنەا لىه انفرادى

(لىم جەمە هەرچى خۆشى دنيايە)

نالۆزترین و سهختترین و لوغزدارترین په یامیك كه كاك نه حمده بلاوی
 كړد بیته وه (ریساله تی كبری وریساله تی صغری) یه .. ریساله تی كبری
 روشنه كه مدهست پی (23) سالی گه یاندنی په یامی خوشه ویسته
 به خه لكان وله روژی ناو نه شكه وتی (حیراء) به (إقرأ) دهست پی
 دهكات و به فو تی موباره کی کوتایی پی دیت، ریساله تی (صغری) ش
 بریتیه له بده و ام بوونی نه م په یامه ی پیغه مبه ر بو كه سانی تایبته و
 به شیوه یك كه خواگیان رو حیانیه تی حه زره ت هاموشو پیده كات به ناو
 كه سه تایبته ته كان و په یامه كانیان پی راده گه یه نی و ناراسته یان دهكات
 به ره و راسته شه قامی هیدایته و له هر لادان و نه پیكانیكیش
 ناگاداریان ده كاته وه ... نه م بابه ته له كونه وه قسه و باسیكي دريژ خایه نی
 گرم و گه شی عیلمی وعه قیده یی له نیو پی شه واو بیرمه ندانی نیسلامی
 دروست كرده وه و نه یان توانیوه بگه نه هاوړاییه ك له دانپیانان یان
 ره تكرده وه نه م بابه ته، چونكه نه م بابه ته په یوه ندی به به ش و باز نه ی
 (روح و نمر و مدعنه ویات و غدی بیاته وه) هدیه و ئاسان نیحاطه
 نادری ... نه هلی عیرفان به یه قین و دامه زراوی پی له سره حه قیقه تی نه م
 بابه ته داده گرن و بوته شتیکی باوړ پی هیئراو له لایان و ئاسان له دل و
 دهرونیان جیی بوته وه، نه هلی مه عریفه ش زور به توندی به رپه رچی نه م

بابهت و بیرکردنهوانه دهدهندهوه و، پیناسه‌ی توندیش بوّ بابته‌که و
باوه‌پیشه‌بووه‌کانی ده‌که‌ن و زورجار ده‌یاغخه‌نه ده‌روه‌ی بازنه‌ی ئیسلام و
ئیمانیشه‌وه، له‌و نیوانه‌ش دا که‌سانیک هه‌ن بیر و بینشیان به‌قوولتی
له‌ناو ده‌ریای ظاهری شه‌ریعت و په‌یامه‌کانی و فرمایشته‌کانی
حه‌زته و دلّ وده‌روونی گه‌رم وگه‌شیشیان کانی سازگاری عیرفانه و تا
سه‌ر ئیسقان نوقمی به‌خششه مه‌عنه‌ویه ئیلاهییه‌کانن، ئەمانه که
به‌رووکه‌ش سه‌ر به‌هیچ یه‌کیّ له‌م دوو ریپازه نین و ئەم بابته‌ی
ریساله‌تی (صغری) یه‌شیان بوّ پیش هاتوو و په‌یوه‌ندی گه‌رم و
گه‌شیشیان به‌حه‌زته گیانه‌وه هه‌یه و په‌یامی پیروزی له‌ده‌ست و ده‌م و
دلّ وده‌گرن : بوونه‌ته مایه‌ی دیراسه‌ی هه‌ردوو ریپاز و موراجه‌عه‌ی
ده‌روونیشی پیّ کردوون . چونکه ئەهلی مه‌عریفه‌ی ئایینی پشیان وایه
شه‌ریعت (واته : دهق و په‌یامه‌کانی خودا له‌قورئان و
فرمایشته‌کانی حه‌زته له‌ سووننه‌تا) له‌سه‌ر ظاهرین و هه‌رکس
ئه‌هلی سووننه‌ت و جه‌ماعه‌ت بیّ ده‌بیّ نه‌ک هه‌ر باوه‌ری به‌م بابته
نه‌بیّ، به‌لکو ده‌بیّ به‌توندیش ره‌تیی بکاته‌وه، که‌چی ئەمان نه‌ک هه‌ر
ره‌تی ناکه‌نده‌وه به‌لکو باوه‌ریشیان پیّ هه‌یه و له‌ناویشی دا ده‌ژین و
بلا‌ریشی ده‌که‌نده‌وه به‌ده‌وربه‌ری خو‌یاندان، له‌به‌رامبه‌ردا ئەهلی عیرفان

پیشان وایه هدرکس بهم ریچکه و ریبازه گوزهر (الی الله) نهکات و
وردو درشتی ذیکر ورینمایی و عیباده ته کان بهو شیوازه نه نجام نه دات
که نه مان دیاریان کردووه، نه م بابته تی (ریساله تی صغری) یه ی خه لات
ناکری، که چی نه مان سهر به وردو درشتی نه م ریبازه ش نین و نه م
حقیقه ته شیان به واقعی و کرداره کی خه لات کراوه ... کاک نه حمده ی
موفتی زاده یه کیکی نه و ده گمه نانده یه که تاسهر ئیسقان باوه پی بهم
بابته هه بوو، و به خویشی یه کیکی نه وانه بوو که نه م خه لات ه ی له گدل
کرابوو، حه زره ت گیان (به اذن = ریپیدانی خودا) په یامی تایبه تی بو
دهینا و به ره و خیر ئاراسته ی ده کرد . نه و باوه ری و ابوو که پیغه مبه ر
(سه لامی خوی له سهر بیته) دوو جوړ په یام گه یاندنی هه یه و بو
تاهه تاش به رده و امیان هه یه و دریژ ده بنه وه به ره و ئایینه که ناوی
نابوو (ریساله تی کبری و ریساله تی صغری) یان (ریساله تی عام و
ریساله تی خاص)، پی و ابوو وه ک چون حه زره ت له (ریساله ی کبری یان
ریساله ی عام) دا له ماوه ی (23) سال به فضلی خودا و هیمه ته ی
پیغه مبه رانه و مهردانه ی خوی ته وای نه و په یامانه ی که (قورئانه) به
نه مانه ته وه گه یانده مرو قایدته ی و به فدرمایشته به نرخه کانیشی روخی
مه طلب و مانا و مه به ست و گه وه ری نه م شه ریعه ته ی روشن کرده وو

پنهان ونهینیه کانی ناشکرا کرد، به همدان شیوه له (ریساله تی
صغری یان خاص) یشدا له سدر گدیاندنی پیامه کانی بهرد هوامه، به لام
نه مجاریان به ناشکراو بو سدر جه می مروقه کان نییه، به لکو بو
که سانیکه که له دلدا نیمانیکی گهرم وگهش وگه وره یان هدی، یان
بانگه واز کارن و پیشه و گه لیکی دلسوزن و له سدر هیلی راسته قینه ی
خوین و خاوهن هوش و دلیکی دره و شاوهن و مهرانه و جوامیرانه شوین
هنگاه کانی (رحمه تیه تی) نه و که وتوون و لیبارانه وه له خو بورد روانه
خدمت به دینی خوا و خه لقی خودا ده که ن،

حیبي لقلب العین تنبض بالهوی

وبالحب روح القلب فی وکرها تجری

بکم کم أتى الحیران للحق رحمة

فرحمة رب العالمین کما تدری

رسالتک الکبری بلغت کمالها

ولکن تروى (قطبا) هدی اکبر الفطر

اذا لم تلق عين التوى بقدمكم

فدار الهوى قرت على الحب والقدر

به لئى بو نهوانهش دیدارو پدیامی تایبیت به خوئی هدییه بو وردتر
قسه کردن له سهر حقیقه تی سهر جهم ناماژه و ناراسته و پدیامه کانی
تایین و قورئان، نه مهش له ریگای یه کییک یان هه موو نه م که نالاندی
خواره وه :

یه کهم : له ریگای دهروون و کهوتنه دلوهه : نه مهش بریتیه له و
که نالهی که خاوه نه که ی له هه نگانانی (الی الله) ی خویدا نه وه نده
راست و دروست و پینکاو هه نگاوه لده گری و نه وه نده له مه به ست و
پیداویستی و داخوازی و گه وه هری پدیامه کان نزیک ده بیته وه تاوای لی
دیت هه موو پنهانه کانی تایین و مه رامی راسته قینه ی
فه رمایشته کانی بو ناشکرا ده بیته و نه صله مه طلب له پدیامه کان
ده دوزیتیه وه ... نه مهش به زانیاری زور و وردو هه مه چه شنی بواره کان و
دلی گهش و گهرم و ناسینی هوکاری راسته قینه ی هاتنی تایین بو
مروثایه تی ... نیدی که گه یشته نه م پله له ناسین و تاوتوی و

ماسه نه
مویاره آ
له گه لیه
نهرمای
نه صله
خو دا
هه یانه
دیرخات
دووو
گیان
زینیدا
نهرما
هه نگا
نهرمه

مامه‌ته‌کردنی دروست له‌گه‌ل په‌یامه‌کان: رو‌حی تیکه‌ل به‌رو‌حی
موباره‌کی حەزرت گیان ده‌بیت و به‌چه‌شنيك هار مه‌شەرب ده‌بیت
له‌گه‌لیدا وه‌ك نه‌وه‌ی له‌دابه‌زینی هەر په‌یامیکی خواو له‌درکاندن‌ی هەر
فه‌رمایشتیکی حەزرتا خو‌ی له‌ویدا بووبی که حەزرت
ئه‌صله‌ مه‌تله‌بی رو‌شن کردیته‌وه و گه‌یانده‌بی به‌یار و یاوه‌رانی، به‌واتا
خودا جارێکی تریش سه‌رجه‌م نه‌و مانا راسته‌قینانه‌ی که په‌یامه‌کان
هه‌یانه و رو‌شن بوونه‌ته‌وه له‌ناو دل و له‌سه‌ر زاری حەزرت‌ه‌وه سه‌رله‌نو‌ی
ده‌یخاته‌وه دلی نه‌و که‌سه‌وه.

دووهم: له‌ریگای خه‌ونه‌وه : ته‌مه‌ش ئاشکرایه که حەزرت
گیان (سه‌لامی خوا‌ی له‌سه‌ر بیت) له‌ریگای خه‌ونه‌وه به‌ئیزن و
پنیدانی خوا وردو درشتی مه‌به‌ست و مه‌رامه‌کانی په‌یامی خواو
فه‌رمایشته‌کانی خو‌ی به‌ (که‌سه‌ دل‌ساز‌گاره‌که) حالیی ده‌کات و شوین
هه‌نگاری دروستی پی هه‌لده‌گری، به‌واته له‌چیه‌تی په‌یام
فه‌رمایشته‌کان و له‌چو‌نیه‌تی پیاده‌کردنیان ئاگاداری ده‌کاته‌وه :

ا عومد ن خهوهري و تهلاش فدای تاوی خه و

زینگ به شه پۆلی گوشه چاویکی تو

صه د سالی صه فای ره فاقه تی نازیزان

قوربانی هه وای خزمه تی تاویکی تو)

سی یه م: له ریگای خه یال و خه یال لیگردنه وه : خه یال

به شیکمی گرنگ له بوونی مروژ پیکده هیئی و توانستیکی سه راسیمه ی
به عیزیشی به بهردا کراوه بو ناسین و په یوهندی بهستان به شتانیکه وه
که پیوستیان به تیپه راندنی واقع و زه مان و مه کان هه یه بو حالی
بوون لیان په یوهست بوون به ماهیه تیان، چونکه واقع په یوهسته
به کومه لیک هوکاره وه و نه وانیش به ربهستن له بهردهم گه یشتن پیان و
خه ونیش ریکخستن و ناماده کردنه کدی (له هه لبراردن وده سه لات) ی
مروژا نیه، بویه خه یال ده بیته نه و فریاد په سه ی که ئیتر ده توانی
مه رامه کان دهسته بهر بکات، خه یال لیگردنی که بیته هوکاری
باشتر ناسین و زیاتر کردنی ئیمان به شته کان له دله کاندای به شیوازیک
ده کریت که له سه ره تاوه ته کان درابیت بایه خی ناشایسته ی

ئىمانمان دەريارەى پىغەمبەر (سەلامى خوداى لەسەر بىت) زياترو
 راستەقىنەتر بىت دەبى خەيال لە دانە دانەى روژگار و رووداوەکانى
 ژيان و تەمەنى موبارەكى حەزرت گيان بکەين، ھەر لەسەرەتاي
 لەدايک بوونىيەو تا روژى نەقل بوونى موبارەكى بو جىھانى پەرزەخ،
 تەمەش بەو دەکریت کە خەيال و ھەست و نەست و تەواوى پىکھات و
 دەپرەتى و جوودمان پەيوەست بکەين بە رووداوەکان و بچىنە ناو
 (زەمان و مەکانى) دانە دانەى ژيانى روژانەى موبارەكى، (واتە ھەر
 لەسەرەتاو لەگەل داىکمان (نامىنەى کچى و ھەب) دلخوش و شادە
 مەرگ بين بەھاتنە دونياى ئەو روژنابى دل و دىنە و ئەو سەرچاوەى
 خوشبەختىيە و ئەو فەخرى عالەم و (رحمة للعالمين) ە، پاشان لەگەل
 داىکمان (حليمة السعدية) ھەنگاو بە ھەنگاو لەبىبابانەو بىتەن بو شارى
 مەککە بەو نيازەى ئەو داىکەمان (محمد گيانى) مندالى شىرەخۆر
 لەگەل خوى بباتەو بو ناو نەوہى سەعد، بەھىمنى سەيرى ئەم دىمەن و
 رووداوانە بکەين و بزائين : کە ئەمسالە سالى گرانى و قات وقرى بو،
 داىکمان حەلىمە لەگەل (حاريت)ى مېردى و لەگەل عەبدولاي
 شىرەخۆرەى خويان ھاتنە ناو شارى مەککە بەگوى دريژيک و وشترىکى
 پىر کە دلويژيک شىر لەگوانيا نەبوو، سەرانسەرى ريگا ئەو ژن و مېردە

چاره‌کانیان نه‌ده‌چووه‌خه‌و، چونکه منداآله‌که‌یان له‌برسان دا تا به‌یانی
هر ده‌گریا، نه‌دایکی دلۆپینک شیری تیدا بوو، نه‌وشره‌کش . حه‌لیمه
سویندی ده‌خوارد و ده‌یووت هه‌موو نافرته‌کان پیغه‌مبه‌ری خویان
(سه‌لامی خوی له‌سه‌رییت) نیشان‌دراوه، به‌لام که پینان ده‌وترا به‌تیمه
و باوکی نه‌ماوه، روویان لی وهرده‌گیپرا، چونکه نه‌وان بو‌یه نه‌و
مندالانه‌یان ده‌برده‌لادی و به‌خیتویان ده‌کرد تا باوکی مناله‌که‌ده‌ستی
یارمه‌تیاں بو دریتز بکات، ژنه‌کان هه‌موو مناله‌کانی مه‌که‌کیان
هه‌لگرت و جگه له‌حله‌یمه هیهچ ژنیك نه‌ما منالی ده‌ستنه‌که‌ویت،
جگه له (موحه‌مه‌د گیانیش) له‌مه‌که‌که‌دا مندالینک نه‌ما تا حله‌یمه
هه‌لی بگریت و له‌گه‌ل خویدا بیباته‌وه بو بیابان و به‌خیتوی بکات، دایه
حله‌یمه دلۆپینک شیری لانه‌بوو بیداته منداآله شیره‌خوره‌که‌ی و نه‌ویش
له‌برسانا شه‌و تابه‌یان هر ده‌گریاو ده‌کرووزایه‌وه، له‌هه‌مان کات
نافرته هاورینکانی به‌دلی شادی خویان مندالی ده‌وله‌مه‌ندیان
ده‌ستکه‌رتبوو، نه‌میش هه‌ردوو ده‌سته‌کانی خالیه و، جگه له
(مرحه‌مه‌د گیانی) بی باوکیش مندالی تر نه‌ماوه، ئیتر نه‌یده‌زانی
په‌روه‌ردگار خیری بو نه‌و گلداوه‌ته‌وه، نه‌یده‌زانی په‌روه‌ردگار به‌ره‌که‌تی
ناسمان و زه‌وی بو نه‌و هه‌لگرتوو ... حله‌یمه که‌مه‌ند کیش بوو، هینزیک

رای ده کیشا، هیزی ته ماعیش نه بوو، چونکه بهر ژه و نندیده کی دونیایی
 له و منداله بی باوکه چاره پروان نه ده کرا، رویشته بو مائی تامینه و،
 ته هی دا له درگا و چوه ژور ووه بو خزمه تی تازیز و نه شیده زانی نه ده
 تازیزترین مه خلوقی سهر روی زوی و تاسمانه کانه، بینی موحه مه د
 گیان مه وتوو و ناچاوی ده درهوشیته وه، دلی نه هات خه بهری بکاته وه و
 به له سه رخویی و به هیمنی، به و پیری شه فقه ته وه لئی چوه پیش و
 دایکیشی ته ماشای ده کرد، دهستی خسته سهر سنگی تازیز و ته ویش
 زه ره خنده یه کی مه له کوتیی بو کرد و چاره جوانه کانی کرده وه تا
 سه چی حدلیمه بکات، نووریک له هه ردوو چاره جوانه کانی هاته ده ره وه
 بو تا تاسمان بهر زیوویه وه و حدلیمه و دایکیشی سه یریان ده کرد
 ... حدلیمه ماچیکی نارچارانی کردو مه مکی راستی خسته نار ده می
 موباره کی وه و خیرا مه مکه کانی پر له شیر بوون و خوشه ویستمان لئی
 خواره وه، پاشان مه مکی چه پیشی خسته بهرده می به لام ده می
 موباره کی بو نه برد، چونکه خودای گوره خستبوویه دلیده وه که نه و
 له هی هابه شی هدی و نابی به شه که ی ته و بخوات . حدلیمه:
 (گیان ده لمانی) هه لگرت و هیئایه وه بو شوینی بارخستنیان، له ویش
 شی پییدا و له لاکه ی تریش شی پی ده ر خواردی مناله بچوکه که ی خوینان

دا و تیر لیتی خهوت که تا نه و ده مه له برسان خهوی له خوی و نه وانیش
تاراندبوو . حاریتی میردی حه لیمه چوو له و شتره که که له وه و پیش
گوانه کانی ووشکیان کردبوو، بینی و گوانه کانی پرپرن له شیر،
له شیر که هیئاو خوی و حه لیمه تیر تیریان لیخوارده وه و نه و شه وه
خوشیان و مناله که شیان تیر لیتی خهوتن. به یانی به ره و ناوچه که ی
خویان گه پانه وه، له پر یگادا و شتره که و گوید ریژه که ته کانی سه یریان
تیکه و تبوو، هاوریکانیان پییان نه ده گه یشتن، به گه یشتنیشیان بو
هه وارگی به نی سه عد خواگیان به هوی خوشه و یسته وه فدر و به ره که تی
رژاند به سه ر نه و ناوچه یه دا و مال و خانه واده ی حه لیمه و حاریت پر
له خیر و به ره که ت بوو)... پاش ته و او بوونی نه م مه شه دانه بچین
حازری تازیه نامه ی دایکی جه رگسوزی بین و بچینه نا و ناخ و دل و
دهرونی برینداری و له و حه سره ت و خه م و نازارانه حالیی بین که
منالیک شش سالان له هه تیو که و تنیا (بی دایک و باوک و خوشک و
برا) ناخی خه م باران ده که ن، پاشان له گه لیا بیینه شوانیکی بچکوله و
به ده م ته ماشای مه رومالاته وه به قوولی هه ست له بیر کردنه وه کانی
رابگرین و سه رنجی وردی ره فتاره جوان و گو فتاره شیرینه کانی به دین،
پاشان له گه لئی هه نگاو هه لگرین و گوئی له دانپیانانی نه و به ره

خوشبهخته بگرین که به ناشکرا پیی دهفهرموو: (السلام عليك يا
 رسول الله)، پاشان له گهل نهو کاروانه سهفهر کهین که بهرهو شام
 کهوته ری و خوشهویستیشمان له گهل نهبو طالیبی مامدی له گهلایانا
 بوو، سهیرکهین چون (بوچهیرای راهیب) تووشی دلمهستی و حهیران
 بوون دهبی، وهختی دهبینی ههور سیبهری بو دهکاو دار و بهردو
 درهختیش دهچن به کرنووشا له خووشی بهوهی نه م سهروهه به سهیریانا و
 بهلایانا تیپهر دهبی و، بوئی دهبن به ههوارگه و سابات، پاشان سهرنجی
 تهواوی خه لکی مه ککه بهدین که چون نه مانهت و شت و مه که
 بهنرخه کانیان له لای نهو دادهنا و به (صادق الامین = راستگوی
 دهستپاک) پیناسه یان ده کرد، پاشان له گهلایا بچینه نه شکهوتی (حراء=
 حیرا) و چند شهو و روژ و حهفته و مانگ له خزمهتیا بمینینهوه و
 ههست (له بیرکردنهوه قووله کانی له به دیهینهری گهردوون و تهواوی
 دروستکراوان و ریساو دهستوره جوانه کانی) رابگرین و له گهل نهودا
 روح و ناخ و دل و دهروون و شهپوله مهعنهوییه غهیبیه نهمریه
 نیلاهیه کان ههلمزین و سینه و ههست و نهست و تهواوی خانه کانی
 بوونمان پراو پر بکهین له حهقیقهتی نیلاهی له سووچنکهوه
 تهماشای دابهزینی حهزرتی جوهره نیلی مه لائیکهت بکهین که بهدهم

گوشینی باوه‌شینی حه‌زرت گیانه‌وه (اِقرأ = بخوینه = سه‌رنج بده
 =بیربکوه = قول بده = رامینه) ی لی داوا ده‌کات و به‌شیک
 له‌سورته‌تی (اِقرأ) ی پی خه‌لات ده‌کات .. پاشان له‌گه‌تی به‌وه‌موو
 سه‌رسوپمانیه‌وه بگه‌ریینه‌وه لای دایکمان (خه‌دیجه خاتوون) وگویی
 بیستی رسته و پیناسه به‌هاده‌اره‌کانی بین که بو دلدانه‌وه پی
 ده‌فرموو : هیچ خه‌م مه‌خو و هیچیش مه‌ترسه ، تو هه‌رگیز لی‌ت تیک
 نه‌چوه و تووشی هیچ نه‌خوشی و ناخوشیه‌کیش نه‌هاتووی و نایه‌یت
 چونکه تو : (سیله‌ی رحه‌م به‌جی دینی و ، یارمه‌تی لاواز ده‌ده‌یت و
 ده‌ستگرویی که ده‌سه‌لاتان ده‌که‌یت و نانی میوان ده‌ده‌یت و به‌هانای
 لیقه‌وماوان دیتی و راستی ده‌لیت و نه‌مانه‌ت ده‌پاریزی) پاشان
 له‌گه‌ل هه‌ردوو نه‌م نور و په‌حمه‌ت و به‌ره‌که‌ته به‌چینه لای ناموزای
 دایکمان (وه‌ره‌قه‌ی کوری نه‌وفه‌ل) و گویی له‌دلدانه‌وه و پیناسه
 راسته‌قینه‌کانی بگرین که پی ده‌فرمووی (نه‌مه‌ی بو تو هاتوه
 هه‌مان نه‌و ناموسه‌یه که بو ته‌واوی پیغه‌مبه‌ران هاتوه ، نه‌وه‌ش که
 هیناریه‌تی هه‌مان نه‌و ره‌وانه کراویه که بو لای (موسا) پیغه‌مبه‌ر
 سه‌لامی خوی له‌سه‌ریت هاتبوو ، هیچ مه‌ترسه و تو کراویت به
 پیغه‌مبه‌ر و خوزیا گه‌نج ده‌بووم بو به‌رگریکردن له‌خوت و په‌یامه‌که‌ت

نه و کاتهی که گه له کهت ده ریان ده کردی ... پاشان له گه لئی روو به
 که عبه نویتز بکهین و به شمان له و تازار و نه شکه نجانه بهر کهوی که
 ده یاندا به سه ریدا، پاشان له گه ل (خوی و زهید) دا بچین بو طائف و
 هه موو نه و تازار و ئیشانه بچیتزین که به هووی بهرده کانه وه بو یان
 ده هاویشتران له لایه ن گه لی طائفه وه به فهرمانی گه وره کانیا ن، له گه لیا
 له بن دره خته کان پشوویه کی خه مبارانه بدهین و قاچه موباره که
 زامداره کانی ته داوی بکهین و ته ماشای نه وه هه لویتسه پیغه مبه رانه و
 مهردانه و به خشندانه بکهین و گوئی له و مونا جات و دل هه لقرچانانه
 رابگرین که له ده می موباره کی ده هاتنه ده ری وه ختی مه لائیکه ت پی
 ده فهرموون خودا سه لامت لی ده کات و پیت ده فهرمووی نه گه ر
 حه زده کات با نه و دوو شاخه بدری به سه ر سه ری تم گه له و له ناو برین،
 که چی نه ویش له وه لامدا ده فهرمووی نه خیر حه زنا که م و ، به کوئی رووی
 دلی ده کاته خوا گیان و پیتی ده فهرمووی : (بو لای تو به رزده که مه وه
 سکا لای بی تواناییم و که م بایه خیم به لای خه لکانه وه، نه گه ر تو لیم
 زویر نه بی من هیچ باکم نیه ...) پاشان له گه لیا نا بچینه (شیعابی
 نه بو طالب) و نه و هه موو حه سه رت و نه خوشی و ناخو شیا نه یان له گه ل
 بچیتزین و نه و هه موو برسیده تی و تینویتی و دا برینی سیله ی په حه یان

ههست پی بکهین و له هه مووان جدرگېتر تامادهی جده نازهی گه وره ی
 نافرته نیمانداره کان (دایکمان خه دیجه) بین که له دوای نه و هه موو
 سه روه ت و ساماندهی که هه یبوو و به خشی له پیناوی هه زره ت گیانی و
 نیسلامه تیا که چی له ویداو له برسانا فهوتی موباره ک ده کات ... پاشان
 له گه لیدا سه فه ری (ئیسرا ومیعر اج) بکهین و سه رته تا بچینه مزگه وتی
 (أقصى) و شاهیدی بینینی که رنه قالی سه رجه می پیغه مبه ران بین له و
 پیشوازیه شکومه ندانه ی که لیی ده کهن و له گه لیانا ریز ببه ستین بو
 نوژ و گوی له دهنگی زوئال و مه له کوتیانده ی پیغه مبه ر بگرین
 له خوتندنی قورئانا ، پاشان له گه لیا سه رکه وین بو ئاسمانه کان و
 ته واری نهیئی وئایه ته گه وره کانی ئاسمانی له گه ل موشاهه ده بکهین و
 ناسمان به ئاسمان سه ردانی پیغه مبه ره به ریزه کانی وهک (ناده م و یحیی و
 عیسی و یوسف و ئیدریس هارون و موسی و ابراهیم) بکهین و
 گفتوگوی شیرینیان . گوی لیبگرین ... پاشان له گه ل خو ی وئیمام
 نه بوبه کری صددیقا کوچی موباره ک بکهین به ره و مه دینه و له ریگا
 لادهینه ناو نه شکه وتی (ثور) و ببینین چون نه بوبه کر گیان به جله کانی
 کهن وکه له به ره کانی ناو نه شکه وته که ده گریت وئیمهش له سووچیکا
 له دراره ی نه وان دانیشین و گوی له م گفتوگو شیرینه یان بگرین وهختی

لههاتنی سهرانی بی باوه‌ری قوره‌ی‌شا بو به‌ردهم نه‌شکه‌وته‌که (صددیقی
 نه‌تقا) به‌هزرت ده‌فرموی: واللّه‌ نهی پیغه‌مبه‌ری خوا نه‌گر
 تده‌ماشای خواره‌وه و قاچی خویمان بکه‌ن نیمه‌ده‌بینن، هزرت گیانیش
 به‌ئه‌وپه‌ری هیمنی و متمانه‌ بوونی به‌ خواگیانی خویره‌وه، به‌ئه‌وپه‌ری
 دلته‌وایی کردنی هاوری گیانی به‌ گیانیه‌که‌ی له‌ وه‌لاما پیسی
 ده‌فرمویته‌وه: (نه‌ی نه‌بو به‌کر گومانت چوته‌ به‌ دووانیک که
 سیته‌مینیان خودا بی)

﴿إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي
 الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ
 بِجُنُودٍ لَمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَى وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا
 وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ (التوبة: 40)

پاشان بچینه مه‌دینه‌ی منه‌وره و به‌ر له‌ هه‌رشت له‌ گه‌ل هاوه‌ل و
 یاریده‌ده‌ره‌کانی خه‌ریکی دروست کردنی مزگه‌وت بین بو په‌رسته‌شه‌کان،
 پاشان ورده‌ ورده‌ سهرنجی نه‌و برابته‌تی پی کردنه‌ی نیوان
 (مهاجرین و انصار = کوچه‌هران و یاریده‌ده‌ران) بده‌ین که پیغه‌مبه‌ر
 ده‌یکات له‌نیوانیان وگویی له‌ گه‌توگویی نیوان نه‌و دووهاوه‌له‌ به‌پرتزه

(سه عدی کوری ره بیع وعه بدولره حماني کوری عه وف) بگرین که
حه زره ت کرد بوونیه برا وه ختی (سه عد) به (عه بدولره حماني) ده فهرموئی :
نیدی له مه ولا من وتو براین و هه رچیه کم هه یه له مال و سه روه ت و
سامانه کم نیوهی بو تویی و دوو خیزانیشم هه یه بزانه کامیانت پی
گونجاوه بوتی ته لاق ده دم و پاشان بیکه به هاوسه ری ژیانی خوت،
(عه بدولره حمانيش) له وه لامی نه و هه لویسته ئیماندارانه و جوامیرانه
و میژوو هه ژینه ره دا پیی ده فهرموئی : خودا به ره که ت بخاته مال و
خیزانته وه، له جیاتی نه وه تو بازاری خوتانم پی نیشانده تا ده سکمه به
که سابه ت ..) پاشان له گه ل خوی و هاوه له به ریزه کانی به شداری شه ری
به در و ته واوی رووداوه کانی ناوی بکه یین و شایه ت حالی دابه زینی
مه لایکه تانی خودا بین و پاشان شه ری ئو خود و ته واوی رووداوه
جه رگبه کانی و پاشان ته واوی شه ره کانی تر دانه دانه له ناویانا گوزه ر
بکه یین و ره فتار و گو فتاره شیرینه کانی هه زره ت سه رنج به یین، پاشان
به شداری صولخی حوده بیبه یی له گه ل بکه یین و ورد پروانینه خال و
بنده کانی صولحه که و ورد تریش پروانینه ناخ و ده روونی هاوه له
به ریزه کانی، پاشان له گه لیا فه تحی مه که بکه یین و له لای پاستیا وله
چورنه ناویا گوئی له و فهرمایشه پر له ره حه ته بگرین وه ختی یه که له

یاوه ره به ریزه کانی به کافره کان دهئی (الیوم یوم الملحمة) و حه زره تیش
 ده فرمووی نه خیر (الیوم یوم الرحمة)، هه روه ها له و هه لویسته
 جوامیرانه رابمین و نه و فرمایسته به هاداره گوی لیبگرین ده رباره ی
 سه رسه خترین دوزمنی تا نه و سته ی نه و تاینه که نه بوسوفیان بوو
 بهر له موسلمان بوونی فرمووی : هه رکه س بچیته مائی نه بو سوفیان
 سه روسامانی سه لامه ت و نه مینه ... پاشان نمایشی دارعه صاکه ی بکه ی
 که دهینا به چاوی بته کانی ده ور و بهری که عبه و دهیفرموو : ﴿ وَقُلْ
 جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا ﴾ (الاسراء: 81)، پاشان
 به هیمنی به دیار نه م کو کردنه وهی خه لکانی مه ککه له که عبه دا
 دابنیشین که حه زره ت پیانی فرموو : (گومانتان وایه که چیتان
 ده رحه ق بکه م ؟ نه وانیش له وه لأمیا وتیان : برایه کی به خشنده ی پایه
 بهرز و کوری برایه کی به خشنده ی پایه بهر زمانی) نه ویش پی
 فرموون : برون نیتر نیوه هه مووتان نازادن ... پاشان حازری روژگاری
 نه خوش کهوتن و فهوتی موباره کی ببین و به دیار گریان و هه نسکی
 قوولی دل و گیانی هاوه له به ریز و دل سوژه کانی : نیمه ش به کولی دل
 بگرین ...

ئیدی ئەم خەیاڵ لێکردنە بو تەواوی ژیاننامەى حەزرەت گیان و
دوایش بو تەواوی باس و بەسەرھات و ژیاننامەى پێغەمبەرانی تر
بکەین و پاشان مەلائیکەتانی خواو بەھەشت و دۆزەخ و نەھینەکانی
ئاسمانەکان ھەر بەھەمان شیوەن گەر بمانەوی ناسین و ئیمانی دل و
دەروونیمان دەربارەیان زیاتر و پتەوتر بییت ... ئیدی بەر لەھەر شت بە
فەضل و بەخششی خودا و پاشان بە گەیشتن بەم پلە و ئاستە
لەخەیاڵکردن و تیکەلبوون بە ژیان نامە و باس و بەسەرھاتی حەزرەت
گیان و تەواوی مەلائیکەتان و بەھەشت و دۆزەخ و ... ھتد ... شتیکی
سەیر و سەمەرەى تر خەلات دەکری و سەرھەلدا : ئەویش ئەو یە کە
کەسایەتییەکان و رووداوەکان (بە ئیذنی خوا) و ڕدە و ڕدە (شیوە و
روخسار = دەنگ و ڕەنگی مەعنەوی) پەیدا دەکەن، بەواتا وەختیک بەو
قوولییە (بە نمونە) خەیاڵ لەحەزرەت دەکەین و تیکەل بە ناخ و دل و
گیانمان دەبییت و تەواوی ھەست و نەست و خەیاڵمان داگیر دەکات : ئەو
دەمە لەکاتی پێویست بوون و لەساتە وەختی خەیاڵ لێکردنی قوولیی
پاستەقینەدا حەزرەت گیان (شیوە و رووخسار = دەنگ و ڕەنگی)
لەطینی مەعنەوی پەیدا دەکات لەبەردەم بینایی تەندروست و سوّمای
دلی خەیاڵگەردا، ئیتر ئەو ی پێویست بکات حەزرەت لە چەشنی پەيام

پیی راده گه یه نی و دلنه وایی ده کات و ناراسته ی دروستی بو دیاری
ده کات .. ده بی نه ومان له بیرنه چی نه م پیدا بوونه ی حه زرت گیان
هه رجاره ی به هو ی یه کیك له م چوتیه تیانه ی خواره وه ده بیته و ده که ویتته
به ر بینایی :

1- له ریگه ی (تمثل = ته مه ثول) کردنی مه لائیکه تانه وه

له سه ر شیوه و رووخساری حه زرت گیان : نه مه ش
به شیوه یه که که خودای گه وه ئیذن و فه رمان به یه کیك له
مه لائیکه ته کان ده دات به چیتته سه ر شیوه و رووخساری حه زرت و نه و
په یامه ی که پیوسته بیگه ی نی، ده یگه یه نیته ده ست ودل و دیده ی
که سه ئیماندار و خه یالگره که، ئیدی نه و له ده روون و دیده ی تایبه تی
خویا حه زرتی بینیه و په یامه تایبه تیه که ی له نه وه رگرتوه ... دیاره
نه و ته مه ثول کردنی مه لائیکه ته ش له سه ر شیوه و رووخساری بنیاده م
شتیکی ناسایه و له قورئان و له فه رمایشته کانی حه زرتیشا نمونه یان
زده، له قورئانا بو حه زرتی (مه ریهم = گه وره ی ئافره تانی ئیماندار)
وه ختی که پله و پایه ی ئیمانی تا دوا لوتکه به رز ده بیته وه و کاتی
نه وه دیت که خویا گه وره هم تا قی بکاته وه وه م گه وره ترین موعجیزه

بهوئی تهوهوه بهرپا بکات بو مروثایهتی (که هینانه وجودی مندالیکه بهناوی (عیسای کوری مه‌ریه‌م)) نییدی له‌وده‌مه‌ خودای گه‌وره‌ په‌یوه‌ندی پیوه‌ ده‌کات و له‌پرئگای یه‌کیک له‌مه‌لائیکه‌ته به‌پرئزه‌کانی خو‌یه‌وه (که ته‌مه‌ثول ده‌کاته‌ سه‌ر به‌شه‌ریکی ریک و پینک) ته‌م هه‌وایی مندال به‌خشینه‌ بی‌ باوکه‌ی پی‌ راده‌گه‌یه‌نی . خودای گه‌وره‌ ته‌م به‌سه‌ره‌اته‌ی له‌قورثانا تو‌مار کردووه و ده‌فه‌رمووی :

﴿ وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ وَطَهَّرَكِ وَاصْغَفَاكِ عَلَىٰ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ (42) يَا مَرْيَمُ اقْنُتِي لِرَبِّكِ وَاسْجُدِي وَارْكَعِي مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴾
 (ال عمران: 42-43) ﴿ إِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴾
 ﴿ ال عمران: 45 ﴾

هه‌روه‌ها: ﴿ وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ اتَّيَبَتْ مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا (16) فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا (17) قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا (18) قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا (19) قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ وَلَمْ أَكُ بَغِيًّا (20) قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكِ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَلِنَجْعَلَهُ آيَةً

لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا وَكَانَ أَمْرًا مَقْضِيًّا ﴿امریم: 21﴾، یان نهو مهلائیکه ته
 بهر پیزانه دی لهسه ر شیوه و رووخساری چهند پیایوئیک به میوانی هاتنه
 خزمه تی حه زره تی نیبراهیم و پاشان چوونه خزمه تی حه زره تی (لوط)
 یش : { وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبَشْرَى قَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامًا فَمَا لَبِثَ
 أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِيدٍ (69) فَلَمَّا رَأَى أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكِرَهُمْ وَأَوْجَسَ
 مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمِ لُوطٍ (70) وَامْرَأَتُهُ قَانِمَةٌ
 فَضَحِكَتْ فَبَشَّرْنَاهَا يَا سَحَاقُ وَمِنْ وَّرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ (71) قَالَتْ يَا وَيْلَتَا
 أَأَلِدُ وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجِيبٌ (72) قَالُوا أَتَعْجَبِينَ
 مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ حَمِيدٌ مَجِيدٌ (73)
 فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ وَجَاءَتْهُ الْبَشْرَىٰ يُجَادِلُنَا فِي قَوْمِ لُوطٍ (74)
 إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُنِيبٌ (75) يَا إِبْرَاهِيمُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا إِنَّهُ قَدْ جَاءَ
 أَمْرٌ رَبِّكَ وَإِنَّهُمْ آتِيهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ (76) وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا
 سِيءَ بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالَ هَذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ ﴿اهود: 77﴾،

له فرمايشته کانی حه زره تیشا هه موومان نهو فرموده یه مان
 بیستوه که نیمامی بوخاری دهیگیریتته وه بو مان کاتی که جو بریل
 له شیوه و پووخساری پیایوئیکا دیته لای و به دیار هاوه له بهر پیزه کانی وه

4404 - { حَدَّثَنِي إِسْحَاقُ عَنْ جَرِيرٍ عَنْ أَبِي حَيَّانَ عَنْ أَبِي زُرْعَةَ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَوْمًا بَارِزًا لِلنَّاسِ إِذْ أَتَاهُ رَجُلٌ يَمْشِي فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا الْإِيمَانُ قَالَ الْإِيمَانُ أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَلِقَائِهِ وَتُؤْمِنَ بِالْبَعْثِ الْآخِرِ قَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا الْإِسْلَامُ قَالَ الْإِسْلَامُ أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا تُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَتُقِيمَ الصَّلَاةَ وَتُؤْتِيَ الزَّكَاةَ الْمَفْرُوضَةَ وَتَصُومَ رَمَضَانَ قَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا الْإِحْسَانُ قَالَ الْإِحْسَانُ أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ قَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَتَى السَّاعَةُ قَالَ مَا الْمَسْئُولُ عَنْهَا بِأَعْلَمَ مِنَ السَّائِلِ وَلَكِنْ سَأَحَدُّثُكَ عَنْ أَشْرَاطِهَا إِذَا وَلَدَتِ الْمَرْأَةُ رَبَّتَهَا فَذَلِكَ مِنْ أَشْرَاطِهَا وَإِذَا كَانَ الْحُفَاةُ الْعِرَاةُ رُءُوسَ النَّاسِ فَذَلِكَ مِنْ أَشْرَاطِهَا فِي خَمْسٍ لَا يَعْلَمُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ { إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنزِلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ }

ثُمَّ انصَرَفَ الرَّجُلُ فَقَالَ رُدُّوا عَلَيَّ فَأَخَذُوا لِيَرُدُّوا فَلَمْ يَرَوْا شَيْئًا فَقَالَ هَذَا جِبْرِيلُ جَاءَ لِيُعَلِّمَ النَّاسَ دِينَهُمْ { ..

ههروهه ها هه مووشمان نه م فدرمووده بهی هه زره تمان بیستوهه که باسی
که سیکمان بو ده کات که ده یه وی بجیته هه ردانی براده ریکی خوی
و خودای گه وره مه لاتیکه تیک له سه ر شیوه ی مروقیك ده نی ریته سه ر
ریتیگای و پیی ده لیت بوچی ده چیته هه ردانی نه و براده رت (خزمایه تی
و مامه له و به رزه ونه ندیک هه یه له نیوانتان ؟ نه ویش ده لی نه خیر ته نها
له به ر په زامه ندی خودا ده چمه هه ردانی، ئیدی مه لاتیکه ته که ش پیی
ده فدرموویت مژده ت لی بیت من مه لاتیکه تی خودام و خوداش لیت
خوش ده بیت به هو ی نه م کرداره ته وه.) هه مووشمان له ژیاننامه ی هه زره تا
نه وه مان بیستوهه که زورجار مه لاتیکه ت له سه ر شیوه ی یه کیک
له ها وه له به رتزه کانی ده هاتنه خزمه تی هه م بو هی نانی سه رووش وهه م بو
هاوکاری و به شداری کردنیان له شه ر له گه لیدا. (دو حیه ی که له بی) ش
یه کیتی نه و ها وه لانه بوو که مه لاتیکه ت ده هاتنه سه ر شیوه و
روه خساری ده ی که واته مادام له روژگاری کو ن و نویدا نه م شته روه ی
داب ی و مه لاتیکه تان هاتنه سه ر شیوه و روه خساری مروژ شتیکی
ناسایشه بینه سه ر شیوه و روه خساری پیغه مبه ریشمان و په یامی دل و
گیانی پیغه مبه ر بگه یه نن به نه هلی خوی، نه وه ش که هه زره ت

ده فرمووی شهیتانه کان ناتوانن خویمان بخرنه سهر شیوه و رووخساری من
تهوا ناشکرایه که قسه له سهر شهیتانه کانه نهک مه لائیکهت .

2- له لای ریوارانی ری مه عنه وی و نه هلی دل و کشف نه مه
روشنبوته وه و سه لیتراوه که هه موو مروثیکی نیماندار به لانی که م
(صوره مثال) یکی هه یه، نه گهر ناستی نیمانی و نزیکی له خواو
مه حبه ته تی بو حه زره ت بگه نه ناست و پله ی به رزی داواکرار تهوا
ناشنایه تی له گه ل (صوره مثال = هاوشیوه که ی خو ی) په یدا ده کات و
هه رکات خودا ری بدات و پیویست بکات روخی تهو: {جووله و
به رپرسیاریتی و کار و نواندنی هه لو یست} له هاوشیوه که یدا په یدا
ده کات و له (شوینگه لی) جودا له (صوره حقیقی = بوونی راسته قینه)
ی خو ی: گو فتار و ره فتار ده کات ... دیاره که پیغه مبه ریش به رزترین و
به هیزترین ترین و کامل ترین (صوره مثال = هاوشیوه ی) هه یه و
ده کریت و سانایه که له یه ک کاتدا هه موو خه لکی سهر زه وی له خه وندا
بیبنن و له یه ک کات وله چه ندین شوینی جیاوازیشدا
(هه موو نیماندارانی گه و ره ی تایبته ت) له واقع دا بیبنن و په یامی
پیویست له ده ست و دل و دیده و زاری موباره کی وه ربگرن، که نه مه

به خششیکه خهلاتی مرؤڤ کراوه و توانستیکه له (رؤح) دا وجودی
حقیقی هدیه چونکه هی خوا خویهتی..نیستاش فرموو با پیکهوه:

یه کهم- سهرنجیکی ئەم نایهته بدهین { وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ
ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا أَنْ
تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ } (الأعراف: 172) بهواتا هه موو
مرؤقایهتی داننیان نا له بهردهمی خوادا و بوون به شاهیدیش به سهر
نهفسی خویانهوه که (الله) پهروهردگاریانه، دهی له کاتیکا که هیشتا
جگه له (تادهم سهلامی خوی له سهر بیته) هیچ مرؤقیک بهرؤح و
جهستهوه نه هیترارهته بوون.

دووهم- ههروهها سهرنجی ئەم فرموودهیدی حهزرت بدهین که
مانا کهی نزیکه له ناوهرؤکی نایهته کهی سهرهوه که بو شهرحی ئەم
نایهته پرسیری لی کراوه: { وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَ مِنْ نُوحٍ
وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَىٰ ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُم مِيثَاقًا غَلِيظًا } (الأحزاب: 7) :
(که باس له وهرگرتنی په یمانی پیغه مبهرایهتی ده کات له لایهین خوداوه
له حهزرت له کاتیکا هیشتا تادهمی یه کهم مرؤقی دروستکراوی خوا
له نیوانی رؤح و جهستهدا بووه: { حَدَّثَنَا يَحْيَىٰ بن كَثِيرٍ أَبُو النَّضْرِ، عَنْ

جُوَيْر، عَنِ الضَّحَّاكِ بْنِ مُزَاحِمٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ،
مَتَى أَخَذَ مِيثَاقَكَ؟ قَالَ: وَآدَمَ بَيْنَ الرُّوحِ وَالْجَسَدِ. { المعجم الكبير
للطبراني }

سببی یهـم- ههروهه ها سه رنجی نهـم فهرمووده یهـی هه زرهت بدهین وهختی
کۆمه لیک له هاره له به پریزه کانی هه زیان کرد به شداری شه پی
(ته بووک) ی له گه لدا بکهـن، به لام هیهچ سهروهت و سه رمایه کیان
نه بوو تا نه سپ و شیر و تیر و پیوستیه کانی جهنگی پی بکرن، ناچار
له بهر نهـم عوزه ریهان نه یان توانی به شداری شه ره که بکهـن ومانه وه له
(مه دینه) دا، که چی هه زرهت له پریگادا به هاره له کانی فهرموو نیـمه
هیهچ دۆل و شیویکمان نه بریوه نیلا کۆمه لیک ههـن له گه لمانا بوون
نه گهرچی عوزر له ماله کانیانی به ند کردوون، { به واتا له یهـک کاتا له
مه دینه ش بوون و له گه ل هه زره تیش وجودیان هه بووه } که نه مهـش
صدق و صفای دلی نه وان وعه زم و نییه تی راسته قینه یان بووه
جهسته ی پهیدا کردوه له شیوه و رووخساری خو یاندا، خودای گه وره ش
یاده ریه نهـم هاره له دلگه ش و گهرم و چاو به فرمیسکانه ی بهـم شیوه یه
نامه زه پینداوه له قورئاندا :

﴿وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا
وَأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يُنْفِقُونَ ..﴾ (التوبة: 92)

چوارهم- سدرنجی ئەم فەرموودەیهش بەدەین کە حەزەرت لە بینینی
دیمەنیکى بەهەشتا بە (بیلال ی حەبەشى) دەفەرموى: {ئەى بیلال
گویم لە خشیپەى نەعلەکانت بوو لە بەهەشتا، بە چ کرداریک بەو
گەشتى؟} ئەویش لە وهلامیا دەفەرموى ئەوێ لەهەموو کردارەکان
زیاتر ئومیدم پێى هەبى ئەوێه کە لە دواى هەلگرتنى هەموو
دەستنوێژیک چەند نوێژیک دەکەم لەو نوێژانەى کە خوا لەسەرى
نووسیوم (1081 - حَدَّثَنَا إِسْحَاقُ بْنُ نَصْرِ حَدَّثَنَا أَبُو أُسَامَةَ عَنْ أَبِي حَيَّانَ
عَنْ أَبِي زُرْعَةَ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
قَالَ لِبِلَالٍ عِنْدَ صَلَاةِ الْفَجْرِ يَا بِلَالُ حَدِّثْنِي بِأَرْجَى عَمَلٍ عَمَلْتَهُ فِي الْإِسْلَامِ
فَبِأَيِّ سَمِعْتُ دَفَّ نَعْلَيْكَ بَيْنَ يَدَيْ فِي الْجَنَّةِ قَالَ مَا عَمَلْتُ عَمَلًا أَرْجَى
عِنْدِي أَنِّي لَمْ أَتَطَهَّرْ طَهُورًا فِي سَاعَةِ لَيْلٍ أَوْ نَهَارٍ إِلَّا صَلَّيْتُ بِذَلِكَ الطُّهُورِ مَا
كُتِبَ لِي أَنْ أُصَلِّيَ قَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ دَفَّ نَعْلَيْكَ يَعْنِي تَحْرِيرَكَ {صحيح
بخاري : 1081} (بەواتا لەدەیک کاتا هەم پیتغەمپەرى خواو هەم
بیلالیش لە مەدینەش بوون و لە بەهەشتیش بوون) ..

3 - پدیدابوونی حه زرت به روحنیه تی خویده وه : ناشکرایه که خودا دهریاره ی تهوانه ی که له پیناوی خویدا کوژراون ده فهرمووی به مردوویان حساب مه کن به لای خوتانه وه، چونکه تهوانه زیندوون و له لایه ن پهروردگاری خوینانه وه رزق و روژی ده درین . ﴿ وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ ﴾ (عمران: 169). دیاره تهو زیندوویتیتهش به تنها زیندوویتی مه عندهویان نییه له دل و یادی ئیمانداراندا، به تنها زیندوویتیتهش نییه له دواروژ و له به ههشتا چونکه هه موو ئیمانداران که ده چنه به ههشت زیندوو ده میننه وه تیا پیدا نهک تنها کوژراوانی پتی خودا، ناشکرایه باسه کهش باسی پیدانی رزق و روژی یه له لایه ن خودا وه، به لکو زیندوویتیان زیندوویتی (حه قیقی = مه عندهوی) یانه و هه رکات پیوست بکات خودای گه وره ئیزن ده دات وه کو شکومه ندی و ریزیک بوین روحنیه تیان به ناو کهسانی تاییه تدا هامووشو بکاته وه و نالوگوپی رهفتار و گوفتار بکن ... ئی خو پایه و پله ی (کوژراوانی پتی خودا) بهرز و بالاتر نیه له پیغه مبه ران به گشتی و له پیغه مبه ری خوشمان به تاییه تی، چ جای ته وه ی که پیغه مه به رمان هم پیغه مبه ره و هه م کوشتراوی رتی خوداشه، چونکه له سه ره مه رگیا

دهیفرموو : (ههست ده کهم نهو ژههره‌ی لهو خواردنه ده‌رخواردم درا
 ئیستا وا ره‌گ وریشاله‌کانی ده‌روونم پارچه پارچه ده‌کات) کهواته
 نه‌گه‌ر کوژراوانی پئی خودا زیندوو بن نه‌وا پیغه‌مبه‌ران به دلنیا‌یی‌ده
 هه‌میسه زیندوون وحه‌زرتیش ده‌فهرمووی ((خاك له‌سه‌ری حه‌رام
 که‌راوه لاشه‌ی پیغه‌مبه‌ران برزینی و بیان‌کاته‌وه به خوڤ } 1627 -
 حَدَّثَنَا عَمْرُو بْنُ سَوَادٍ الْمِصْرِيُّ حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ وَهْبٍ عَنْ عَمْرِو بْنِ
 الْحَارِثِ عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي هِلَالٍ عَنْ زَيْدِ بْنِ أَيْمَنَ عَنْ عَبَادَةَ بْنِ نُسَيْبٍ
 عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَكْثَرُ
 الصَّلَاةِ عَلَيَّ يَوْمَ الْجُمُعَةِ فَإِنَّهُ مَشْهُودٌ تَشْهَدُهُ الْمَلَائِكَةُ وَإِنْ أَحَدًا لَنْ
 يُصَلِّيَ عَلَيَّ إِلَّا عُرِضَتْ عَلَيَّ صَلَاتُهُ حَتَّى يَفْرُغَ مِنْهَا قَالَ قُلْتُ وَبَعْدَ
 الْمَوْتِ قَالَ وَبَعْدَ الْمَوْتِ إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ عَلَيَّ الْأَرْضَ أَنْ تَأْكُلَ أَجْسَادَ
 الْأَنْبِيَاءِ فَنَبِيُّ اللَّهِ حَيٌّ يُرْزَقُ (ابن ماجه) .

بو زیندوویتی پیغه‌مبه‌ران (سه‌لامی خویان له‌سه‌ر بیته) ده‌توانین
 سوود له فه‌رمووده‌کانی (اسراء و معراج) وه‌ریگرین که هه‌زرت
 به‌ناشکرا باسی زیندوویتی و حضور و جوودی هه‌موو پیغه‌مبه‌رانمان
 بزده‌کات لهو سه‌فهره موپاره‌که‌یدا، بو نمونه ده‌فهرمووی (به‌لای
 موسای براما تیپه‌پریم، بینیم وا له‌ناو گوپه‌که‌یدا نویتز ده‌کات)، پاشان

ده فەرموئ (هەرکە گەیشتمە بیت المقدس هەموو پێغەمبەران
نامادەبوون و پێش نوێژیم بۆیان کرد)، پاشان کە خوا بەرزى دەکاتەو
ناسمانەکان لەوێشدا لە گەڵ چەندین پێغەمبەر گەفتوگۆو چاوپێکەوتن
دەکات ، ئەوانیش: (ئادەم و یەحیا و عیسا و یوسف و ئیدریس و
ھاروون و مووسا و ئیبراھیم .. سەلامى خوايان لەسەریت) بەواتە
حەزرتى مووسای هەم لەناو گۆردا بینیوه و هەم لە بیت المقدس دا و
هەم لە ناسمانى شەشەم دا..

نسبەت بە زیندوویتی و چاوپێکەوتنى خۆیشى دەتوانین سوود لەو
فەرموودە شیرینەى خۆى وەرگیرین کە ئیمامى بوخارى بۆمان
دەگێڕیتەووە کە تیایدا حەزرت دەفەرموئ (من رأني في المنام
فسیراني في اليقظة) ئاشکرایە ماناکەى کە دەفەرموئ هەرکەس
منى بينى يان من ببينى له خەوندا ئەوا بى گومان لە نایندهدا من
دەبینى لە ئاگاییدا. «دەى ئەم فەرموودەىە نابى تەنها بە پۆژى دواى و
ناو بەهەشت لێک بدریتەووە چونکە ئەگەر وابوایە دەیفەرموو (فسیرانى
في الجنه) بەلکو مەبەستى لەوێه ئەگەر خەون بینە کە شایستە بیت و
قۆناغە دەروونى و ناستە بەرزەکانى ئیمان بپێت و مەحەببەتى بۆ
حەزرت تا ناستى لە خۆ خوشەریست تر چوو ئەوا وەك چۆن لە خەوندا

بینیویه تی ناو هاش پۆژگاریک له دنیا و له ناگاییدا دهیی نی، جا چ
له ریگای ته مه ثغولی مه لاتی که تانه وه بیته له سه ر شیوه و پوو خساری
حه زه رت خوی، یان هه ر پۆحیا نه تی موباره کی خوی ده بی نیته له
جه سته یه کی له طیفی خوا خه لقنده ی مه عنه ویدا..

(من له بو پینشوازی تو ی نازی زله و ما قوول شکین)

کاوله یه کی انفرادیم هه ن بی ئاوه ند و ره وه ن)..

ئیمه هه می شه ترسمان له زیندوو بونه وه ی مردوو له واقیعدا، بو یه
هه ر کات گو ی بیستی زیندوو بونه وه ی مردوو بین له دنیا دا بی سی و
دوو ره تی ده که ی نه وه و رازی نا بین ئه م بابه ته بیته ناو خانه ی باوه ر پی
بوو غمانه وه، که چی نه گه ر ده سه لاته که بو خودا بگی ترینه وه و هیتر و
توانستی نه ویش بینینه وه بهر یاده وه ریمان و بیرمان بکه ویته وه که خودا
به سه ر هه موو شتی کدا زاله و توانا داره ﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾
(البقرة: 259) وهیچ شت وروودانی ک نیه بتوانی خوی له بهرده م
به ریابوونی دا بگریته نه گه ر خوی بیه وی : ﴿إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا
أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ (النحل: 40) نه وا ئاسانه ده توانین

نیستیعیابی بابه ته که بکهین . مه گهر هه موومان موعجیزهی حه زره تی
 عیسامان له قورنانا نه خویندوتته وه که به فدرمانی خودا مردوی زیندوو
 ده کرده وه به بهرچاوی خه لکانه وه؟ ﴿ إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ
 اذْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ وَالِدَتِكَ إِذْ أَيَّدتُّكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ
 فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَإِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَإِذْ
 تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِأَيْدِي فَتَنْفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي
 وَتُبْرِئُ الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِي وَإِذْ كَفَفْتُ
 بَنِي إِسْرَائِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ
 هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ {المائدة 110} يَا قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ
 يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا
 وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ {45} وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ
 الصَّالِحِينَ {46} قَالَتْ رَبِّ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ قَالَ
 كَذَلِكَ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُن فَيَكُونُ
 {47} وَيُعَلِّمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ {48} وَرَسُولًا إِلَىٰ
 بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ أَنِّي أَخْلُقُ لَكُمْ مِنَ الطِّينِ
 كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُبْرِئُ الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ
 وَأُخِصِّي الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدْخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ

إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَةً لِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٤٩﴾ (آل عمران: 49)، خوځه گهر
 بگوتري ته و مردووهی که زیندووی ده کرده وه هه رته نها بو چنده سات و
 کاترمیریک بوو پاشان ده مردووه و نه ده هاته وه ناو ژیان به فدرمانی
 خدا و نه ده بووه تاکیکی ژیانله بهر له کومه لگادا، نه وا ده لیین نه گهر
 چی قورنان نامازه به مردنه وهی که سه زیندووه که ناکاته وه له دوای نه وهی
 به فدرمانی خدا به وتهی حه زه تی عیسا زیندوو کراوته وه (چونکه
 مردنیش هه ر شتی که له و شتانه ی که هیچ که س له ده سه لاتی دانیه به
 نه نجامی بگه یه نی له سه ر هیچ مه خلوقی کا مه گهر به فدرمانی خدا) ...
 به لام به هه ر حال ته گهر وای دانیین که نه و مردووه پاش زیندوو کرانه وهی
 نه هاتوته وه ناو ژیان و ناکریتته به لگه ی زیندوو بوونه وه و هاتنه وه ناو
 کومه لگای (حه زه تی محمد سه لامی خوی له سه ر بیته) . نه وا خوځ
 هه موومان چیروکی حه زه تی نیبراهیمان له یاده که به خوا گیان
 ده فدرمووی : ﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَى قَالَ
 أُولَئِم تُوْمِن قَالَ بَلَى وَلَكِن لِّيَطْمَئِنَّ قَلْبِي قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِّنَ الطَّيْرِ
 فَصْرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِيَنَّكَ
 سَعْيًا وَاعْلَمَنَّ أَن اللّٰهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ (البقرة: 260)، ناشکرایه که چوار
 بالنده ی هیناره و له دوای نه وهی هه مووی پارچه پارچه کردون و پاشان

هەر کۆمهڵه پارچهیهکی لهسهر چیایهك داناوهو پاشان بانگی کردوون
 و ئەوانیش بەفهرمانی خوا بوونهتهوه به بالندهکانی جاران وهاتونهتهوه
 ناو ژيانی خوین و تهمهنیان بهردهوامی بووه ... خو ئەگەر بو
 ئەمهشیان بگوتریت ئەمانه مروژ نهبوون و بالنده بوون و بالندهش
 پتوهر و پتواندی لهسهر مروژ پی ناکریت و نابیتته بهلگه له
 سههاتنهوهی ههزرت گیان لهکاتی پتویست بو ناو ژیان و ناو
 کۆمهڵگا ... خو ههموومان چیرۆکی (عزیر =عوزهیر) پیغه مبهرمان
 زانیوه له قورئانا کاتی بهریبواریی به سواری گوی درێژیکهوه که
 ههندیك خواردن و خواردنهوهشی لهگهڵ خوی دا هه لگرتبوو، به لای
 ناوچهیهکی خاپووردا گوزهر دهکات و پرسپاری نسبت به
 زیندووبونهوهی خاکی ناوچه که و خه لکه کهی بو دروست دهییت و دهییت
 ههمو ئەمانه دهبی چون زیندوو بکرینهوه: ئیدی خواگیانیش سه
 سال دهیمرینی و پاشان زیندروی دهکاتهوه و شایهت حالی بیینی
 بنیات نانهوهی ئیسقان و پتوه لکانهوهی گوشت به ئیسقانهکانی گوی
 درێژه کهیشی دهکات و به بهرچاریهوه تهویش زیندوو دهکاتهوه : ﴿ اَوْ
 کَالَّذِي مَرَّ عَلَى قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّى يُحْيِي هَذِهِ
 اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِئَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا

أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَلْ لَبِثَ مِئَةَ عَامٍ فَانظُرْ إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ
 وَانظُرْ إِلَى حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً لِلنَّاسِ وَانظُرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنشِزُهَا
 ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿البقرة: 259﴾ ... دهی خوئمه هیچ گومان و تهئویلیک ههئناگریت
 و پیغه مبهریکه دواى سه د سال تیپه رین به سه ر مردنیا ده گه ریتته وه نار
 ژیان و نار مال و مندال و خانه وادهی و له سه ر گه یاندنی په یامه کانی
 خوداش به خه لکان به رده وام ده بیته، تا ته و ده مهی جاریکی تریش
 خودای گه وره ده یمریته وه ...

له فدرمایشه کانی خوشیا حه زره ت ده یفه رموو: ((کرده و کانتانم پی
 نشان ده دریت، نه گه ر چاکه م تیا یانا بینى سوپاسی خوا ده که م، نه گه ر
 خراپه و سه ریچی و تاوانیشم تیدا بینى داواى لیخوشبوونتان بو
 ده که م)) خو دیا ره نه وهی که شتی نشان ده دریت و ده بینى و ده بیستی
 و گوftar ده کات زیندوه نه ک مردوو، هه روه ها ده یفه رموو :
 ((هه رکاتیک یه کیک له ئیوه سه لام لی بکات وبوم بنیری ته وا خواى
 گه وره روحم بو ده نیریته وه تا وه لامى سه لامه که ی بده مه وه: ﴿ حَدَّثَنَا
 مُحَمَّدُ بْنُ عَوْفٍ حَدَّثَنَا الْمُقْرِئُ حَدَّثَنَا حَيُّوَةُ عَنْ أَبِي صَخْرٍ حُمَيْدِ بْنِ
 زِيَادٍ عَنْ يَزِيدَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ قُسَيْطٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى

اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ مَا مِنْ أَحَدٍ يُسَلِّمُ عَلَيَّ إِلَّا رَدَّ اللَّهُ عَلَيَّ رُوحِي حَتَّى
أُرَدَّ عَلَيْهِ السَّلَامُ ﴿ (سنن أبو داود ٥)

دهی ندمه له لایهك به ناشکرا باسی پی به خشینه وهی روح دهکات بو
نهو لاشه موباره کهی که خاک له سهری جهرام کراوه بیخوات و به هویده
به جهسته و گیان زیندوو ده بیته وه، له لایه کی تریش نه گهر حسابی
هموو موسلمانانی سهر گوئی زهوی بکهین وکاتی نویژه کانیان وکاتی
سه لامکردنیان و سه لاوات ناردنه کانیان حساب بکهین نهوا ساتیک
له شهو و پروژدا نامینیته وه که سه لام و سه لاوات دانیکی بو ره وانه
نه کری، که واته ساتیک نامینی که حه زرت روحی بو نه گهر نیریتته وه،
نیدی ده توانین بلین حه زرت هموو ساتیک روحی بو گهر اندراوته وه
زیندوو سه لامه کانی دانه دانه موسلمانانی سه رزه ویش وه نام
دهداته وه به واته حه زرت ههرکاتیک پیویست بکات خودای گه وه
نیزن به روحیانیته تی ددهات له جهسته یه کی له طیفی مه عنه ویدا حضور
بو کهسانی نیمانداری تایبته پیدای دهکات و پدیامی پیویست
به خوین و پدیوهست به بارود و خه که یان پی راده گه یه نی . دیاره نه
پیدای بونه شی به جهسته یه کی پیکهات له گوشت و پیست و خوین و

ئيسقانى وهك خويمان نيبه، چونكه ته گهر وابوايه په يوه ست دهبور به
 بهشى ماددياتي هم بوونه وهره و نهو دهمهش ده كه وته ژير ده سلا تي
 پينج ههسته وهره به خشراوه كه ي مروژ و ههركات پهيدا ببوايه هه موو
 كه س به بي جياوازي به چاوي سر ده يان بيني، به لام هم په يدا بوونه
 به چه شنيكه هاوشيوه ي خيلقدت و جهسته ي مه لائيكه تان و نه جيننان
 كه بوونيان هه يه و كه چي بو هه موو كه سيش نابي نرين، چونكه هم
 بينينه هم به هو ي (بصيرة = بينايي) و، هه ميش به هو ي چاوي دلوه
 ده بينرين... چون خودا سي ده زگاي گرنگي چه شني (اذن و عين و قلب)
 به مروژ به خشيوه بو بيستن و بينين و ليكدانه وه ي شته كاني ده ورو به ري
 ، كاتي كيش گه شه و نه شو نما ده كه ن هم ناوه كانيان ده گوړيت و ده بن
 به: (سمع و بصر و فؤاد)، هم تهرك و فدرمانه كاني شيان ده گوړيت ،
 دوا شتيش كه مابي بگوتري ته وه يه كه هم (ريساله تي صغري) يه
 تاييدت نيه ته نها به پيغه مبه ران به گشتي و پيغه مبه ري خويمان
 به تاييدتي، به لكو خودا به لوظف و كه رهم و به خششي خوي نيزن و پي
 به نيمانداراني گه ورهش ده دات روحيانه تيان هامووشو بكا ته وه به ناو
 دوستان و خه لكيدا تا په يام و ناموژگاريه كانيان پي رابگه يه نن . كاك
 نه حمدي موفتي زاده باوه ري به هه موو نه وانه هه بوو، بو خو ي شي كه م

و زۆر ئەم لوظفە خودایبەدی لە گەڵ کرابوو و لە چەندین شویندا
بەناشکرا باسی ئەم چەشنە لە پەییوەندی خۆی لە گەڵ حەزەت کردوو و
بەناراستە و خۆش لە هەندی لە شیعەرەکانیا ئاماژە ی پێ داو :

ا) کۆ کێخانە ی ئەم گێرتە ی پاییز

کەرۆ وە بەهەشت هەناسە ی ئازیز ا

بۆ (رسالەتی صغری) ی ئیماندارانی گەرە ی جگە لە پیغەمبەرانی
کاک ئەحمەد داوای لەخودا کردبوو کە ئەم شکۆمەندی و بەخشش و
رێزلێنانە ی پێ خەلات بکات و ناو ناو (یان وەك خۆی دەلی تاو تاوی
بگەریمەرە ناوتان) روحيانیهتی بگەرپێنریتتەو لای هەندی لە دوسته
پێگەیشتووە کانی ، تا هەم خوانە خواستە ئە گەر نادروستی و نەپێکانەك
لەبیر و بینشە کانی خۆی هەبوویت لەحالی ژیانیا (راستە کە یان) بۆ
دیاری بکات ، هەمیش لە هەلە و کەم و کورتی و نەپێکانە کانی خویان
ناگاداریان بکاتەرە و پێرەوی راست و دروستیان پێ نیشان بدات
بەراستی کاک ئەحمەدی موفتی زاده ئەو مەرەدە پیاوێ ئیماندارە بوو کە
بە هەردوو باڵی (مەعریفە و عیرفان) ی ئایینی هەنگاوی بەرزانی

نه حمه دی موختی زاده ... تر و و سکی له په پامه کانی

(الی الله) ناو به هو یانوه بووه نه ستیره یه کی دره خشانى
ناسمانى ئیمان و ئیسلامه تی..

(نه م له دوینى په شیوه نهو له سووى

من خه می هیج و بوو چی ئیسامه

ناخ که که مته رخه می و خلیعکانی

دوینیه ئیسه پلوه نی پامه

گیانه کم ناوړکی تو پاسای

دوړکم و ئیسه م و له مه ولامه)

سه رچاوه کان

- 1- بؤ نووسینی نهم بابه ته سوودم له ته راوی نه و بهرهماندهی کاک نه حمده بینیه که له (کاسیت و سیدی و نوسراوه کانی) دهستی من که وتوون..
- 2- ژیان نامه و شیعره کانم له دیوانی چاپکراوی (دیاریی بؤ یاران) ی کاک نه حمدهدی موفتی زاده ده رهیخواه..
- 3- بؤ کورته ژیان نامه که ی حذرته (س) سوودم له (ژیانی نازیزمان) ی (حبیب محمد سعید) وهرگرتووه..
- 4- سوودم له ههول و ماندووبوونه کانی (کاک کامهران حمده سه عیدی سولیمانی) بینیه، چ له گوفتاره کانی که دوو به دوو باسی ژیان و په پامه کانی کاک نه حمدهدی بؤ کردیم، چ نه و نامیلکه بچووکانهش که گوفتاری کاک نه حمده بوون و خستبوونیه سهر نووسین به ناوی (تهزکیه و تهعلیم) و (فیطرت و هیدایت) و (دلّی ساز و ناساز) و (چۆن و له کوی وه دهست پی بکهین)..
- 5- ههروهها سوودم له نووسینه کانی بهرینز کاک (ته حسین حمده غریب) وهرگرتووه.

سوپاس و پيژانين

● سوپاس و پيژانينى خوم ئاراستهى سەرجهمى ئەو دوست و خوشەويستانەم دەكەم كه له شكوفه‌ي ئەم گولبەرهمەم رهنج و ماندووبوونيان كيشا .

● سوپاسى (ماموستا عبدالقهار) و (ماموستا ئوميد) و (ماموستا ئارى) دەكەم كه بەكارى تايپ كردنەكەوه زەحمەتيان كيشا .

● سوپاسى (ماموستا عبدالكريم فتاح) دەكەم كه تيبينى جوانى پيئەدام لەسەر كتيبه‌كە.

● سوپاسى (كاك تواناي مه‌لا مه‌جيد) دەكەم كه روژگارێك ئاكار و ئەخلاقياتى نوورى پەيامەكانى كاك ئەحمەديان تيا دەدره‌وشاوه‌و ، به‌هويانه‌وه‌ باشتر له‌ روحي مه‌طله‌بى پەيامەكانى كاك ئەحمەد حاليى بووم و ئەم كتيبه‌ش بەرهمى حاليى بوونى ئەو روژگارەيه .

(موفتی زاده له ههموو ئاکارهکانی بهرزترو گهشتر و
روشنتر، مهردانهو جوامیرانهتر، ئیماندارانهو پهيامدارانهتر،
نهم ههلویستهی بوو که نواندی بهرامبهر به ئهوانهی
کومهلیکی زور له دوستانی نازیزیان ئهشکهنجهکوژ کردو،
ئهوانهش (٤٠) دانه له هاوریانی گیانی بهگیانیان زینده به
چال کرد قهرمووی : (خوا شاهیده نسبت بهوانیش رق و
کینه نیه له دلما و چون بو خوم نارهزووی ئیمان و فهزیلهت
و ناقیبهت خیری دهکهم ، نهوها بو ئهوانیشی نارهزوو
دهکهم))